

WESLEYAN MISSION IN THE NORTH COMMENCED IN THE YEAR 1814



ST. PETER'S
METHODIST CHURCH
JAFFNA Built.1823

200

1823 - 2023

BICENTENNIAL
JUBILEE



SOUVENIR

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[The page contains multiple overlapping diagonal bands of repeated text:]

St. Peter's Methodist Church Jaffna
Bicentennial Jubilee Souvenir
1823-2023

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org, avaanaham.org

ST. PETER'S METHODIST CHURCH, JAFFNA



200

1823 - 2023

**BICENTENNIAL
JUBILEE
SOUVENIR**

19TH February, 2023

1000
25.11

Contents

	Pages
01. Editorial . . .	01
02. Congratulatory messages	02 - 36
03. A Tribute to the Missionaries	37
04. The Glorious History of St. Peter's Methodist Church, Jaffna (1814 – 1823 – 2023)	38 - 53
05. பிரசித்தி பெற்ற யாழ்ப்பாணம் பரி.பேதுரு மெதடிஸ்த ஆலயத்தின் சிறப்புமிக்க வரலாறு (1814 - 1823 - 2023)	54 - 73
06. A Tribute to Rev. Dr. D. T. Niles	74 - 75
07. Some simple folk of St. Peter's, who have left indelible footprints on the sands of time	76 - 81
08. சாமானியர்களைச் சாதனையாளர்களாக மாற்றிய பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த சபை	82 - 89
09. Some Christian Institutions which were run by St. Peter's Methodist Church	90 - 93
10. பரி. பேதுரு ஆலயத்தினால் நடத்தப்பட்ட சில கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள்	94 - 98
11. இருநூற்றாண்டு நிகழ்வு சிறப்பு பாடல்	99
12. Those who served St. Peter's down the ages (1814-1823-2023)	100 - 102
13. Acknowledgement	103
14. References	104



Greetings from Boy On Paul Benjamin

01. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
02. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
03. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
04. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
05. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
06. A Tribute to the sender of the greeting, Paul Benjamin.
07. Some samples of the sender of the greeting, Paul Benjamin.
08. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
09. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
10. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
11. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
12. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
13. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.
14. Greetings from the sender of the greeting, Paul Benjamin.

Editorial

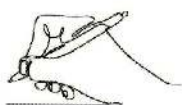
A 'Bicentenary' is a rare and special occasion, warranting a celebration. St. Peter's reached this mile stone on the 19th of February, 2023.

Congratulations! St. Peter's! You deserve to be proud of. Keep it up! You have crossed the 200th mark at last and stepped into the next century with vigour and vitality as ever before. It is nothing but the unconditional grace, love and sustenance of God that has enabled us to march thus far. I need not state the string of obstacles we have encountered along this long and hazardous faith journey. It is nothing but the mighty hand of God that has guided us through thick and thin.

We remember with gratitude, the sacrifice made by the early missionaries, who braved themselves, stepped out of their comfortable zones and embarked on a hazardous mission, only trusting in Lord God and obeying his commands. None can deny the fact, that God who was with Abraham and later, with the missionaries, is with us now, guiding and guarding us and who will continue to do so, even when we walk into the oblivious future.

Like the temple of Jerusalem which was destroyed beyond repair, St. Peter's too went to rack and ruin. Only the rubble remained. But it is nothing but God's mighty hand that has enabled us to reconstruct this structure. It was a faith walk, so to say. Rev. Karunasekara embarked on this mission of rebuilding in faith, with the mere compensation money of Rs. 200,000 received from the Government. Then God sent us the South Korean Methodists out of the blues. This was no doubt unexpected 'Manna' to us from heaven. This was followed by the magnanimous help which flowed in from all quarters - past and present locals, well wishers and past members from abroad. God did not forsake us where the building of his temple was concerned. He had been with us at every turn. Like the proverbial mustard seed in the Bible, which grew into a massive tree giving shelter to the birds of the air, St. Peter's too has reached her former stature, embracing all those who come unto her. After the 30 year war, the church community dwindled to a handful. Yet, God has drawn many towards her, embracing them with his loving hands and strengthening His church. We have the assurance, that HE will never forsake us, His children.

Whatever the missionaries toiled for, and dreamt of, has been fulfilled by Him. This church, St. Peter's, will always bear witness to Him, being the light of the world and salt to the earth.



Editor



Message from the President of Conference

We are celebrating 200 years of God's faithfulness, manifested through His unfathomable love, endless mercy and immeasurable compassion, as we give thanks and Praise God's name, commemorating two centuries of the life and witness of St. Peter's Methodist Church, Jaffna.

St. Peter's Church has sailed through both happy and sad moments, joyous and challenging times. It is associated with the magnificent educational institutions established and nurtured in the peninsula, the early steps taken to facilitate education and social mobility for women, the translation of the Holy Bible into Tamil, the contribution made to the growth of Tamil literature and culture and the challenging times of living through decades of war and violence, bombings and shelling, displacement and large-scale migration. It has withstood various challenges through the decades and has reached this milestone of 200 years of its dedication and commitment to our Lord Jesus Christ and service to the people, both in Jaffna and in other parts of the island, regardless of caste, race, ethnicity or class but serving every human being respecting their dignity and honour.

As we celebrate and offer our thanks to God, let us also realize that it is also a time for reflection and renewal as we enter into the next century. The days ahead are full of complexities and the magnitude of the challenges is something we need to prayerfully grasp, analyze and comprehend. The drug menace, the yearning of the poor and downtrodden, the cries of the widows and those whose loved ones have disappeared, the increasing crime and corruption are some of the glimpses of the challenges we face ahead.

Yet, we need to affirm our hope in God who has brought us so far, who is God-Immanuel, the God who is with us today and the God who leads us into the future. Therefore, the celebration is essentially a time for rededication to continue to witness to the love of God, to the liberative and redemptive sacrifice made by our Lord Jesus Christ on the cross and the power of the Holy Spirit, who leads us into all 'Truth' and freedom. We need to step into the future, not depending on our human abilities and resources, but empowered by the Holy Spirit towards self-less sacrifice and service, being the salt and light to the people in the peninsula and becoming Catalysts for a righteous, peaceful and a just society.

It is our wish and prayer, that St. Peter's Church will become a beacon of hope, affirming human sanctity and dignity as they live by and witness to the values of the Gospel and be God's redemptive instruments.

Rev. W. P. Ebenezer Joseph
President of Conference
METHODIST CHURCH SRI LANKA



Greetings from the Vice President of Methodist Church Sri Lanka

At the outset, I humbly thank God for giving me this opportunity to send greetings for the bicentenary of St Peter's Methodist Church, Jaffna, and thank God for his continuous blessings throughout the 200 years of the mission of the Church, including the services extended to the people in the Jaffna peninsula.

We should thank the Missionaries and the Ministers who have served in this Church including the lay leaders for their contribution towards the continuation of the mission of the Church. It is needless to say, that during the past 200 years of its mission there were so many generations of believers who received their spiritual development and guidance by actively participating in the worship services conducted in this Church.

We also should praise the Lord for the services extended to the Society at large through the mission of this Church during the past 200 years of its mission.

At this juncture, the Jaffna Church needs to develop a sense of duty which will make the vision a reality. Much of our life as Christians should be spend in fulfilling our responsibilities and duties according to Christ's teachings and not in satisfying our own whims and pleasures.

We look forward for many more years of fruitful service by the Jaffna Church. We pray, that God will use the believers of the Jaffna Church to share his word and foster peace and harmony in our land through our words and deeds.

May God Bless you all

Nishantha Fernando
Vice President of Methodist Church Sri Lanka



வாழ்த்துச் செய்தி!

200 ஆண்டு திருப்பணியினைக் கடந்து நிற்கும் புனித பேதுரு மெதடிஸ்த திருச்சபையின் கொண்டாட்ட நினைவுமலருக்கு இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்புவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இலங்கைத் தீவில் ஆதிமிஷனரிமாரின் வருகையின் வடக்கு நோக்கிய இலக்கு, பெரும் சிரமங்களைக் கடந்து நிறைவேறியமை இறைவனின் திருவுளமே தவிர வேறில்லை.

மிகத் தொன்மைவாய்ந்த ஆலயத்தின் சிதைவு மிகத் துன்பத்தினை சபை மக்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் ஏற்படுத்தியது. புதிய ஆலயம் அமைப்பதில் மக்கள் காட்டிய ஆர்வமும் பங்களிப்பும் எப்போதும் நினைவில் நிற்பவை.

உலகெங்கும் சிதறிவாழும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு யாழ். புனித பேதுரு ஆலயம் தனி இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தால் இங்கு வழிபடாமல் போவதில்லை என்ற உணர்வு எல்லோரிடமும் நிறைந்திருக்கிறது. இப்பிரதேசத்தில் கல்வி, தொழில்நுட்ப பயிற்சிகள், தொழில் போன்ற பல்வேறு தேவைகளோடு வருகின்ற ஏனைய பிரதேச மக்களுக்குப் புனித பேதுரு ஆலயம் அடைக்கலமாய் அமைந்து, அவர்கள் உள்ளத்தில் நீங்கா நினைவுகளை தடம்பதித்துக் கொண்டுள்ளது.

இது ஆன்மீகப்பணிகளிலும் சரி சமுதாயப்பணிகளிலும் சரி சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்த ஒரு திருச்சபையாகும். பாண்டித்தியம் படைத்த பல்வேறு சான்றோர் இச்சபையில் உருவாகியவர்கள். பிறநாட்டுத் திருப்பணியாளர்கள் இங்கு வந்து தமிழ்மொழியில் வளம்பெற்று பணியாற்றியமை இச்சபைக்குக் கிடைத்த சிறந்த வாய்ப்பாகும்.

தொடர்ந்தும் தமது திருப்பணியினால் இறைவனுக்கு மாட்சியேற்பட அனைவரையும் வாழ்த்துகிறேன்.

அருட் கலாநிதி. கே. ஜெரேமியா அருள்ராஜா
தலைவர், வடக்கு-கிழக்கு திருமாவட்டம்,
இலங்கை மெதடிஸ்த திருஅவை.



Bicentennial Message from Rev. K. Karunasekara

While you are celebrating the bicentennial celebration of St. Peter's Methodist Church, Jaffna, I would like to take this opportunity to greet you in the Name of the Lord Jesus Christ!

The last time that I visited the church was on the 6th of January, 2023. As I entered the church, I was taken up with joy in my heart. I was able to recollect the memories of starting to re-build this sanctuary during my tenure on the 14th of January, 2001 with everyone's effort. Memories of the re-dedication on the 13th April, 2004 also flooded my mind.

There was opposition to the rebuilding of the church given the civil war at the time. I recall stating to them, that we need to set an example of faith as Methodist Christians to move forward. Eventually, that is exactly what took place. We were able to witness the multiple buildings in the neighbourhood that were constructed such as the library, park, Central College, the High Courts etc.

From its inception, the St. Peter's Methodist Church was like the Temple of Jerusalem to the Methodists in Jaffna as well as many others. Many Methodists have spread nationally as well as internationally from this church. In this way, there is no doubt that this church has been a blessing to many who worshipped here.

I expect that the current believers will also receive the blessing to be the salt and the light to the nation as well as globally.

I wish all the workers who are working in the circuit, leaders of the church and the believers that they would continue to be witnesses to others till the second coming of Jesus Christ.

Rev. K. Karunasekara
Chairman, Central District,
Methodist Church Sri Lanka.



From the Superintendent Minister of the Jaffna circuit

As the Supt. Minister, I have immense pleasure in wishing St. Peter's Methodist church, God's blessings on crossing the bicentennial mark. I feel great pride in mentioning, that inspite of facing tremendous calamities on account of being located in the centre of the Jaffna town during the civil war which brought about devastation and destruction, the spirit of St. Peter's remains steadfast as it was when the missionaries built this original church. Bombs and shells may have grounded the original church, but God's bountiful blessings showered upon her, has made her rise up from the ashes, like the phoenix bird, not being deterred by any obstacles that came her way.

I consider St. Peter's a historical monument for various reasons. It starts with the arrival of the missionaries who tirelessly toiled in spreading the gospel. They played a significant role in imparting education, culture, social ethics, spirituality, morality, proficiency in English and musicality to the society, with the blessings of God. I consider it a privilege and thank God, for granting me this rare opportunity to serve this church, which is of historical importance.

It also gives me great pride to mention, that not only the present parish, but also the past members who live in other parts of Sri Lanka and abroad, have received and experienced God's grace and mercy through this church, which no doubt continues to strengthen the present church community.

St. Peter's takes pride in having moulded many educationists, theologians and great men from among those who worshipped here. We also feel happy that St. Peter's is considered by many, as the 'crown' of the Christian community in Jaffna.

I am thankful to God, for giving me an opportunity to serve this church of historical importance as she celebrates her Bicentenary.

Thank you.

Rev. J. J. Gnanaruban
B. Th (Serampore), B.D (Serampore)
Supt. Minister, Jaffna Circuit,
Minister, St. Peter's Methodist Church.



Greetings from Rev. Duleep Fernando

Dear Members of St. Peter's Church,

It gives me great joy to send you greetings on the occasion of the bicentenary of your Church. Truly God has been faithful and has enabled you to maintain your witness for 200 years in the heart of Jaffna Town.

You have a glorious history with many devoted ministers and lay people who have served your church well. We thank God for them.

I remember visiting your church in the late nineties when it was badly damaged during the war. I also remember worshipping in the newly constructed church after it had been dedicated to God. Truly God has been good to his people and kept his promises to be with them in good times and in difficult times.

You have come through a tumultuous period in our history but God has enabled you to keep the flame of faith burning.

My prayer for you is that you will continue to be a strong witness for Christ in our land. May many hear the good news of Jesus Christ through your church. May his love continue to bring hope and joy to people living in these challenging times. May God bless you all.

Rev. Duleep Fernando
Former President,
Methodist Church Sri Lanka (1994-2000)
Retired Methodist Minister



Message from Rev. Noel Fernando

I am happy to send this message of felicitation and good wishes to St. Peter's Methodist Church in Jaffna on the occasion when she celebrates her 200th year anniversary this year.

Jaffna Methodist Church takes a significant place in Sri Lankan Methodism as it is one of our oldest churches in the northern hemisphere that has become a basic mission station in our country today.

The history testifies to the fact that from among the band of early Methodist Missionaries that landed in our country in 1814, James Lynch and Thomas Squance opted to take over Jaffna as their mission field to propagate the Gospel of Jesus Christ our Lord. Their dedication, commitment and the sacrificial pioneering work in Jaffna, laid the foundation for the Church to carry out its mission of bringing men and women to the saving knowledge of Jesus Christ. The other missionaries who followed them along with our Sri Lankan ministers and the lay leadership, worked so hard for so many years and God used them in a wonderful way to lay a solid foundation for the Lord's work in the Jaffna peninsula.

St. Peter's Methodist Church building stands today as a monument in remembrance of those great men and women whose lives God used to bring the Church in Jaffna to the present state, for which we give praise and Glory to almighty God.

A commendable feature of the Methodist Church community in Jaffna is their continued efforts made to preserve the original architectural design of the Church building built in 1816, which they have succeeded in doing, in the midst of all the upheavals and the changes that took place during the past several years especially in Jaffna and its vicinity.

We praise and thank God for the wonderful way in which he has led and guided St. Peter's Methodist Church community to survive those hardships and agonizing experiences during the 30 years of war and how they have turned out to be a dynamic, worshipping and witnessing community of God, in Jaffna.

As you celebrate God's goodness and his faithfulness to you during the past 200 years, May the God almighty continue to bless the Methodist Church family in Jaffna to be a vibrant, growing and a fruit bearing community of Christ in the years to come.

God bless you all

Rev. Noel Fernando
Former President,
Methodist Church Sri Lanka (2000-2005)



How far we've come . . .

The past is defined by the Oxford English Dictionary as “gone by in time and no longer existing”. By this definition, the past is clearly something that should be forgotten and done with. So, why do we, especially believers in Churches, still hold on to things of the past? Sometimes we hold on to objects, traditions or feelings albeit they are good or bad. We do this, because the past is a very powerful presence in our lives.

I entered through the doors of the St. Peter's Methodist Church as a Sunday school student in 1963 when my family moved to Jaffna. I attended this church until I joined the full-time ministry in 1979. A few years later, I went back to the Jaffna Circuit in 1988 as a minister attached to the Vannarponnai Methodist Church. Subsequently, I went as the chaplain to the Jaffna University. While I was the chaplain, I was given an opportunity to serve the St. Peter's Church as a minister for a short time.

Over time, I witnessed this beautiful strong church physically crumbling piece by piece and stone by stone due to the savage war in Jaffna. My first observation of this destruction was in July 1990 when the Sri Lankan military tried to feed the soldiers in the Jaffna fort by dropping rice bags from planes. Two bags of rice fell on the roof of the church, broke the rafters and fell inside. When I went to visit the church with some others, we saw rice grains all over the church. The following day, the Uthayan Tamil paper published a cartoon with the caption - குடுக்கிற தெய்வம் கூரையை பிச்சுக்கொண்டு கொடுக்கும் [The god who gives, pours down through the roof]. My second observation was about two months later after severe firing and shelling. We saw that the entire roof and some walls were severely damaged. Eventually, the roof collapsed. The current pulpit of St. Peter's Church was made using the broken rafters of the roofing of the original church. Why would I share a tale of heartbreak with you on a day that is meant to be one of celebration? This is because in the eyes of God, we are all His sheep and we believe the verse, “even though I walk through the darkest valley, I will fear no evil, for you are with me” (Psalm 23: 4). The church that was built in 1823 was destroyed. The church building for which we hold the bicentenary celebration is the symbol of hope. Hope is essential to human life. God's master story, of course, is the story of hope. This hope strengthens us during the hardships and drudgeries of everyday life.

Most of the original St. Peter's members left Jaffna and left Sri Lanka to other countries. I still see a handful of original members attending the church services. I also see many new members and families worshipping at this church joyfully and committedly. They may not remember the history or traditions or even the long history of St. Peter's church, but I praise God for this church and the way God has used it to bless me and so many others over the years. May God continue to lead and guide this congregation. “And let us not grow weary of doing good, for in due season we will reap if we do not give up”. (Galatians 6:9)

Rev. Dr. A. W. Jebanesan
former St. Peter's Minister and President of the
Methodist Church Sri Lanka(2010-2015)



Message from the Bishop of Jaffna

I am indeed very pleased to send my felicitation message to the Methodist Church of Sri Lanka – Jaffna Circuit as you celebrate the 200th anniversary of St. Peter's Methodist Church Jaffna on March 6, 2023. I wish to express my deep joy and gratitude to the Parish Priest and the faithful members on this great occasion. I deeply appreciate your presence in Jaffna and the service rendered to your flock, especially to those who need most of your concern, care and love during the period of war and the post war era.

St. Peter's Methodist Church in Jaffna is one of the earliest mission places, of the Methodist Church. The Church was opened on the 19th February 1823. Since then, the Church is being used as an instrument to gather the faithful and worship God as one family. It is true that we are divided by name, yet we are virtually united as brothers and sisters in Christ and doing the mission of establishing the Kingdom of God on the earth. Being located in the Centre of the city of Jaffna, St. Peter's Church community is doing a great job and making collaboration among other Methodist Churches in the Jaffna Peninsula to execute the mission of Christ.

I take this opportunity to express my sense of gratitude to all the priests and laity who worked hard for the growth of this Church community throughout its history of 200 years. The growth of the Church, and the active involvement of the priests and Laity in their contribution to build up the Church are very commendable. May God continue to shower His Blessings on the St. Peter's Church community, its Priests and all the Laity and may St. Peter intercede for you all.

Yours devotedly in the Lord & MI,

Rt. Revd. Dr. Justin B. Gnanapragasam
Bishop of Jaffna



Greetings from Bishop S. Jebanesan

We are happy that the lamp of Methodism lit by Revs. James Lynch and Thomas Squance, is still giving light and solace to innumerable hearts in North Sri Lanka.

Let us thank God for the past, for the life times of service rendered by so many, and for the mark that has been left upon thousands of people in Jaffna. We are thankful for this heritage.

Let us thank God for the present. Recent years have brought so much agony and anguish to St. Peter's church. Undaunted by the calamities, the Methodists of Jaffna are continuing with their mission. We rejoice that St. Peter's is under God who is in control of its destiny. We thank the members for their piety and loyalty to the church.

I have fond memories of Kandy Katukelle Methodist church where I had been a local preacher on probation under the scholarly Methodist pastor, Rev. Wesley Ariarajah.

My long service on the pulpit started at the Methodist church, Katukelle. Even after coming to Jaffna and joining the JDCSI, I maintained a good relationship with Revs. M. A. Ratnarajah, Donald Barlow, E. S. Nodder, Paul Benjamin and Wesley Ariarajah.

One day Rev. K. J. Arulrajah saw me in the St. Peter's congregation and asked me to assist him in administering communion. From that time onwards, I am co-celebrant of the communion at St. Peter's. The present minister Rev. J. J. Gnanaruban celebrates communion with me which gives me supreme satisfaction.

“That thine eyes may be open toward, the house night and day even toward the place of which thou” has said my name shall be there that thou mayest harken unto the prayer which thy servant shall make towards this place.” (1 Kings 8: 29)

Bishop S. Jebanesan
CSI Bishop in Jaffna 1993-2005



A Greeting message to the 200th year celebration souvenir of St. Peter's Church

It gives me immense pleasure to greet St. Peter's church as she celebrates the completion of 200 years of existence in the service of humanity in obedience to the will of God.

While you are celebrating the 200th anniversary, I would like to join the Christian fraternity, in wishing the presbyter and the members of the community in Jaffna. We, as members of the American Ceylon Mission, celebrated the 200th anniversary in 2016, at Tellipalai, where the American Mission landed and started their mission work in and around the Jaffna peninsula.

If we learn the mission history of the 19th century in Sri Lanka, we could see that the Wesleyan missionaries landed in Galle, Sri Lanka, and were sent to different parts of the island. The Wesleyan Methodist Mission, North Ceylon, was formed as part of the Wesleyan Methodist Mission in Ceylon, to specifically cater to the Tamil Speaking Sri Lankans in Jaffna, Trincomalee and Batticaloa where Methodist Missionaries started a number of schools and churches.

The pioneer missionaries founded the Jaffna Wesleyan English School which was later named as Jaffna Central College. They developed a very close relationship with the American Ceylon Missionaries who served in Jaffna with the same vision. These Missionaries were also involved in translation work and printing the Bible into Tamil and continued in printing material for children. The Wesleyan press established in Colombo, printed the Sinhala Bibles for the Ceylon Bible Society Auxiliary for many years.

We appreciate all the Wesleyan Missionaries who served in this land, particularly during the time of tribulations, to rebuild the church and the educational institutions for the glory of God. Your commitment and diligence in God's work have brought us thus far.

We are proud to be part of the missionaries who brought the light to this land to fulfil God's mission.

May God continue to bless St. Peter's Church as it marches into another era with joy and witness.

Rev. T. Thevanesan
Chairperson,
Church of the American Ceylon Mission



200 Glorious years by grace alone -Bicentenary celebrations of St. Peter's Methodist Church

It is indeed my great pleasure to extend warm greetings to you all in the blessed name of our Lord and Saviour Jesus Christ. St. Peter's Methodist church celebrates 200 hundred years in a profound manner. I wish that God's immense blessings and grace be poured upon each one of you.

I believe that it has been a wonderful journey, in which people have seen and experienced the faithfulness of God almighty in abundance in every area of the ministry, especially in worship, witness and fellowship.

The time of the Bicentenary is also a time to reinvent, the self introspect life and ministry of the church and its faith journey. The church members look back and praise God for what they have all achieved as a church. With each passing year, St. Peter's church seems not only to have just grown older but stronger in its outreach and more dedicated in its mission.

St. Peter's church has been engaged in rehabilitation of the war victims, and has always been in the fore front in helping the people in need. The Methodist church also focuses on rural ministry, girl child empowerment, social welfare schemes, education and women's empowerment to the poorest of the poor, irrespective of caste or creed.

We are proud, as the church of South India, Jaffna Diocese, to have been a part of the Christian witness in Jaffna (Sri Lanka), working alongside you to share the Good News of Jesus Christ. The endeavour, faithfulness and sacrifice of many people have borne much fruit.

I also pray for the fruitful holistic ministry of the church, so that the Lord may use the church as partakers of God's mission. May God continue to strengthen all, so that we may each unite in the faith and in the knowledge of the son of God and become more mature, attaining the whole measure of the fullness of Christ.

Rt. Rev. Dr. V. Pathmathayalan
Bishop cum Chairperson JDCSI & ACM



வாழ்த்துச் செய்தி!

200 வருடப் பூர்த்தியைக் கொண்டாடுகின்ற புனித பேதுரு ஆலய மக்களை வாழ்த்துகின்றேன். சிறப்பாக 1814ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வெஸ்லியன் தூதுப் பணியாளர்கள் வருகை தந்து ஆலயத்தையும் ஆலயத்திற்கு அருகில் மத்திய கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி போன்றவற்றை ஆரம்பித்து சமூகத்தின் கல்விக்கண்களைத் திறந்து வைத்தனர்.

புனித பேதுரு ஆலயம் கடந்த 200 வருடங்களாக எமது சமூகத்திற்குப் பல்வேறுபட்ட ஆன்மீகச் சமூகப் பணிகளை ஆற்றிவந்துள்ளது. உதாரணமாக போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் இடப்பெயர்வுகள், இயற்கை அழிவுகள் போன்றவற்றின் மத்தியில் மக்களின் பற்றுதியைப் பாதுகாப்பதில் அரும்பாடுபட்டுள்ளது. மேலும் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்தினுடாகத் தன்னைச் சமூகத்திற்கு உட்பாகவும் ஒளியாகவும் காண்பித்துள்ளது.

தூதுப்பணியாளர்களால் நடப்பட்ட இவ்வாலயம், திருப்பணியாளர்களால் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டுக், கடவுளால் விளையப் பெற்றுள்ளது. எனவே இந்நேரத்தில் 200ம் வருட பூர்த்தியைக் கொண்டாடுகின்ற முகாமைக்குரு, சேகர திருப்பணியாளர்கள், சபை மக்கள் அனைவரையும் இரட்சணிய சேனை திருச்சபையின் வடபிராந்திய மக்களாகிய நாங்கள், மனதார வாழ்த்துகின்றோம். தொடர்ந்தும் திருப்பணி தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

நன்றி.

கப்டன் சந்திரசேகரன்
மாகாண அதிகாரி,
இரட்சணிய சேனை, வடக்கு மாவட்டம்,
இலங்கை.



GREETINGS!

Dear Sisters and Brothers in God's Reign,

It is in ecumenical relationship and responsibility towards God's Reign I extend to you greetings from the people and clergy of the Archdeaconry of Jaffna of the Diocese of Colombo, Church of Ceylon, on the occasion of the 200th anniversary of St. Peter's Methodist Church. Let me assure our prayers and best wishes to you during all your celebrations.

I wish to take this opportunity to express my deep appreciation of the witness of the people of God, belonging to the St. Peter's Methodist Church during the past 200 years. I am very much pleased to note that over the years the partnership between our denominations has flourished through the incarnational ministry towards the Reign of God throughout the history (war due to ethnic conflict, tsunami, Covid - 19 and Economic Crisis in the present times).

Any anniversary is an occasion to celebrate and also to make a new commitment to express the praxis towards God's Reign "HERE and NOW".

According to the signs of the times, it is essential to respond to the prevailing chaotic situation of our times in Sri Lanka, through costly discipleship towards God's Reign.

Let me on behalf of the Jaffna Archdeaconry, assure our solidarity.

Ven. S. D. P. Selvan
Archdeacon of Jaffna,
Diocese of Colombo,
Church of Ceylon (Anglican).

Greeting Message from Rev. Eun Bum Chung

Hallelujah!

We give thanks and glory to God who established Jaffna St. Peter's Church 200 years ago and guided this church until now. I heard that St. Peter's Church is the mother church of many churches in Jaffna and many other Tamil areas. Many churches were expanded and established through St. Peter's Church, and many figures from the political, business, and religious worlds are known to have been produced from St. Peter's Church.

However, the church is not an institution that remembers the past, but an organization that dreams of the future.

Sri Lanka is currently facing difficult problems in all aspects after the default declaration last year, and the people are living in despair and economic crisis. At this time, I hope St. Peter's Church once again will be used as a wonderful church that gives hope and vision to the people and the country and causing a spiritual revival.

Once again, I congratulate the St. Peter's Church in celebrating her 200th anniversary.

Rev. Eun Bum Chung
Director, Lanka Philip Mission.



வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண கிறிஸ்தவ வரலாற்றை நோக்கும் போது, தூய பேதுரு மெதடிஸ்த திருஅவையும் அதன் பணிகளும் ஒருமைல் கல்லாக விளங்குகின்றது. வரலாற்றில் பல ஏற்ற இறக்கங்கள், மேடு பள்ளங்கள், வெற்றி தோல்விகள் இவை அனைத்தையும் கடந்து திருப்பணி ஆற்றி இன்று 200 ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்யும் யாழ் தூய பேதுரு மெதடிஸ்த திருஅவையின் பெருவிழா சிறப்புமலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதை நினைத்து பேருவகை அடைகிறேன்.

“உலகம் என்னுடைய திருச்சபை” என்று உள்ளார உணர்ந்து, உலகம் முழுவதும் நற்செய்தியை அறிவிக்கவேண்டும் என்ற ஜோண் வெஸ்லியின் தரிசனத்தை கருத்தில் கொண்டு 1814ஆம் ஆண்டு நமது நாட்டில் காலடியெடுத்து வைத்த மெதடிஸ்த மிசன் பணியாளர்கள், அவரது தரிசனத்தை நாடுமுழுவதும் முன்னெடுத்தார்கள். அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அருட்பணியாற்ற வருகைதந்த அருட்பணி ஜேம்ஸ் லிஞ்ச், அருட்பணி தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ் ஆகியோரால் விரிவாக்கம் பெற்ற இந்த விசுவாச வரலாறு, யாழ் கோட்டைக்குள் இருந்த ஒல்லாந்தர் தேவாலயத்தில் நடத்தப்பட்ட வழிபாடுகளிடனும், தமக்கென 1816ஆம் ஆண்டில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட கிணறு, சிற்றாலயம், பாடசாலையுடன் கூடிய நிலத்துடனும் உறுதிப்படத் தொடங்கியது.

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியின் மூலமாக நன்கொடையாக கிடைக்கப்பெற்ற காணிகளின் தொகை பெருகியது. அவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்ற காணி ஒன்றில் அருட்பணியாளர்களின் ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவுசெய்யும் நோக்கில் 19-02-1823ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட இவ்வாலயம் இன்று 200 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்கின்றது என்பது ஒரு புதுமையே. யுத்தங்கள், அழிவுகள், இடிபாடுகள், மரண ஓலங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால், இந்த தூய ஆலயம் எண்ணிலடங்கா மக்களுக்கு இறையாறுதலாகவும், புகலிடமாகவும் திகழ்கின்றது.

இதனை உருவாக்கிய மெதடிஸ்த மிசன் தொண்டர்கள், பணியாளர்கள், இறைமக்கள் அனைவரையும் நினைத்து இந்நேரத்தில் ஆண்டவருக்கு நன்றிகூறுகின்றேன். 200ஆவது ஆண்டுவிழாவும், அதனையொட்டிய நிகழ்வுகளும் சிறப்பாக நடைபெற ஆச்சிரம குடும்பத்தின் சார்பாக இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆச்சிரமத் திருப்பணியில்,

ஜெரோம் அண்ணன்
கிறிஸ்தவ சேவ ஆச்சிரமம்,
மருதுனார்மடம்.



Greetings and Tribute to Rev. Joseph Roberts

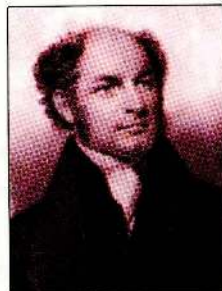
I feel greatly privileged and honoured to send my warmest greetings on the occasion of the 200th anniversary of St Peter's Methodist Church in Jaffna. I wish all the very best to Rev. J. J. Gnanaruban, to the congregation and to all the ministers who have preached in this holy church as you serve the Almighty God. The establishment of this church by the Wesleyan Methodist Missionary

Society (WMMS) in 1823 gave the missionaries the opportunity to preach the Gospel to the local community and to extend their activities in the spheres of education, health and employment.



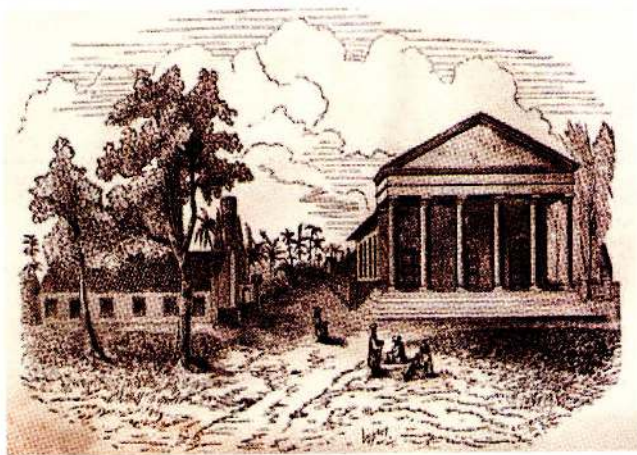
Rev. Robert Carver loss of life and of family members.

Today, on this historic occasion, we pay tribute to the missionaries by remembering the hardships they endured, their dedication and the sacrifices they made, including the



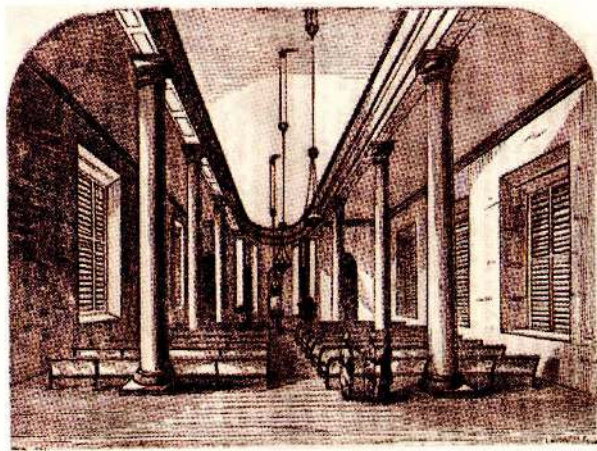
Rev. Joseph Roberts

On this occasion, I would like to give a brief summary of St. Peter's Methodist Church, which is based on the publication by Mr. Raymond Cook (2000) '*The Journals and Letters of the Rev. Joseph Roberts, 1793-1849, Wesleyan Missionary to Ceylon and India*', personal communications with Mr. Cook and on the review of numerous publications by the WMMS and other missionary societies (Church Missionary Society and the American Missionary Association) over a period of two decades.



The Mission School and St. Peter's Church in Jaffna

Source: WMMS (1855)



The Interior of the St. Peter's Church in Jaffna

Source: Raymond Cook (2014)

Mr. Cook describes Rev. Roberts as the architect of the beautiful St. Peter's Church and acquired all the original engineering drawings by Rev. Roberts.

Rev. Roberts was born on 2nd February, 1795, in England and baptised in the parish church of Wrawby the following day. **Remarkably, with the blessing of God, we are all proud to witness the bicentenary of St. Peter's Methodist Church and the 228th anniversary of the birth of Rev. Roberts.** He and his wife Mary

travelled out to Ceylon in 1819, to take up an appointment under the auspices of the WMMS. They arrived in Trincomalee on 10th July, 1819 and spent the first few months in Trincomalee learning Tamil before Rev. Roberts took up his first appointment in Point Pedro and set off on 9th September, 1819. The Point Pedro region was administered by Rev. Thomas Squance, who was in charge of the Jaffna district at that time.

In January 1821 WMMS transferred Rev. Squance to Madras, Rev. Carver to the Jaffna district and Rev. Roberts to Jaffna to assist him. However, in the same period the WMMS entrusted more responsibility to Rev. Carver and appointed him Chairman of the Tamil district and transferred him to Trincomalee. More importantly, with the blessing of God, Rev. Roberts' vision to build St. Peter's Methodist Church was realised to fulfil the wishes of the local community. He commenced his work on planning and producing the engineering drawings and then commenced the work on the church by collecting 2700 Rix-Dollars locally. However, there were setbacks, and on 20th February, 1821, he received an appointment for Batticaloa but managed to delay his transfer until the end of May, 1821. During this period, he secured additional 300 Rix Dollars and ensured the work on the chapel to progress steadily without any hindrances.

Rev. Roberts and his family arrived in Batticaloa on 9th June, 1821 where he started his new assignment and happily served the local community. However, he was transferred to Trincomalee and arrived on 11th March, 1823 to assist Rev. Carver, who was in charge of this district at that time. Rev. Carver opened a new church in Trincomalee on 23rd March, 1821. In this church, Rev. Carver preached to the communities in English in the morning and Rev. Roberts preached in Tamil in the afternoon.

Rev. Roberts' passion to serve the Jaffna communities was rekindled with his new appointment as Chairman of the Jaffna District on 6th August, 1824. He was very pleased to see that the plan he had put forward about three and a half years ago for building the church had materialised successfully.

Rev. Roberts and his family returned to England in 1833 and continued to work for the WMMS. However, in recognition of his contributions in Ceylon, the WMMS appointed him as General Superintendent of the Madras Presidency. He and his family moved to Madras in 1843. He remained in India until his death in Palveram (Pallavaram), near Madras, on 14th April, 1849, at the age of 54.

Rev. Roberts' contribution to the WMMS activities in Jaffna, including his contribution towards the teaching of English in Methodist schools, left an indelible mark in the hearts and minds of the local communities. His legacy will continue to flourish forever.

Dr. R. K. Guganesharajah
Cambridge, UK



St. Peter's – My Spiritual Home

When missionaries arrived in different countries of Asia, in almost every county, they sought to establish churches in all parts of the nation. This was done in the interest of giving the opportunity to all the people of the nation to hear the Gospel Message and to benefit from the services rendered by the missions, especially in education and health care. However, in almost all countries, some churches emerge as “shining lights” of this missionary endeavour. In Sri Lanka, St. Peter's stood out as one of those shining lights that illustrated this truth.

The majestic structure of the church at that time was matched by the outstanding ministry it performed. Along with the Jaffna Central College and the Vembadi Girl's High School attached to it, (and other leading Christian colleges in the Jaffna peninsula) it participated in producing well-informed and deeply committed Christian communities, and provided the opportunity for all communities to obtain good education. St. Peter's was blessed with not only a string of outstanding missionaries, like Peter Percival, who initiated a Tamil translation of the Bible, but also by leading Tamil ministers, who contributed much to the community by writing and translating lyrics and hymns for the hymnals, and by maintaining a thriving teaching ministry outside the formal services in the church. Therefore, St. Peter's can also be proud of some of the outstanding lay leadership it produced, a number of whom ended up as Vice Presidents of the Methodist Conference, the highest honour the church endows on lay persons.

I personally owe an enormous debt to St. Peter's. Having been a boarded student at Jaffna Central, from standard five to the university entrance level, St Peter's was my spiritual home. I was Confirmed at St. Peter's by the late Rev. Dr. D. T. Niles, when he was the minister of St. Peter's. The ministries at St. Peter's like that of Rev. Lewis Julian and D.T. led me to enter the ordained ministry of the church.

A number of ministers served at St. Peter's also spearheaded the ecumenical movement at the local, national, and global levels. It is of interest that D. T. Niles, myself, and Preman Niles, who served as staff members of the World Council of Churches (WCC) in Geneva, were all products of St. Peter's. D.T. Niles was the Chairman of the Christian Conference of Asia (CCA) and also one of the first Presidents of the WCC when it was founded in 1948. He was truly a product of St. Peter's.

I had the great privilege of returning to St. Peter's as the superintendent minister, and the Chairman of the North and East District in 1979 and enjoyed ministering the church, which was unfortunately cut-short by the Methodist Conference's willingness in 1981 to second me to the WCC as one of its staff persons. My wife and I have vivid memories (and photos) of the wonderful farewell St. Peter's congregation gave us as we moved to Geneva.

The space limit prevents me from mentioning other outstanding lay and ministerial colleagues that came out of the ministry at St. Peter's. I can count at least five that emerged as ministers from St. Peter's during my time. It can be justly proud of its achievements over the past 200 years.

It is reassuring that after the traumatic times that the church and the people of Jaffna went through in recent history, the church, as a structure with its traditional pillars, and as a people, have reemerged to continue the long-established tradition of St. Peter's as one of the leading churches of the nation. My wife, Shyamala, joins me in sending our warmest greetings as you celebrate the bicentennial of the church and wish the current ministers of the Jaffna Circuit and its congregations all God's blessings in the ministry ahead.

I was glad when they said to me, "Let us go to the house of the Lord!" - Ps.122.1

Rev. Dr. S. Wesley Ariarajah
Former Minister of St. Peter's Church
Geneva, Switzerland



Greetings from Rev. Dr. Paul Benjamin

I rejoice that St. Peter's has reached an important milestone in its long history.

When I first saw the church in 1951, I was amazed at its majestic appearance. At that time the huge Roman columns in front and within the sanctuary evoked a sense of awe. I found the bright stained-glass altar window joyfully inviting and inspiring. When I became one of its ministers I was thrilled to serve there.

The church always bustled with activity. A strong choir, children filling up the Percival Hall for Sunday school, the youth meeting in the spacious Trimmer Hall, the well-attended worship services and outreach ministry in Poonagari were all happening with efficiency.

I understand that the church has been rebuilt beautifully. I praise God for a new generation of long-standing members and many new families who form the church family of today.

Through all the tumults of the past, God has upheld St. Peter's. I pray for the Lord's continued blessing.

Rev. Dr. Paul Benjamin
In retirement living in USA
Ministered at St. Peter's 1968-70
Worshipped: 1951-59

Greetings from Dr. Clement Smith

Thank you for the opportunity to celebrate 200 yeas of St. Peter's Church.

I remember, as a young boy, going to Sunday service with my parents. I remember a soloist who sang an Easter hymn called 'Low in the grave.'

'low in the grave he lay.
Jesus my saviour waiting the coming day.
Jesus my lord.
Up from the grave he arose with a mighty triumph over his foes.
He arose a victor from the dark domain.
And he will live forever with his saints to reign.
He arose hallelujah, Christ arose.'

Sung by Marcus Benjamin.
Bass.

My parents were married at St. Peter's Monday 19th February, 1934.



Dr. Clement Smith



GREETINGS!

I greet you all in the matchless name of our Lord and Saviour Jesus Christ. It gives me great pleasure to extend my best wishes to the St. Peter's Church congregation and the Minister as they celebrate their 200th year anniversary.

I had a very close relationship with St. Peter's church during my time as a member of the Jaffna circuit. My fondest memories are from the days when I was involved as a member of the youth fellowship.

The spiritual experiences I had from the youth fellowship led me to serve in full-time ministry. Three other members of my cohort during my days in the youth fellowship at St. Peter's church, were also called upon by the Lord to full-time ministry and served as Ministers of the Methodist Church Sri Lanka.

I would like to express my sinceret gratitude to the anniversary organizing committee, for giving me the opportunity to include my greeting message in the souvenir book. Happy 200th anniversary St. Peter's church.

May God bless you and your church for many more years to come.

Shalom

Rev. Christykumar Thangarajah
Tamil United Church,
Toronto-Canada.



Rev. Gnanaruban and all at St Peter's, warmest greetings to you in the name of our Lord Jesus!

As you celebrate two-hundred years, we are pleased to write to you for your Souvenir Brochure. We were present in Sri Lanka from August 2000 to July 2005, but with you at St. Peter's specifically from January 2003 to July 2005. Since we left you, we have been able to visit you, but not as many times as we would have wished. In 2009, we were visiting Sri Lanka with every intention of seeing you, but we were prevented. We got as far as a government office and a Ministerial Secretary, but it was to no avail. In 2014, we celebrated with you the 200th Anniversary of Methodism in Sri Lanka and were in Colombo for the day's celebrations there. This 200th, we greet you from our home in the middle of England, in South Derbyshire, where we have been since David 'sat down' from full-time ministry after Superintendency in Leicester from 2005 to 2012.

Sue is already 76 in years and in February David nearly catches her up as he reaches 75. Last year we celebrated our 53rd wedding anniversary. We are happy to be parents, also, *apapa* and *apama*, and *amama* and *amapa*. Family life is so special, yes? But as we look back on our ministry in England, Wales, Scotland and Sri Lanka, we rejoice most of all that we know what it is to be members of the world-wide family of Jesus. We look back to our time in Jaffna as one of the very best times in our lives. You might think that strange, but it was such a contrast with anything that we had experienced before, and because of that we learned much from you about what really counted, what really matters in life, which is in living for each other and for God.

Currently, we are still active in our local church and circuit and in other ways too. One of David's roles is as Secretary of the British Methodism's Fund for Human Need. The needs here are very great and we know they are in Sri Lanka too. We have learnt much through the radio, television and the press how much you suffer for things associated with climate change and rip-roaring post-pandemic inflation in prices and all shortages in essentials. We are aware of world-wide needs today. Wherever, we are, then, in God's world, we can do what Paul promised Peter he would do: he promised he would 'remember the poor' (Gal. 2.10).

We truly thank God you are in our lives. We hold you in prayer before the One who 'will meet all your needs' (Phil. 4.19),

David and Sue,

**Rev. Dr. David G. Palmer and
Mrs. Susan J. Palmer**



Greetings on the 200th anniversary of St. Peter's Church

It gives me great joy to send this message on the occasion of the 200th anniversary of St. Peter's Church, Jaffna.

My memory goes back to the years 1955 -1960 of my first encounter with the then Minister, Rev. Dr. D.T. Niles, whose sermons and biblical and theological reflections enriched my faith in our lord and saviour, Jesus Christ. Later, I had the privilege and the opportunity to serve as a minister in this church and the Jaffna circuit during the years 2005 – 2009.

The period 2006 – 2008 was very unpredictable for the members of St. Peter's Church because of the war and closure of the A9 road. As a result, everyone went through a traumatic and tumultuous situation. There was scarcity of essential food items. Along with the leaders of the church, we had the opportunity to involve in relief and rehabilitation programmes among the suffering masses. Also, we were able to renovate damaged buildings and erect new buildings.

Prior to my ministry at St. Peter's church, it had been affected by the war and the historic, beautiful church building was destroyed to the ground. Later it was rebuilt and rededicated for God's service.

Our God is good in good days and bad days.

St. Peter's Church produced many ecumenical leaders, both clergy and laities who were always in the forefront in ecumenical activities in the Jaffna peninsula. We thank God and praise him for his mighty acts and for advancing the kingdom of God.

May I wish and pray on this important milestone of the Church, their continued worship and service in the coming days.

My hope and prayer is that you should not only be satisfied with your own spiritual development and ecclesiastical and ecumenical activities, but also go one step forward, following the methodology of Rev. Dr. Peter Percival and Rev. Dr. D. T. Niles, in promoting interfaith peace activities in the arena of wider ecumenism. This is the most urgent need of our country, Sri Lanka and the Jaffna Peninsula.

May the divine favour rest on you and prosper all the work and service you undertake.

God Bless you.

Rev. S. K. Kadirgamar
Former Superintendent,
Jaffna Circuit(2005-2009)



Congratulations St. Peter's Methodist Church

I have great pleasure, in congratulating St. Peter's Methodist Church on successfully completing the bicentenary anniversary.

We praise and thank God, for his faithfulness, love and compassion which fills every member of the body of Christ.

'The world is my parish' said John Wesley, the founder of Methodism.

The first missionaries landed on the 29th of June 1814, on the Southern coast of Ceylon.

Revs. James Lynch and Thomas Squance were the two who had an over land long journey of ten days to reach Jaffna.

The most important service of Missionary work depends on where the groups go. It's a ministry to teach people about Jesus Christ and his great commandment to love God and love others.

As we celebrate 200 years of God's faithfulness, may our joy individually and collectively know no bounds.

God who has built his church to magnify his glory, shall continually use this church unto his glory.

E. M. Bounds

What the Church needs to-day is not more machinery or better, not new organizations or more and novel methods, but men whom the Holy Ghost can use — men of prayer, men mighty in prayer. The Holy Ghost does not flow through methods, but through men. He does not come on machinery, but on men. He does not anoint plans, but men, men of prayer."

The bicentenary celebration is for the upliftment of the church and for its growth in all sectors.

The St. Peter's church bears testimony to the goodness of God.

May the peace of God fill your heart, and may the Spirit of God keep your heart and mind in the knowledge and love of our Lord Jesus Christ.

And may glory, honour, praise and thanksgiving be to our God for ever and ever. Amen.

Rev. S. S. Gnanarajah
Former Superintendent Minister,
Jaffna Circuit (2010-2011).



வாழ்த்துச் செய்தி

திருப்பணி வாழ்வில் 200 வது ஆண்டை நினைவுகூருகின்ற யாழ் சேகரத்தின் பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த திருச்சபைக்கும், அதன் அங்கத்தவர்களுக்கும் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் வாழ்த்துதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அத்தோடு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, அனேக பாரம்பரியங்களை தன்னகத்தே கொண்ட இத் திருச்சபையில் நானும் ஓர் ஊழியனாக 2012ம் ஆண்டில் இருந்து 2017ம் ஆண்டுவரை 06 வருடங்கள் பணியாற்ற கிடைத்த வாய்ப்புக்காக ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

இத்திருச்சபை கடந்து வந்த பாதைகளை எண்ணிப்பார்க்கின்றபோது ஆண்டவர் எத்தனை நல்லவர் என்பதையும், ஆச்சரியமானவர் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். குறிப்பாக யுத்த காலங்களில் எத்தனையோ இன்னல்கள், துன்பங்கள், பாடுகள் மத்தியிலும் ஆண்டவர் தன் தோளின்மீது சுமந்து இத் திருச்சபையையும், அதன் மக்களையும் தனது தாசர்களுக்கூடாக வழிநடத்தியுள்ளார்.

“மலை மேல் உள்ள பட்டணம் ஒருபோதும் மறைந்திருக்காது” என்ற ஆண்டவரின் வார்த்தைக்கு அமைய இத் திருச்சபையானது தனது பணியினாலும், வாழ்வினாலும் என்றும் உயர்ந்து நிற்க வாழ்த்துகின்றேன். வாழ்கின்ற ஆண்டவரை வழிபாட்டிலும், ஜெப வாழ்விலும் பிரதிபலிக்கின்ற திருச்சபையாக வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

200வது ஆண்டை நினைவு கூருகின்ற இத்தருணத்தில் திருச்சபையினுள்ளும், வெளியேயும் உள்ள மக்களில் கரிசனை கொண்டு, கிறிஸ்துவின் அன்பை அவர்களோடு பகிர்ந்து கிறிஸ்துவுக்கு சாட்சி பகர்வதே திருச்சபையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களினதும் கடமை என்பதை உணர்ந்து தொடர்ந்தும் அவரது நாமத்தின் மகிமைக்காக நம்மை அர்ப்பணிப்போம்.

இறையாசீர் உங்களோடு என்றென்றும் இருப்பதாக.

அருட்திரு. H. C. கைல்ஸ் ரவிசங்கர்
முகாமைக்குரு
மெதடிஸ்த திருச்சபை,
ஐம்பட்டா - வத்தளை சேகரம்.



வாழ்த்துச் செய்தி!

யாழ். பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த திருச்சபை பெற்ற பிள்ளையாக, குருவானவராக இவ் வாழ்த்துச் செய்தியை எழுதுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். எனது ஞாயிறு பாடசாலை காலத்திலிருந்து குருத்துவப்பணிக்கு அர்ப்பணிக்கும்வரை (1970 - 1992) என்னை வளர்த்தது இத் தாய்ச் திருச்சபையே. அன்றைய மிஷனரிமார்களின் அர்ப்பணிப்பு இன்று ஆலமரமாய் பரந்து நிற்கிறது. ஆண்டவருக்கே சகல துதி கன மகிமை உரித்தாகுக.

பல யுத்தங்களையும், அழிவுகளையும், இழப்புக்களையும் கண்டும் இன்றும் தலை நிமிர்ந்து சாட்சியாய் நிமிர்ந்து நிற்பது ஆண்டவரின் கிருபையே. யுத்த சூழ்நிலையில் வாலிபர்கள் வழி தவறாது கோழி தன் குஞ்சுகளை கூட்டி சேர்ப்பது போல் அனைத்து வாலிபர்களையும் பாதுகாத்தது எம் தாய்ச் சபையே! வாழ்த்துக்கள். அன்றைய வாலிபருக்கு நற்செய்திப் பணியின் ஆர்வத்தை உள்ளத்தில் ஊட்டி இன்றும் இவர்கள் நம் நாட்டிலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும் இறைபணியாற்றி நிற்பதும், நானும் அவர்களில் ஒருவனாய் இருப்பதும் பரி. பேதுரு திருச்சபை மக்களினதும், அன்றைய திருப்பணியாளர்களினதும் பெருமையையே பறை சாற்றுகின்றது.

“வேத வசனத்தை உங்களுக்கு போதித்து உங்களை நடத்தினவர்களை நீங்கள் நினைத்து, அவர்களின் நடக்கையின் முடிவை நன்றாய்ச் சிந்தித்து, அவர்களுடைய விசுவாசத்தைப் பின்பற்றுங்கள்.” எபிரேயர் 13:7

எந்த ஒரு மெதடிஸ்த திருச்சபையும் அதன் இருப்பிடத்தை கொண்டே அழைக்கப்பட்ட காலத்தில் வெறும் யாழ். மெதடிஸ்த திருச்சபை எனப்படாமல் மிஷனரிகள் காலத்தில் இருந்தே யாழ். பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த திருச்சபை என பெயரிடப்பட்டு கற்பாறையாகிய பேதுருவின் மேல் கட்டப்பட்ட சபையாக இருநூறு ஆண்டுகள் கடந்தும் சாட்சி பகருவது ஆண்டவரின் கிருபையே. இன்னும் ஆண்டவர் இயேசுவின் வருகைவரை சிறப்பாக சாட்சி பகர வாழ்த்துக்கள்.

அருட்திரு. டேவிட் நிறஞ்சன் இராஜரட்ணம்
மத்துகம - அத்துர சேகரம்



வாழ்த்துச் செய்தி

திருப்பணி வரலாற்றில் இருநூற்றுஎட்டு ஆண்டுகளையும் பரி. பேதுரு ஆலய உருவாக்கத்தில் இருநூறு ஆண்டுகளையும் நிறைவுசெய்யும் எனது தாய் திருச்சபையாகிய யாழ்ப்பாணம் பரி. பேதுரு ஆலயத்தினையும் திருச்சபை சமூகத்தினையும் மூவொரு கடவுளின் திருநாமத்தில் வாழ்த்துவதில் மட்டற்ற மகிழ்வடைகிறேன். இவ் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இருநூற்றாண்டு நிறைவு என்பது வெறுமனே ஒரு திருச்சபையினதோ அல்லது ஆலயத்தினதோ இருநூற்றாண்டு நிறைவுமட்டுமல்ல, மாறாக யாழ்ப்பாணம் குடாநாட்டின் அல்லது வடபுலத்தின் கல்வியின் மானிட விழுமியத்தின் பண்பாட்டியலின் புரட்சிகர மாற்றத்தின் புத்தெழுச்சியின் புதிய சமூகமாற்றத்தின் இருநூற்றாண்டு நிறைவு என்றால் அது மிகையாகாது. ஏனெனில் இவ் ஆலயமும் அதன் திருப்பணியும் திருச்சபை என்கின்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் ஆற்றிய சமூகப்பணி, கல்விப்பணி என்பது மிக மகத்தானதும் உன்னதமானதுமாகும்.

இவ்வகையில் பரி. பேதுரு ஆலயமானது வடபுல சமூக மறுமலர்ச்சியின் கல்விப் பணியின் நடுநாயக மையமாக அதன் வரலாற்று மைல்கல்லாகத் திகழ்கிறது.

1814, யூன் 29ல் இலங்கையில் முதன் முதல் கால் பதித்த மெதடிஸ்த அருட் தொண்டர்கள் அணியில் இருந்த அருட்பணியாளர்களாகிய ஜேம்ஸ் லிஞ், தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ் ஆகியோர் 1814 ஆகஸ்ட் 11ல் யாழ்ப்பாணத்தில் கால் பதித்தனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் மண்ணில் மெதடிஸ்த திருப்பணியின் தொடக்குனர்கள் மாத்திரமல்ல, கல்வியின், சமூகமாற்றத்தின், மானிடத்தின் நல் விழுமிய பண்பாட்டியலின் புதிய தொடக்கத்துக்கான முன்னோடிகளாவர். இவ்வகையில் தமிழர் தேசத்தின் வரலாற்றில் இவர்கள் தனி வரலாறாகத் திகழ்கின்றனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் மண்ணில் திருப்பணியினை ஆரம்பித்தபோது திருப்பணியின் முதன்மை பணியாகிய கல்விப்பணியினை ஆரம்பித்ததன் மூலம் கல்விப்பணியே கடவுள் பணி என்கின்ற மெதடிஸ்த திருச்சபையின் திருப்பணி மகுடவாக்கியத்தினை செயலாக்கினர். இதனடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட வடக்கின் மூத்த கல்லூரியான யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி வடபுலத்தில் மாத்திரமல்லாமல் இலங்கையின் கல்விப்புலத்தில் மகத்தான கல்விப்பணியாற்றி இன்றுவரை தனித்துவமான சிறப்பியல்வுடன் திகழ்கின்றது. அவ்வகையில் இவ் ஆலய திருப்பணியில் ஓர் அங்கமாக சிறப்பாக பெண்களின் கல்விக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையாகிய வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை இலங்கையில் உள்ள பெண்கள் பாடசாலைகளில் முதல்நிலை பாடசாலையாகத் திகழ்கிறது.

பரி. பேதுரு ஆலய உருவாக்கத்தில் அன்று யாழ்ப்பாணம் திருப்பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் அதிபர்களாக பணியாற்றியவர்களுமான இங்கிலாந்து அருட்தொண்டர்களான அருட்பணியாளர்கள் றொபேட் காவர், ஜோசப் றொபேட்ஸ் அவர்களின் அர்பணிப்புமிக்கபணி நன்றியுடன் நினைவுகூர வேண்டியதாகும். அருட்பணி, ஜோசப் றொபேட்ஸ் அவர்கள் ஆலயத்துக்கான காணியினை கொள்வனவு செய்து ஆரம்ப பணிகளை மேற்கொண்டார். அருட்பணி, றொபேட் காவர் ஆலய கட்டுமானப் பணிகளை ஆரம்பித்து ஆலயத்தினை கட்டி நிறைவுசெய்து 1823 பெப்ரவரி 19ம் திகதி புதிய ஆலயத்தினை அர்ப்பணம் செய்தார்.

வடபுலத்தின் அசைவியக்கத்தில் முக்கிய மையமாகத் திகழ்கின்ற பரி. பேதுரு ஆலயம் தமிழர் தாயகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறை, கொடிய போர் என்பவற்றினால் விமானத்தாக்கலுக்கு உள்ளாகி அழிவடைந்து இஸ்ரவேலரின் வரலாற்றில் அவர்களின் வாழ்வியல் விசுவாச மையமாகத் திகழ்ந்த எருசலேம் தேவாலயம்

போரினாலும் ஆக்கிரமிப்பினாலும் பலதடவைகள் அழிக்கப்பட்டும் மீள்கட்டியெழுப்பப்படுவதுபோல் இவ்வாலயமும் மீள்கட்டுமானம் பெற்றமையானது போரினாலும் வன்முறையினாலும் பல அழிப்புகளையும் இழப்புக்களையும் சந்தித்து அதிலிருந்து மீண்டெழு பாடுபடும் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையூட்டும் இறை சன்னிதானமாக திகழ்கின்றது. (ஆண்டவரே தென்நாட்டின் வறண்ட ஓடையை நீரோடையாக வான்மழை மாற்றுவதுபோல எங்கள் அடிமை நிலையை மாற்றியருளும். திருபா. 126. 4)

இவ் இறைசன்னிதானம் தனது திருப்பணி வரலாற்றில் இருநூற்றாண்டுகளை கடந்துநிற்கும் இவ் வேளையில் இவ் ஆலயத்தின் இறையரசு பணியினூடாக வெளிப்பட்ட மூவொரு கடவுளின் பேரருளையும் பேரன்பையும் நினைத்து இருநூற்றாண்டுகளில் இவ் ஆலயத்தினூடாக இறைபணியாற்றிய அருள்பணியாளர்களின் வாழ்வுக்காகவும் பணிக்காகவும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதுடன், திருச்சபையின் மகனாக திருச்சபை குடும்பத்தினருக்கும் மற்றும் திருச்சபையின் திருப்பணியாளரும் யாழ். சேகர முகாமைக்குருவுமாகிய அருள்பணி. ஜே.ஜே. ஞானரூபன் அவர்களுக்கும் எனது மனநிறைவான நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அருள்பணி. கந்தையா ஜெகதாஸ்
மெதடிஸ்த திருச்சபை, சின்னஊறணி,
மட்டக்களப்பு.



யாழ். சேகர குருவானவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

எழில் பொங்கும் யாழ்ப்பாண நகரில் அனைவரையும் வாழவைத்திட எல்லை கடந்து வந்து எளிமையான வாழ்வின் ஊடாக எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திட்ட மிஷனரிகள் விதைத்த விதையின் விருட்சமே பரி. பேதுரு தேவாலயம்.

இருநூறாவது ஆண்டை இகத்தில் பதித்திட பரி. பேதுரு திருச்சபையை நான் வாழ்த்துகிறேன். எட்டுத் திசைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக ஏற்றி வைத்த தீபமாக மாங்கா ஒளி கொண்டு மகிமையுள்ள கடவுளை மண்ணகம் போற்ற விண்ணகம் வாழ்த்த மாறாப் புகழோடு இம்மண்ணில் மறையுரை பரப்பி மனங்களில் மணம் கமலச் செய்த இத்திருச்சபையை வாழ்த்தி நிற்கிறேன்.

இன்னல்கள், இக்கட்டுகள், இடையூறுகள், சவால்கள் அனைத்திற்கும் எதிர்நீச்சல் போட்டு இருநூறாண்டை நிறைவு செய்து இலக்கை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதே. ஆண்டவரைப் போற்ற ஆலயம் சென்ற அடியார்களின் வாழ்வை அகமகிழ வைத்து ஆசியோடு அகிலமெங்கும் பரந்து வாழ ஆற்றிய பணியை மறக்க முடியாது.

அல்லப்பட்ட மக்களுக்கு அடைக்கலப் பட்டணமாக இருந்து ஆண்டவரின் அன்பை பகிர்ந்து அனைவரையும் அரவணைத்து நேசகரம் நீட்டிய பணியை சமூகம் பெருமையுடன் நினைக்கின்றது. இன்னும் பல ஆண்டுகள் இத்திருச்சபை இம்மண்ணில் இறைபணியை இன்புடன் ஆற்றவும் மானிடத்தின் மகிழ்விடமாக மறைபணியையும், மதம் கடந்த பணியையும் செய்யவும் மனதார இயேசுவின் நாமத்தில் வாழ்த்து கிறேன்.

அருட்திருமதி கிறீஸ் நொபின்
மெதடிஸ்த திருச்சபை-வண்ணார்பண்ணை



Message from the Principal of Vembadi

I am very glad to give this message on the day of the Bicentennial Jubilee Celebrations of St. Peter's Methodist Church, Jaffna, as the Principal of Jaffna Vembadi Girls' High School, which is one of the oldest Methodist Mission Schools in Sri Lanka.

God has led us in the direction of righteousness since our beginnings. Let us pray for spiritual growth and continued prosperity, as well as the continuation of his goodness to bless our future as a community.

Congratulations on attaining two hundred years of service as a Methodist Church. Let us pray that God continues to bless us with many more years of abundant love. May God strengthen us and give us the courage to always stand with him.

Mrs. Rajanithevi Muthukumaran
Principal,
Vembadi Girls' High School,
Jaffna.



யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண மக்களின் கல்விக்கோர் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மத்திய கல்லூரியை எ்தாபித்த பெருமை மெதடிஸ்த திருச்சபைக்கே உரியது. இன்று இரண்டு நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் ஏனைய துறைகளில் சாதனை படைத்து தலை நிமிர் கழுகமாக செயற்பட்டு பல்பரிமாண ஆளுகை கொண்ட சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பெரும்பணியை ஆற்றுவதற்கு அடிநாதமாக மெதடிஸ்த திருச்சபை விளங்கி வருகின்றது. அந்த நிலைமையில் மெதடிஸ்த திருச்சபையின் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை நன்றியுடனும் மகிழ்வுடனும் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் ஆரம்ப கர்த்தாவான அருட்திரு. ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் தொடக்கம் தற்போது பரி. பேதுரு ஆலய குருவான அருட்திரு J.J.ஞானரூபன் வரை எல்லா மெதடிஸ்த திருச்சபையின் திருப்பணியாளர்களும் எமது பாடசாலையோடு ஆரோக்கியமான தொடர்பைப்பேணி வந்துள்ளார்கள். பாடசாலையின் சகல நிகழ்வுகளிலும் கலந்துகொண்டு இறைஆசியுடன் கூடிய அன்பையும் ஆதரவையும் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார்கள். இவ்வாறு சமயபணியுடன் இணைந்து கல்விப்பணியிலும் மெதடிஸ்த திருச்சபை முனைப்புடன் செயலாற்றி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

மெதடிஸ்த திருச்சபையின் அருட்பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணி, தொடர்ந்தும் பிரகாசிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் சபையின் செயற்பாடுகளை வியந்து போற்றி நிறைவு செய்கிறேன்.

கலாநிதி S.K.எழில்வேந்தன்
அதிபர்,
யாழ். மத்திய கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.



From The Society Steward of St. Peter's . . .

A calling from God, came to a group of Methodist Missionaries in London in 1814, "Go to Ceylon and share the word of life". A selected group of missionaries left London and landed at the Galle harbour on 29th June, 1814 and on 30th June, 1814 at the Weligama boat Yard, in the Southern region of Sri Lanka. Among them, Rev. James Lynch and Rev. Thomas Squance left Galle on 14th July, 1814, by land, reached Colombo, spent a few days, and then arrived in Jaffna on 10th August, 1814.

From that day onwards, the Wesleyan Methodist Mission started their mission work in Jaffna. Rev. Lynch wrote a letter to his brother who was in London in November, 1814. He mentioned in his letter that they had started a school in Jaffna, between September 9th and to November 14th which is presently known as 'Jaffna Central College'.

Sharing the gospel of Jesus Christ with the people was started immediately. In the meantime, the missionaries paid attention to the education of the people. Their contribution to the Jaffna people by way of spiritual and educational ministries had very positive impacts on the communities. A few years later, in 1823 the missionaries decided to build a church. They raised funds and constructed a building to conduct worship services and other spiritual activities. This building was called St. Peter's Methodist Church, Jaffna. As the congregation of St. Peter's Methodist Church, Jaffna, we are very much blessed to celebrate the completion of 208 years of God's ministry in Sri Lanka and 200 years of the building of our church, St. Peter's.

During the same period of the starting of the Methodist mission in Jaffna, a young boy who had been adopted by the Bible Women's group, was saved by Jesus Christ. He had dedicated his life to the ministry. He was known as Peter Andy, who had been a member of St. Peter's Methodist Church, trained by the missionaries and sent to Point Pedro as a local missionary for mission work. Peter Andy had been stationed in Point Pedro, working with other missionaries in the Point Pedro and Kaddaiveli areas. While he was ministering in this area, Peter Andy started a school in 1850 in a village called 'Vathiry' [VNMMTMS], and served as the first Principal of the school. He retired from the ministry in 1896 [Synod 1896].

I am one of the members of Peter Andy's 5th generation. I am happy to share some things regarding the building of God's kingdom in the Jaffna peninsula as the Society Steward of St. Peter's Methodist Church. I am happy to bear witness to the long and successful journey of our church ministry that completes 200 years this year.

St. Peter's Methodist church has produced many servants of God, who have served and are serving the Lord as Reverends, Local workers, Evangelists, and Preachers in many parts of Sri Lanka and in foreign countries. I thank and praise God, for his blessings through His servants to many people, who live in many parts of the world today.

Our ancestors, who had followed the path of the missionaries who had come from London and rendered dedicated service to the people, were very much faithful to God. They walked to every village, met the poor and the oppressed and served the people without any discrimination. The church grew. Many new converts joined the church.

The horrible civil war in this beautiful island destroyed many lives, hopes, and assets all over the country for 30 years. During this period, the St. Peter's church too was destroyed and grounded. It was a heart breaking incident for the St. Peter's community. In the meantime, many people from the peninsula left to Colombo and other countries. Among them was also the Christian community from St. Peter's church. A sad part of the migration trend, was that some of the ministers too migrated before the believers to other developed countries, leaving behind the Christian communities in the peninsula. However, the believers who were in Jaffna and Colombo took the leadership to rebuild St. Peter's Church with the help of many well wishers who lived in Sri Lanka and the other parts of the world. We are always thankful to our well wishers who continue to help us financially and spiritually whenever the need arises.

As a congregation, we are very much grateful to God who never forgot us, and travelled with us during very challenging, distressing and difficult periods of time and helped and saved us to complete our 200th year journey this year.

St. Peter's church is planning to renew and rebuild the spirituality of our congregation. This process will be worked through the kids and children's ministry, youth ministry, women and men's fellowships and relevant activities. We pray that God will help us to continue to strengthen our prayer ministry, regular cottage meetings and fellowships, visits of the sick and the needy people and to share his love with the oppressed and depressed. By doing our ministry for the glory of God, not only will we receive his blessings but also the generations to come.

I wish St. Peter's Methodist church ministry all success for the next century too. May the good Lord bless us all.

Dhayaparan Niles

Distant dream

Dedicated in memory of all the Methodist missionaries, who served in Ceylon

On Portsmouth's shores lined in rows
Ready to sail to Ceylon's shores
Ten and twenty ships lay ready,
Their leader with vision, from God Almighty.

Coke with Ault, Lynch, Harvard and Squance,
With Erskine, Clough and all their better halves,
Behind they left their wealth, lands and treasures,
Obeying their master which topped all their desires.

Storm or bad weather they did not deter,
Steadfast in their mission, how ever it be bitter,
E'n at the loss of Coke their leader,
'Cos they believed Lord God, as their Master.

Faithful was God to his servants till end,
Reached Galle's shores without pain or discontent,
Batti, Galle, Matara, Jaffna and everywhere,
Spreading the Gospel to natives, was their only desire.

Lost their loved ones at sea and to disease,
Nothing could take their hearts reigning peace,
They knew they carried out their master's decree,
Sure of the crown awaiting them would be.

Took them twelve days, to reach North from Galle,
They started to preach, to all big and small,
In lanes and markets they preached God's word,
Deliverance and enlightenment always followed.

Nine years went by, as their mission did grow,
Funds from England continuously did flow,
Magnificent Church St. Peter's did grow,
And stands now two Centuries, with heavenly glow.

Vino Gurupatham

The Glorious History of St. Peter's Methodist Church, Jaffna (1814 – 1823 – 2023)

Location

St. Peter's Methodist Church is situated in the J/81 Grama Sevaka Division of the Divisional Secretariat under the Jaffna District, in the Northern Province of Sri Lanka. Sri Lanka has been known worldwide as the Pearl of the Indian Ocean since time immemorial. This church is built from East to west. To the East of this church lies the James Lynch block and the Rev. Dr. Peter Percival Memorial Hall and to the South is a belfry and a Memorial erected in remembrance of the Past Missionaries who were buried there. The cemeteries for its members are situated at Kottady and near Columbuthurai.

The Eastern boundary has residences while the Northern boundary of the church is Chapel Street. The Western boundary is Front Street. To the South, lies the Courts Complex. In the vicinity of this church, are Jaffna Central College and the Vembadi Girls' High School founded by Wesleyan Missionaries. Beside these we find, the Trimmer Hall, the Girls' hostel and the Lockwood House which were erected by the Missionaries. The Clock Tower, the Subramaniam Children's Park and the Public Library too are in its surroundings. The library was well known for its rare collection of books in South Asia, before it was burnt down.

The Trimmer Hall, Lockwood House and the Girls' Hostel come under the Jaffna Circuit. The Methodist Mission handed over Vembadi Girls' High School (Girls' school) and Jaffna Central College (Boys' School) to the government under the condition that if the schools did not function as schools, they be handed back to the Methodist Mission.

The arrival of the Missionaries

Methodism resulted on account of the revival in the English Missionary Society. The Methodist movement was led by Rev. John Wesley, who was a Reverend in the English Missionary Society. Jesus Christ was the Head of the Christian Church. When we are truthful to this headship, Christianity becomes the faith of evangelism. "Go forth therefore" said Jesus to his apostles after his resurrection. "... and make all nations my disciples" (Matthew 28, Verse 19).

'The World is a Parish' said John Wesley, the founder of Methodism. The late 18th century saw a religious revival and an expansion of Missionary work both in England and beyond. The man chiefly responsible for the establishment of Methodist Missions and in particular, the Mission to Ceylon, was the Rev. Dr. Thomas Coke.

Rev. Dr. Thomas Coke had close links with Rev. John Wesley, the founder of Methodism. He was very much interested in carrying the Gospel to India and Ceylon. In 1813, while he was in Dublin he wrote to his friend Samuel Drew:

"I am now dead to Europe and alive for India. God Himself has said to me, 'Go to Ceylon'. I am so fully convinced of the will of God that methinks I had rather be set naked on the coast of Ceylon, without clothes, and without a friend, than not go there. I am learning the Portuguese language continually."

The 1813 August Conference in Britain decided that missionaries should be sent to Ceylon and Java and Dr. Coke should lead this mission. This mission was planned with the money got by selling his properties (6000 Rix dollars). With the view of embarking on this mission, he went to the Portsmouth harbour to inquire about ships going to Ceylon. To his dismay, he was informed that no

ships sailed straight to Ceylon but went only to India, and that there were ways to proceed to Ceylon from there. Dr. Coke immediately made his reservations and booked his passage for the ship 'Cabalva' and 'Lady Melville'. All could not go together on the same ship as the cost was 900 pounds. So they divided themselves into two groups and were ready to travel in two ships. Jonathan Birch was the captain of the 'Cabalva' while Lochner captained 'Lady Melville'. Dr. Coke, Benjamin Clough, and Mr. and Mrs. Harvard sailed on the 'Cabalva' while James Lynch, Erskine, Thomas. Squance and Mr. & Mrs. Ault sailed on 'Lady Melville'.

Dr. Coke and his colleagues travelled to Portsmouth on December 10th. From then onwards they stayed there for many days making necessary arrangements for the voyage. Dr. Coke arranged a small meal there. Dr. Coke was at the height of ecstasy as never before. All the others surrounded him. Then Dr. Coke

lifted up his heart and hands to God, and broke forth in the following language: "Here we are, all before God, now embarked in the most important, and most Glorious work in the world. Glory be ascribed to his Blessed Name, that he has given you to be my companions and assistants in carrying the Gospel to the poor Asiatics; and that he has not suffered PARENTS, BROTHERS, SISTERS, or the DEAREST FRIENDS to stop any of you from accompanying me to India."

During his stay at Portsmouth Dr. Coke pondered over only one matter and often spoke to Brother Clough thus.

"Brother Clough, What we are now doing, I am certain, is for God; and therefore what our hands find to do in this cause, let us do it with all our might."

In the early hours of December 30th, 1813, shots were heard from the Cabalva. Information was given to the effect that the ship would set sail at 7 o'clock. The captain of the ship had sent a message to Dr. Coke and his colleagues. Brother Clough had a bed fixed by a carpenter for Dr. Coke. Dr. Coke's cabin had a table and an arm chair too which were made by the carpenter. The cabin was comfortable for him. There were 400 people on board the ship out of which 200 were soldiers. There were 19 ships in this fleet.

On this voyage, beside the time he indulged in meditation, Dr. Coke spent much of his time in reading the Portuguese Bible and translating matters on many topics. Dr. Coke says that when reading the Portuguese Bible, he felt that it was so sweet than ever before

"Jesus gives me, in his word,
Food and medicine, shield and sword."

He continuously engaged himself in prayer, reading and making corrections. He centred his life on Ephesians 5: 16 where leading his day to day life was concerned and his relationship with God. At the outset of his voyage itself, he had corrected a part of the old and new Portuguese Bibles and had them in readiness. He had intended to print it as soon as he set foot on Ceylon. Besides, he had written and translated pamphlets, sermons and songs. He had also translated around 50 hymns.

Feb. 10th, 1814: It was breakfast time for those on board the 'Cabalva'. Many noticed flags flying at half mast on the fleet of ships which followed the Cabalva. That was the sign that Mrs. Sarah Ault had been called to rest. Half an hour before the sun had set, her burial took place.

Feb. 28th, 1814: Letters written by Dr. Coke were sent to England by another ship.

March 5th, 1814: Squance who had fallen ill was in a serious condition. As such, Dr. Coke had requested him to be transferred to the Cabalva. His request was granted.

April 5th, 1814: Both ships were affected badly by being engulfed in a storm. Yet, around 11 p.m., the wind and the sea suddenly calmed down. Daily they passed islands and gulfs.

April 8th, 1814: It was Good Friday. They remembered the crucifixion of Jesus Christ.

April 10th, 1814: It was Easter. They reminisced the resurrection of Jesus Christ.

May 3rd, 1814: Dr. Coke was found dead. This sad news was shared with those on 'Lady Melville'. His funeral service took place around 5 p.m.

May 21st, 1814: The ship reached Bombay. Captain Birch contacted one Mr. Money and saw to the needs of the Missionaries.

June 20th, 1814: The Harvards remained in Bombay on account of the confinement of Mrs. Harvard. The other five boarded 'Earl Spencer', a ship bound for China, and journeyed to Ceylon.

June 29th, 1814: The ship could not anchor at the Galle harbour. It drifted away. The captain sent a message to the harbour. Mr. Gibson, who was in charge of the harbour who sent two boats to bring the missionaries who were on board of 'Earl Spencer'. Thus, James Lynch, Benjamin clough, and Thomas Squance immediately landed on the shore and were taken to a government bungalow within the Galle Fort by Viscount Molesworth. Wiliam Ault and George Erskine were delayed on account of unloading the luggage and captain Mitchell having to write and dispatch a letter. Their boat due to strong winds, was diverted to Weligama instead of Galle. They landed at Weligama on the next day, June 30, around 2.30 a.m. The Weligama Judge welcomed them and gave refuge to them. They were taken in a palanquin sent by Viscount Molesworth to Galle. They reached Galle around 5.30 p.m.

Methodism in Ceylon

Methodist Day is celebrated in Ceylon on June 29th every year. On being requested by Viscount Molesworth, the commander of the Galle Fort, a Sunday worship service was conducted in the Galle Dutch Church on the 3rd of July. Subsequently, an interview was held for the missionaries by Rev. George Bisset where they submitted the Methodist ordination papers. They also expressed their wish to serve among the Sinhala and Tamil communities and to learn the national languages. In keeping with the Governor's wish, they were instructed by Rev. George Bisset to start schools and teach English in Jaffna, Mannar, Batticaloa, Galle and Matara.

In accordance with this, a 'Little conference' was held on the 11th of July to discuss how they were to

divide themselves and go to distant places and who was to go to which place. So lots were cast to discern as to who were to go to Jaffna and Batticaloa in the North and Galle and Matara in the South. Accordingly, James Lynch and Thomas Squance, who was too ill to work alone, were to go to Jaffna while William Ault, Benjamin Clough and George Erskine were to be stationed at Batticaloa, Galle and Matara respectively.

On Thursday, the 14th of July, before their separation, Holy Communion was administered and with tears and prayers they bade farewell to each other. Lord Molesworth was also with them. This was the last occasion on which the five of them were together.

James Lynch and Thomas Squance started their journey to Jaffna on the same day and reached the capital in two days time. When Lynch and Squance left Colombo on August 1st, they were accompanied by Daniel Theophilus in accordance with the wish of the Governor. He, who was of the Islamic faith, had got converted and had been baptized at St. Peter's Church, Pettah.

Methodism in Jaffna

After ten days, on August 10th, Lynch and Squance reached Jaffna. That was the day when Methodism was born in Jaffna. They were welcomed by Mr. J. N. Mooyaart, the sub-collector of the Northern Province. They conducted Sunday services in the Dutch Church within the Jaffna Fort. Subsequently, a small English school was started. James Lynch wrote about it to his brother in a letter dated November 24th, mentioning that 40 students had been enrolled in that school. At the same time, Daniel Theophilus encouraged his community to read the Bible. From 5 to 10, numbers even rose up to 40 in his home. Many of his community members embraced Christianity forsaking Islam. It is remarkable that even his brother – in – law was converted from Islam to Christianity. There was a time when even Lynch and Squance resided with him in his home.

During the period 1814 to 1816, there were no possibilities in acquiring any new buildings. The missionaries who had mastered the Tamil language well, walked along roads reading the Bible and delivering sermons. They also wrote down sermons on 'Olas' (Palmyrah leaves) and distributed them among the public till printing started in 1834. Rev. Christian David, a Tamil preacher, joined the missionaries in starting schools and training local evangelists.

W. M. Harvard with his wife and baby reached the Galle harbour on February 23rd, 1815. They were welcomed by Clough. Besides Ault, the other missionaries had gathered in Galle. Once again a second unofficial conference took place. Leaving out Matara and Batticaloa, the others were stationed as follows.

Jaffna – Ault and Lynch, Galle – Squance and Erskine, Colombo – Harvard and Clough

But on the 1st of April 1815, William Ault was called to rest. In 1816 five other missionaries arrived in Ceylon. They were Rev. John Mckenny, Rev. John Callaway, Rev. Robert Carver, Rev. Samuel Broadbent and Rev. Elijah Jackson.

At the British conference of 1815, Ceylon was declared as a missionary District. The General District Conference, which was referred to as the 'Asia Conference', took place in Colombo from July 29th to August 10th, 1816. Ten missionaries had been present at this conference. Rev. James Lynch was elected as the first chairman of the District. Harvard was elected secretary. Rev. John Mckenny and John Callaway were stationed to the South. Robert Carver was posted to Jaffna. Rev. Broadbent was stationed to Trincomalee while Rev. Elijah Jackson was stationed to Batticaloa. It was also decided at this conference to request for more missionaries.

In Jaffna their services grew steadily. On 1st August, 1816, the orphanage and the Lutheran Church were bought from the government for a sum of 640 Rix Dollars. This was the first

property purchased for the Jaffna mission. A part of it was used as a church and the other part as a school.

Carver along with Lynch and Squance set up schools in Point Pedro and Jaffna. In 1817, James Lynch, who was the head of the District, made a statement that "it would not be easy to create congregations without schools." Thus schools came into being with the help of the 'Home committee'. In 1818 Squance in a letter to England had stated that 3 Tamil schools had been set up in Vannarponnai, Navatkuly and Puttur. In 1819 there were 13 schools in the peninsula. In Jaffna alone, 5 schools were in existence in 1823. Among them an English school functioned in the 'Orphan house' while 4 Tamil schools were run at Vannarponnai, Weaver street, Silver Smith Street and Nallur. Catechism was taught in these schools.

As the plan of Thomas Coke was to take the Gospel to Ceylon, India and Java, James Lynch had to go to India. In February 1817, he set sail from Jaffna in a 9 feet broad, small open boat and reached India after 38 hours. Methodism was introduced to India by James Lynch. In 1817 Revs. Thomas Osbourne, William Buckley Fox and Robert Newstead came to Ceylon as missionaries.

From 1817-1820 Rev. Thomas Squance was the Superintendent Minister in Jaffna. In 1818, Rev. William Buckley Fox was appointed Chairman of the District. In 1819, Ceylon was divided into two districts. The Tamil region was known as the North Ceylon District (NCD) and the Sinhala region was known as the South Ceylon District (SCD). The Tamil district included Jaffna, Batticaloa, Madras, Bangalore, Nagapatnam and Rameswaram, while the Sinhala district included the other Sinhala areas. In the same year, Rev. Joseph Roberts and his wife were appointed as missionaries to Point Pedro.

The land for the Wesleyan Mission House (The present Trimmer Hall) was purchased by Mr. James Mooyaart at a public auction in Jaffna on

14th July, 1817, for 6740 Rix Dollars. Subsequently, on 27th March 1824 it was transferred to the Wesleyan Mission. The extent of the land was 1 Acre 3 Rods 5 Perches at the time of buying.

St. Peter's Methodist Church

From 1820-1824 Rev. James Lynch was the Chairman of North Ceylon District. According to the 1821 district report it was decided to build churches in Jaffna, Trincomalee and Madras, as the existing churches were small and could not accommodate the growing number of worshippers of the English congregation as well as the people who knew the Portuguese language. As such, the necessity arose to build a new church in Jaffna on the other side of the road where the present St. Peter's Church exists, which was purchased for 500 Rix dollars. The extent of this land was 39 perches. This land was given by Charles Layard.

At a meeting held on January 20th 1821, it was proposed to build a Church with all the amenities. Due to the hard work of Rev. Joseph Roberts, the money for the land where the church was built as well as the money towards the building of the church was got. Further, he had also intended to supervise the construction work. At this time, he received transfer orders to Batticaloa. The Jaffna public who were well aware of his feelings and his state of mind, made known their dissatisfaction and opposition to the synod and requested them to at least delay his transfer until the laying of the foundation stone. The synod complied with their request and gave him a 3 month extension period in Jaffna.

It is remarkable to mention, that one of Rev. Roberts' great grand children visited this church. He also presented us with a software edited by Raymond Cook containing the "Journals and the letters of the Rev. Joseph Roberts, who was a Wesleyan Missionary to Ceylon and India from 1793 – 1849." Besides him, Robert Carver too worked hand in hand to complete the infrastructure of the Church. 'The Wesleyan

Juvenile Offering' referred to it thus "Joseph Roberts laid the foundation stone for the new chapel on 1 June 1821, dined at Mr. Layard's, with all the English inhabitants of Jaffna and started from thence for Batticaloa immediately after dinner."

The dedication of the church (60 feet x 42 feet) took place on Wednesday, the 19th of February, 1823. This was a very interesting occasion. Long pews were arranged in the church. Chairs were got from many parts of the town. All the American Church Missionaries with their families were present on this occasion. The service in English commenced around 11 a.m. The service started with Brother Osborn (CMS) starting to sing Hymn No. 542. The prayers were read out from the Church of England prayer book. The sermon was preached by the SCD Chairman, Bro. Buckley. It was based on Psalm 72 Verse 19 "And blessed be His glorious name forever: and let the whole earth be filled with His glory; Amen and Amen." The closing prayer was by Brother Carver. Those who had the command of English were present at this service. The offering made on that day amounted to 220 Rix dollars. The service was followed by a tea party. The evening service commenced with hymn No. 316. The sermon was preached by Bro. Newstead on Psalm 68 verse 18. The service came to a close with the prayer of the American Missionary Daniel Poor. The offertory received at this service was 30 Rix dollars. The following evening another service took place. Bro. Newstead preached in Portuguese. The church overflowed with the descendents of the Europeans.

The cost of the building was 9374/- Rix dollars. (£703.2). The local subscriptions amounting to 3681/- Rix dollars shows that the people were fully appreciative of the efforts of the missionaries and had realized their responsibility towards local efforts. This year this church celebrates its 200th year. But yet, it really celebrates the 209th year of Methodism in Sri Lanka which is a remarkable achievement.

St.Peter's Methodist Church down the ages



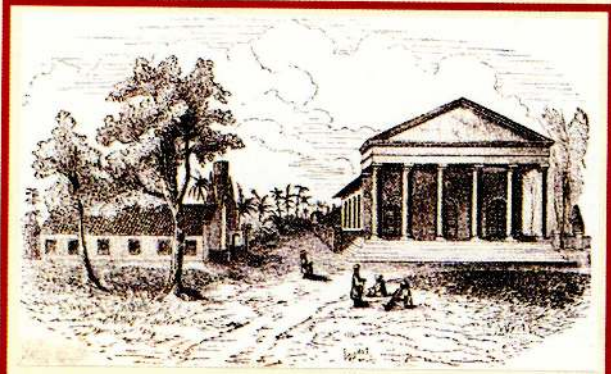
The Old Dutch Church within the Jaffna Fort where Lynch and Squence worshipped at the beginning (1814-1816)

லிஞ்சும் ஸ்குவான்சும் ஆரம்ப காலத்தில் வழிபட்ட யாழ். கோட்டை டச்சு ஆலயம் (1814-1816)



The Lutheran Church, the 1st property purchased by the missionaries. Worship began in 1816.

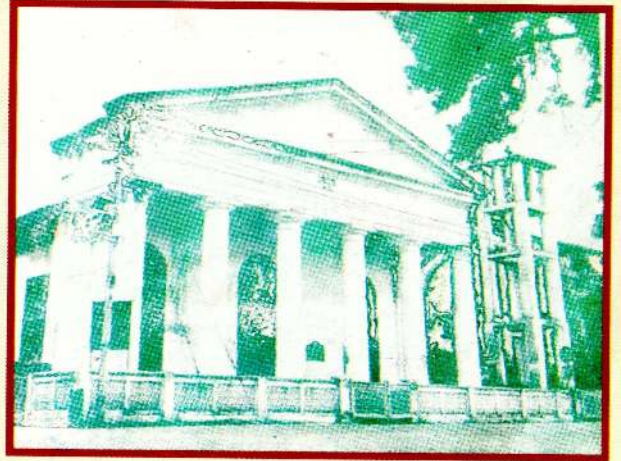
யாழ். மிஷனரிகளினால் வாங்கப்பட்ட முதல் ஆதனம் லூதரன் ஆலயமும் ஓர்பன் இல்லமும். 1816 இலிருந்து வழிபாடுகள் இவ் ஆலயத்தில் நடைபெற்றன.



The Mission School and St. Peter's Church in Jaffna

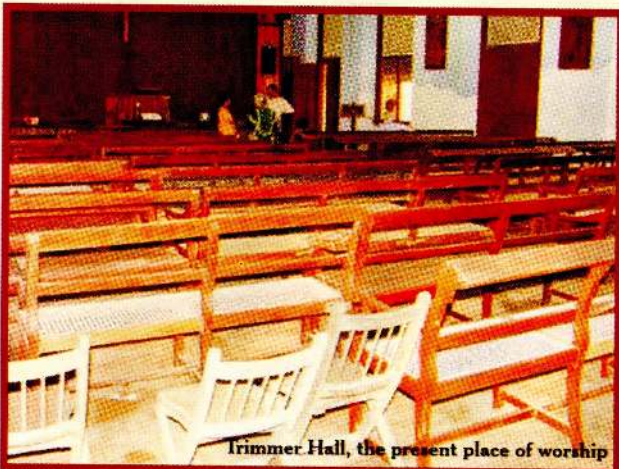
Source: WMMS (1855) built in 1823

மிஷன் பாடசாலையும் யாழ். பரி.பேதுரு ஆலயமும். இவ் ஆலயம் 1823ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது.



The Church in 1978

ஆலயம் 1978ம் ஆண்டில்



Trimmer Hall, the present place of worship



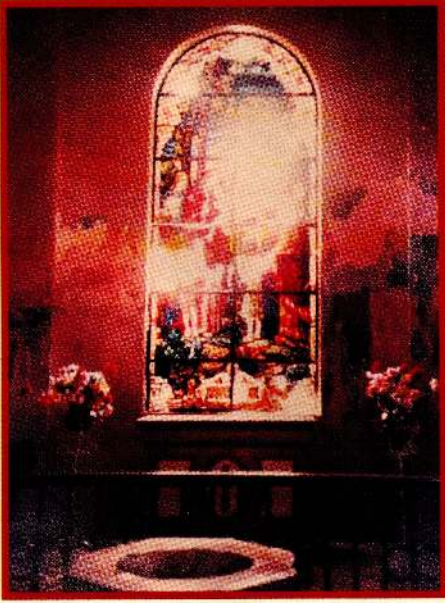
Trimmer Hall which was used as a place of worship for 14 Years from 1990 - 2004
1990 - 2004 வரை 14 வருடங்களுக்கு வழிபாட்டுத்தலமாகப் பாவிக்கப்பட்ட நிம்மர் மண்டபம்



The Old Church
பழைய ஆலயம்



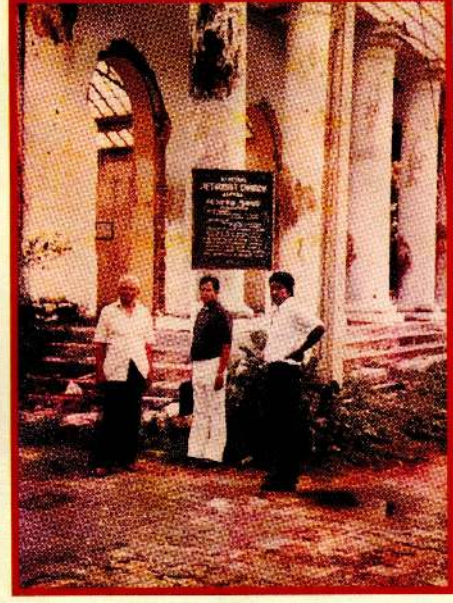
The Old Church partly destroyed
சேதமடைந்த பழைய ஆலயம்



The stained glass window and the
baptismal font of the old church
பழைய ஆலயத்தின் நிறக்கண்ணாடி யன்னலும்
ஞானஸ்நானத் தொட்டியும்



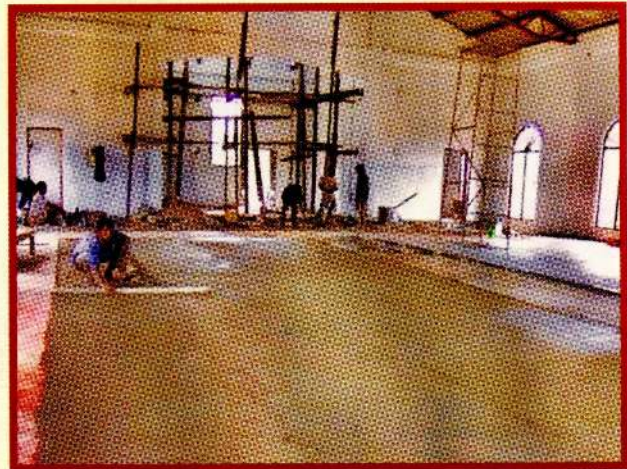
The Church in ruins
சிதைவடைந்த ஆலயம்



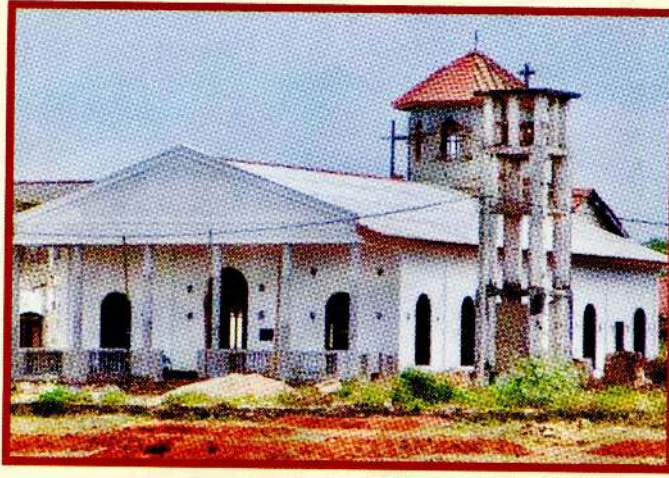
Revs. Soma Perera and Ebenezer Joseph
visited Jaffna. In the centre is Rev.K.P.Govindaraj
அருட்திரு.சோமா பெரேரா, அருட்திரு.எபிநேசர் ஜோசப்
யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த போது.
நடுவில் இருப்பவர் அருட்திரு.கோவிந்தராஜ்.



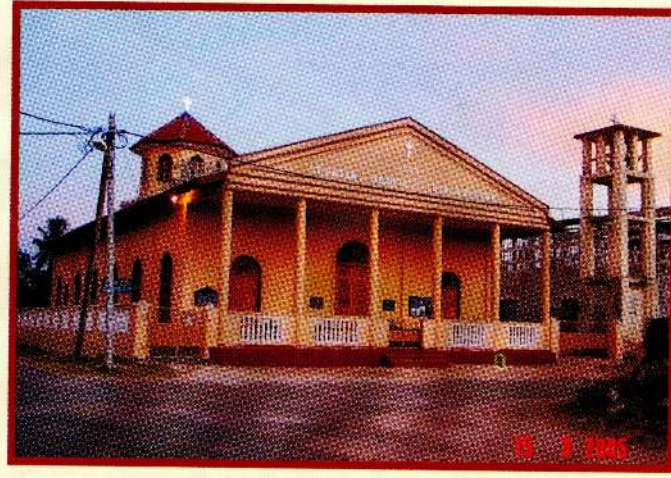
When Students from the Theological College
of Lanka visited the Church in 1995
இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் 1995ம் ஆண்டு
பரி.பேதுரு ஆலயத்திற்கு வந்த போது.



The new St. Peter's Methodist Church Jaffna
under construction.
ஆலய மீள் நிர்மாணிப்பின் போது



The new St.Peter's Methodist Church
Jaffna during its construction.
புதிய ஆலய நிர்மாணத்தின் போது



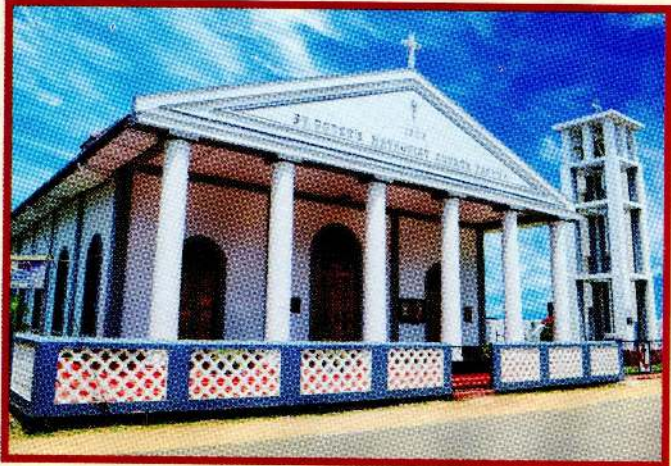
The newly built St. Peter's Methodist
Church, Jaffna - 2004
புதிதாக கட்டப்பட்ட பரி. பேதுரு ஆலயம் - 2004



At the rededication service of the new church on 13.04.2004
புதிய ஆலயத்தின் பிரதிஷ்டை ஆராதனை 13.04.2004



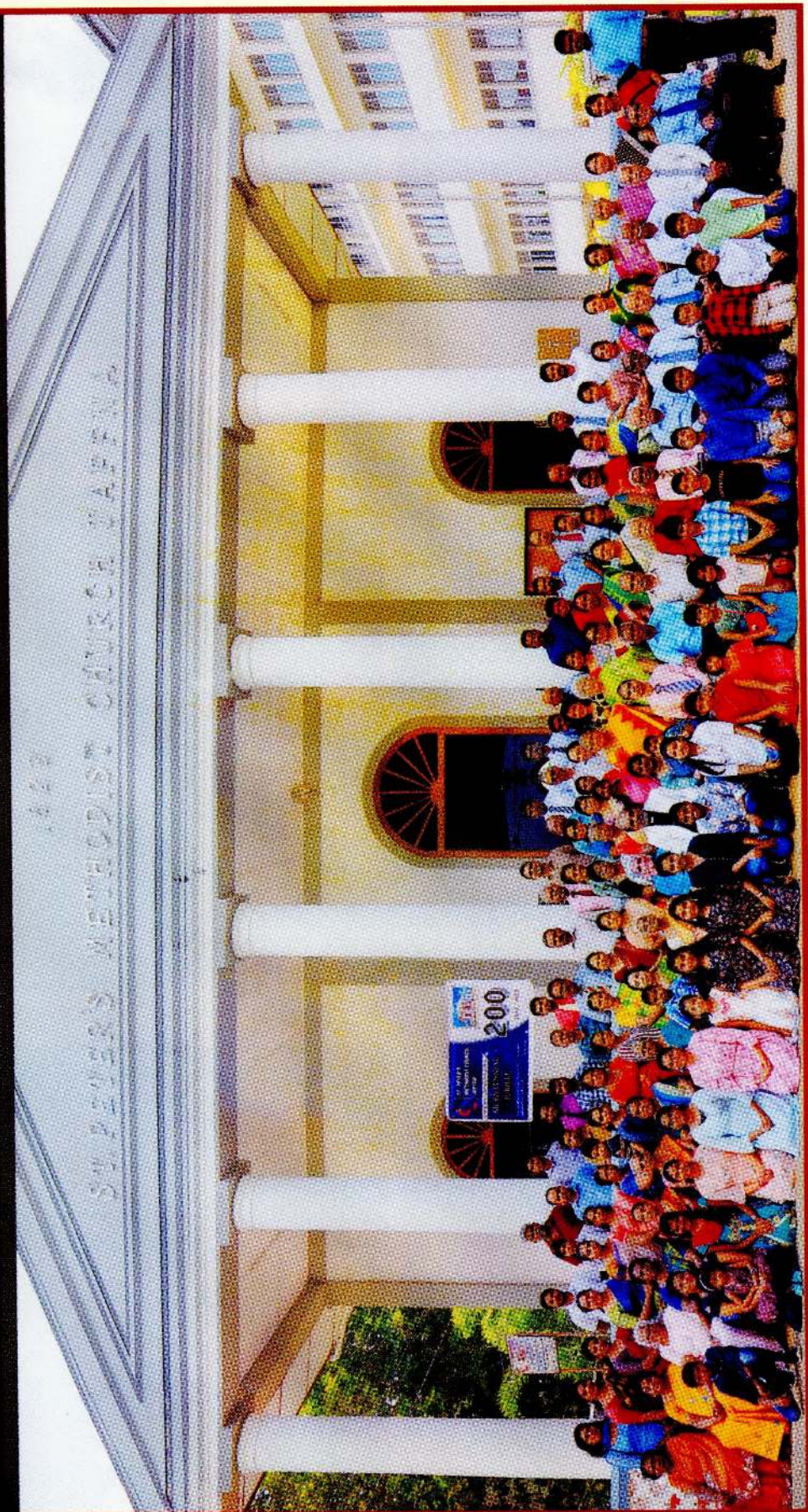
The church in 2013
ஆலயம் 2013 ல்



The church in 2023
புதிய ஆலயம் 2023ல்



ST. PETER'S METHODIST CHURCH, JAFFNA BECENTENNIAL JUBILEE



The members and visitors present at the Bicentennial Thanksgiving Service
of St. Peter's Church on 19.02.2023

In Jaffna, beside Daniel Theophilus two other Burghers engaged themselves in missionary work. They were John Katts and John Hunter who were accepted in 1822 as preachers on trial. They were ordained as priests in 1827. John Katts served in Nagapatnam, Trincomalee and Jaffna and retired in 1842. After that he served as a priest in Colombo in the Portuguese colonial church. John Hunter who served in Jaffna, Batticaloa and Trincomalee was relieved from his duties in 1840.

The First Tamil minister was John Philip Sanmugam who entered the Ministry in 1825. He was ordained as a minister in 1829 and rendered faithful and outstanding service till his death in 1864. Rev. John Milton Brown, who was a missionary in Ceylon (1866-1882), writes of him: "John Philip Sanmugam was a lad of 15 years, and a nominal Christian, when the first Wesleyan missionaries reached Jaffna in 1814. He was attracted by the personality of Thomas Squance, and attached himself to the English preacher. After many years of training he was deemed worthy to take his place in the ranks of the Methodist ministry. He was a man of unblemished character, a diligent pastor, an acceptable preacher, and one who won the confidence and affection of the people wherever he was stationed. He died on April 22nd, 1864, leaving a splendid record of 50 years of loyal and loving service in the days of hard toil and small results. He was the "first Ceylonese convert of Thomas Squance"

In 1823 Robert Carver was sent to Jaffna as superintendent Minister. After Rev. Lynch, Robert carver was appointed chairman of the North Ceylon synod from 1825-1826. According to the report of 1825 the English congregation grew by leaps and bounds. At the same time the ministry among the Tamils too grew. The translated Tamil hymn book by Brother Hoole who was residing in Madras, was distributed among the Tamil converts. In 1826 Revs. Peter Percival, J. C. George and in 1829 Rev. Ralph Stott came as missionaries. Rev. Peter Percival was stationed at Trincomalee.

In 1827, Rev. Joseph Roberts, was appointed chairman of the North Ceylon Synod following Rev. Robert Carver. Further, he also became the superintendent Minister of the Jaffna circuit in 1824, in place of Rev. Robert Carver.

A few years before the Methodist missionaries had set foot in Ceylon, Mrs. Schrader, a lady belonging to the Dutch Presbyterian Church, had come to Ceylon to spread the Gospel according to her own wish. Her prayer request for missionaries was answered. She also became a teacher in one of the Methodist Mission Schools. In 1820, she adhered to the request of Rev. Joseph Roberts and translated the Wesleyan hymn book into Portuguese. She also translated John Wesley's sermons into Portuguese and taught them to missionaries. She who was loved and respected by many, passed away at the age of 83 in 1850. She was buried in the precincts of St. Peter's Methodist Church, Jaffna.

According to the report of 1828, Rev. & Mrs. Peter Percival who were down in health after the demise of two of their children were appointed to Point Pedro. During 1830-1832 Rev. Peter Percival went on a short visit to Calcutta with Rev. Thomas Hudson. There he was intrigued by the educational plan of Alexander Duff, a Presbyterian Missionary. In 1832 after Joseph Roberts, Rev. Peter Percival was appointed Chairman of the North Ceylon Synod. Due to some conflicts, as requested by the Committee, Clough was requested to attend meetings and submit reports. It appears, that Clough's name was mentioned as chairman from 1833 – 1836 which was a matter of dispute. In 1837, Gorgery functioned as Acting Chairman. Rev. Peter Percival functioned as the principal of Jaffna Wesleyan English School from 1832- 1834 (CME, 1936). In 1834 Rev. Peter Percival renamed Jaffna Wesleyan English School as Jaffna Central School. Later it was elevated to Jaffna Central College and was affiliated to the Madras University in 1869.

In 1834, Rev. & Mrs. Peter Percival started a girls' school by the name of 'Girls' Boarding school' and a Training Institute. Mrs. Percival was in charge of these. Both of them strove hard to fight all opposition against female education. It further expanded later. Beside this, they founded many schools in villages.

Rev. Peter Percival was appointed as minister in charge of St. Peter's church in 1835. The first renovation took place at St. Peter's by him in 1837. He was also an architect. The Lutheran church too came under repairs. To differentiate it from St. Peter's, it was named St. Paul's. Common services were generally conducted in Tamil, English & Portuguese.

In 1838 Rev. Percival became chairman of the North Ceylon District. Under his administration, a definite policy for education development was formulated in the North by the Wesleyan Mission. In the same year, with the view of organizing work for women, the first Protestant missionary, Miss Tweedy, was brought to Ceylon by him. There was great advancement in English education in the North from 1838 – 1865. Jaffna central College, Vembadi Girls' High School (1838), Point Pedro Methodist Girls' High School and Hartley College (1838) were founded by him. In 1841 Rev. Percival had written a letter to the missionary committee thus: "I have baptised a certain number of people who did not know God. Now my work has expanded to the neighbouring villages."

Rev. Peter Percival had a good command of Tamil. He translated the whole Bible into Tamil. Arumuga Navalar, who was his student and co-teacher, helped him in this venture. This Bible was published in 1850. Beside, the order of service, the Tamil Hymn book and a Biblical question and answer book which he published are in memory of him. Rev. Restarick has written referring to him as "The greatest Tamil Scholar Methodism has ever had". He returned to England in 1851. The services rendered by him are remembered with gratitude even today.

Rev. Peter Percival purchased 'Hope Cottage' which was located behind Jaffna Central College, where 1st cross street and Vembadi Road met, with his own funds. The Wesleyan Missionary Committee bought it from him on the 4th of July, 1854.

All the Protestant denominations appear to have worked in a spirit of good will. The relations with the Church Missionary Society and the American Missions continued to be very friendly. Almost from the start, the whole staff of Protestant workers came together regularly for fellowship. Records tell of a monthly meeting between the Methodists, the C. M. S. and the American Missionaries for fellowship and prayer. At the first meeting in August 1819, the topic had been on 'Brotherly Love'.

During the period, 1838-65, there was a sustained development of English education in the North. New Methodist English schools were started in Jaffna. Out of the boys and girls' schools, located in the Mission House premises came Central college and Vembadi. Central got its first full-time missionary principal, William Barber, in 1855.

An important development during this period was the establishment of a Book shop in Jaffna, supervised by St. Peter's Church.

Under the Chairmanship of **Rev. John Kilner**, work at St. Peter's Church continued to be very steady and promising. There came a significant increase in voluntary lay work and in giving. Rev. Kilner's famous slogan was 'Self support, self government, and self propagation'. His most outstanding achievement was the building up of a strong Tamil ministry and the raising of its status. He firmly believed that Tamils must be reached by Tamils. So he made the training of men his chief aim. Rev. Kilner selected a good team of young men who were all outstanding. They were Henry J. de Silva, John Philips, Joseph Benjamin, Samuel Niles, W. M. Walton, James Osborne, D. P. Niles, C. Perinpanayagam, J. V. Benjamin, J. R. Vallipuram, Daniel Velupillai, Samuel Hensman and John Fletcher.

In 1865, when Rev. Kilner was on furlough, Revs. William Walton and John Mitchell were in charge of the Jaffna circuit with Rev. Henry de Silva and Rev. J. W. Phillips assisting in the Tamil work. Rev. John Mitchell was the Principal of Central College who endeared himself to the boys of Central. At that time there was an epidemic of cholera in Jaffna and about ten thousand persons were reported to have died. One of them was Rev. Mitchell, who was reported to have said as he was dying, 'I am going to Jesus; I am perfectly happy; I have perfect peace; I have no fear.' He was buried in the precincts of St. Peter's Methodist Church in 1866.

A resolution of the North Ceylon District Synod requested the Chairman (Rev. John Kilner) "on his contemplated visit southwards to make enquiries as to the practicality of commencing a Tamil Mission in Kandy and Colombo, either in conjunction with the South Ceylon District or independently." The visit took place, and, as a result, an experienced Tamil Minister, Rev. J. W. Phillips, was sent from the North in 1872 to start work in Colombo.

In the Synod of 1827 a question was raised regarding the opening of a school in Mannar that did not appear to have been followed up, until sixty years later when a call from Mannar came to the Superintendent of Jaffna, which was answered. Mannar was occupied at last in 1873.

In 1885, through the appeal of Rev. D. P. Niles, the principal churches formed Home Missionary societies, managed and supported by locals. £40 was raised in support of a school in Mannar, and for a catechist to work among the Tamils and Moors of that station. Home Missionary societies had been sustained with courage in the face of great difficulties, and near Mannar a small church had been setup and housed in a building raised by the Jaffna people.

Jaffna with Vannarponnai made the greatest contribution of men for the ministry. The membership of the Jaffna circuit increased steadily and the giving was considered to be very good.

Rev. Edmund Rigg was a worthy successor to Rev. Kilner and he was entrusted with the task of executing Kilner's plans. The church became well organised and the ministry included many men of Christian conviction and energetic action. Such were J. M. Brown, George Pearson, William Winston, Edward Martin, Edward Strutt, George Trimmer, Thomas Little, William Bestall, Joseph West, Arthur Restarick and Shelton Knapp among the missionaries, and D. V. Thamotheram, W. M. Walton, James Osborn, D. P. Niles, John Fletcher, Paul Ahamboram, Jesudasan Kandiah, Christian Perinpanayagam, Daniel Velupillai, Joseph Bee bee, Robert Setukavalar, Charles Casinader and Edward Solomon among the Tamil Ministers.

The chairman then lived in Jaffna Town, and beside him there was a missionary and two Tamil ministers. The Jaffna circuit became self governing and self supporting and there was much leadership coming from within the laity. The devoted family of Thambiah S. Cooke did much to improve and beautify St. Peter's Church. The electric lighting, the stained glass window and a new pulpit were given by this family.

In 1913, work at Allaipiddy and Mankumban was started by the Jaffna Home Mission Society. The boys of Central College often joined in the evangelistic campaigns. Their contributions were always appreciated. The land for the Allaipiddy church was donated by Viswanathar Kanapathippillai Udaiyar for the exclusive purpose of building a church.

An annual convention was held in Jaffna from 1891 in the great Old Dutch Church in the Fort. 'People went begging for seats'. We read that among the speakers, there were several Methodist Ministers such as Rev. Walton, Rev. D. P. Niles, Rev. Osborne, Rev. Trimmer and Rev. Restarick.

Speaking about the quality of the Tamil Ministry of this period, the Rev. Trimmer said that it was worthy of standing side by side with any other ministry on earth. Such men were hard to replace and it was with thankfulness that the Synod of

1917 accepted 'two very promising candidates' in Messrs. James S. Mather and V. R. Samuel. The Revs. Garrett, Restarick, Weaver, Barker, Wilkes and Lockwood were great missionaries of this period. But the one who dominated this period, enriching the Tamil work, by his great personality, was the Rev. George Trimmer.

Among the Tamil ministers of this period, one of the most zealous evangelists and protagonists against social evils was the **Rev. James S. Mather**. The ministry in Jaffna at this time will be remembered for Rev. Mather's advocacy of total abstinence. He also concentrated on the re-organisation of the Sunday school and the old, popular Wesley Guild.

The Jaffna Central College, the pioneer English School, founded by Rev. Percival, entered a period of consolidation. The outstanding personalities of these years were Revs. Garrett and Wilkes and Messrs. T. K. Chanmugam and Romaine Cook. The College moved to its present location in 1911. It was Mr. W. R. Cooke, a lay missionary, who introduced the Crest and the Colours of the College.

Development of the circuits was further aided when, under the chairmanship of Rev. E. M. Weaver (1931-1940), Jaffna, Vannarponnai and Puttur were amalgamated into one circuit. St. Peter's underwent a much needed renovation under the leadership of Rev. J. S. Mather. The floor was cemented, a cement concrete communion table was built, and roof repairs were undertaken. Rev. James S. Mather was Superintendent of the Jaffna Circuit from 1937-1945. During his ministry, a new belfry was erected at St. Peter's by Mr. E. R. Benjamin in memory of his father, Rev. J. V. Benjamin.

In 1946 the **Rev. N. K. Nalliah** succeeded him as Superintendent Minister and the parsonage at Trimmer Hall shifted to Chapel Street, adjoining Jaffna Central College.

The **Rev. D. T. Niles** took over the ministry at St. Peter's in 1953. He continued in it till 1959. The old parsonage at Chapel Street was handed over to

Central College for its expansion and 'Lockwood House' was built in the Mission compound by Rev. C. A. Smith, who himself was an architect. The Old Mission House, was renovated and reconstructed into a beautiful hall and was named after our most able missionary and administrator, Rev. Trimmer. In the period following, St. Peter's had a band of energetic ministers in the persons of Revs. D. K. Wilson, Donald Barlow and E. S. Nodder.

Rev. G. A. Winslow who was serving at Vannarponnai in 1957 was transferred to St. Peter's in 1958. He was the greatest evangelist of his time. He was a tall man who wore a cassock and walked the streets of Vannarponnai barefooted evangelising irrespective of the scorching sun. He would walk into any house without hesitation and get about his business. Irrespective of the status of the families, he would consume anything they offered him. This quality of simplicity and sincerity drew those who interacted with him toward Jesus, he loved most. The fact remains that the Vannarponnai ministry stands high because of the tremendous efforts of Rev. G. A. Winslow.

When the political atmosphere in Sri Lanka began to change, the earliest and most important development was the 'Vesting of Mission schools with the Government'. The responsibility for 'Central' and 'Vembadi', along with a number of other schools, ceased to be with the mission and were handed over to the government. The church accepted this change in the right spirit, for the Methodist Church of Ceylon had advocated such a move several years prior to this happening, even as far back as 1950.

Further to this, when Sunday became a working day, it came as a challenge, but 'our people took it up in the proper spirit'. Worship was held earlier than usual on Sunday mornings, before people went to work. Yet, the attendance at these services held earlier than the usual time, was surprisingly very good.

Revs. Wilson and Barlow shared great ambitions to recruit educated Tamil youths to the Ministry. As a result, the church furnished the ministry with

a number of excellent candidates who had served in the Sunday school and the Youth Guild of St. Peter's. In September 1966 a conference was held in Trimmer Hall, Jaffna. Pastoral sessions were held on the 2nd, 3rd & 4th. 4th was declared as conference Sunday. Representatives' sessions were held on the 5th and 6th.

Rev. E. S. Nodder (1969-1975) had a great passion for evangelistic work. During his tenure, projects which had been mooted previously came into being, such as the Trimmer Hall with its many and varied activities, Vembastan as a Hostel for young ladies and St. Peter's Nursery for pre-school children. He and his co-workers went into the villages distributing pamphlets. A pre school was started and a branch was opened at Allaipiddy. He started a sports club and organized evening classes at Trimmer hall. He engaged in evangelism, visiting the mentally disturbed and depressed and conducting a training programme for preschool teachers.

The **Rev. M. A. Ratnarajah** succeeded Rev. Nodder as Circuit Superintendent in 1976. In addition to fulfilling his Circuit duties, he had to perform the role of Chairman of the North and East District. Under his leadership, new plans and projects were implemented for Allaipiddy, Kilner institute and Puttur. His intention was to revive the work for the then 'present age' and to have them serve in ways appropriate. The Jaffna Circuit took on the responsibility to start a major new project at Puttur, while continuing the ongoing medical and evangelistic work there. Under the leadership of Mr. S. G. Batstone, an able lay missionary, it was proposed to start a poultry and cattle farm, a carpentry school, a bio. gas plant and a sewing class. The vision was to turn the site at Puttur into a centre of many activities. A tutoring, a weaving centre and a home science class were started at Kilner hall. Once more the place was a hive of activity, lively and useful.

At this time in the national life of the Methodist Church, the circuit was raising the second largest quota in the island. Generally, the Sunday

morning Tamil services and the evening English services were well attended. So too, were the weekly Bible Studies on Christian faith and discipleship. The weekly cottage prayer meetings, the Sunday school, the youth fellowship and the women's fellowship meetings.

During his period (1976-1979) a portion of our land in the vicinity of Trimmer hall was sold to the Y.W.C.A as the need arose. Subsequently the Y.W.C.A put up a upstairs block for a ladies' hostel. But unfortunately by the time they completed the building, war broke out in the vicinity. They could not open up the hostel as planned. As things got worse, the building faced great damage.

The 155th anniversary of the Church was celebrated in 1978. A souvenir was published to mark this occasion.

Rev. Ratnarajah was succeeded by Rev. S. W. Ariarajah in 1979. Just as his predecessor, he served as Circuit Superintendent and Chairman of the district. During his time, the church received a new organ (Rs. 45,000). New electric lights were also fitted in the church. Rev. Ariarajah sought in his time to give greater responsibility to younger members. He succeeded somewhat in his ambition.

In 1981, **Rev. H. R. S. Jeyachandran** came as Superintendent and Chairman of the North and East. Neither he nor the Church could have known, or been prepared, for the events that were to follow. The early eighties saw a deterioration of the situation in the nation in general and in Jaffna in particular. There were violent incidents, which had never before been experienced. The Jaffna Public Library was burnt, the Town Hall and the Police Station were destroyed. The environs of St. Peter's Church were drastically affected, and so too were the lives of many people. Many fled the Jaffna peninsula, and many members were lost to St. Peter's.

In 1986, Rev. Jeyachandran was succeeded by **Rev. K. P. Govindaraj**, as Superintendent of the

Jaffna circuit. During his time, the Sri Lankan Army set up its camp in the Jaffna Fort. Eventually, the militants set up their sentries and bunkers all around the Fort. Having been prevented from coming out, the Army fired mortars. As a result, shells hit and damaged the Church, Lockwood House and Trimmer Hall. Unable to conduct services at St. Peter's they were held at the Anglican Church of 'Christ Church', which was in close proximity to St. Peter's.

Throughout this time of uncertainty, Rev. Govindaraj and his family continued to live at Lockwood House. They were persuaded to move to a safer place, but only eventually, on the insistence of the leaders of the church did it materialize.

When it became unsafe to conduct worship at Christ Church (it was later totally destroyed itself), the venue was shifted to St. John's College. A total of six artillery shells fell on St. Peter's Church causing much damage. When the Indo-Sri Lankan Accord was signed in 1987, and as hopes rose for a cessation of the violence, the church was repaired and worship was resumed in it.

In October 1987, however, fighting broke out again, but this time between the Indian Peace Keeping Force (IPKF) and the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). A new set of shells rained on St. Peter's and made it unusable. The conducting of Sunday morning worship was shifted immediately to the home of Mr. & Mrs. Blanchard in St. Peter's Lane.

The Methodist church Sri Lanka has been maintaining ties with the Dortment (Germany) Methodist Church for quite sometime. Under the exchange programme between both countries representatives from St. Peter's too have visited Dortment, Germany. In 1988 Miss Malarinie Ariaratnam visited Germany under this exchange programme.

Hostilities between the Sri Lankan Armed Forces and the LTTE erupted in June 1990. The Jaffna Fort, situated a quarter of a mile from the frontage

of the church, became the base, this time to both, the Sri Lankan Army and the Police. Their personnel came under siege by the LTTE. Helicopters were used at first to supply food to those in the Fort, but they came under fire and were prevented from landing inside it. Planes, therefore, had to be used to drop supplies of food. Because of the difficulties of targeting the Fort, many bags fell outside of it. On one occasion, one such bag fell through the Church roof and landed on the pulpit. Thus began further destruction to the church.

Being unable to locate the positions of the militants, the air force went on a blind bombing spree in the area around the Fort in order to flush the militants out. The church was hit again. After that, services of worship took place in the home of Mrs. E. C. Perinpanayagam and after a while, in the home of Mr. & Mrs. K. Pooranampillai in Somasundaram lane. In November 1990, the church, having repaired Trimmer Hall with whatever was available from the church, began to conduct services there.

Under Rev. Govindaraj, the church was involved in relief work in order to meet the needs of the internally displaced people housed in schools and community halls. There were also those who were displaced from other districts and their needs were also addressed by the church. Rev. Govindaraj made trips to Colombo to bring relief items, thereby risking his life. On one occasion his vehicle was fired on from a helicopter and he sustained head injuries. It was during his time, in 1989, that the Girls' Home was started after repairing the Y.W.C.A building with their permission. Rev. Govindaraj, realising the need for the reconstruction of the church, started a fixed deposit in a bank in Jaffna.

He was succeeded by **Rev. A. W. Jebanesan**, in 1992 who saw that further work was done to the Trimmer Hall (as well as to the Vannarponnai Church). A new wooden pulpit and a new communion rail were made, using the teak from the beams of the old church. The alpha and omega symbols of the old pulpit were removed and

incorporated into the new one. Kneelers also were made. During his period of office, KNH came forward with financial help for the Girls' Home.

Rev. S. S. Karunairaj came next, in 1994, as the Superintendent Minister of the circuit. He was later elected Chairman of the North and East District. Being one who grew up in the church, he knew many of the past members of the church who were then living in the South, in Colombo, and abroad. He started a fund-raising campaign for the reconstruction of the church, contacting former members. At first the response was very good, but it faded away due to more than anything else, the uncertain situation in the country. Wisdom prevailed the church was left to ruin. Lockwood House, however, which had not been occupied since the Govindaraj family left, was repaired. It was re-occupied by Rev. Karunairaj and his family. The Boys' Home was started during this period.

Then in late October 1995, it was the turn of all the inhabitants of Valikamam to flee Jaffna Town (as five years earlier, the Islamic community had, had to do). They fled to Thenmaradchchi and Vadamaradchchi. Rev. Karunairaj setup a camp for the displaced members of the Methodist churches at the Methodist Girls' High school in Point Pedro. There were members of other denominations also in this camp. During the six months there, combined worship took place at the Methodist Church, Point Pedro.

During the time when there were no Methodist Ministers in the town, Mr. Ben Bavinck, a Dutch lay missionary, and later Principal of the CSI Seminary, stepped into the breach and gave immeasurable service in a variety of ways. The Elders' Home at Puttur was started by him.

After the return of those of the exodus, in April 1996, Lockwood House and Trimmer Hall were occupied by the Sinhala Police. It took a number of years and the efforts of the then President of the Methodist Conference, the Rev. Duleep R. Fernando, before the Police vacated the above premises. On being handed back to the church,

both were available for repairs and re-occupation. Out thanks to Rev. Duleep.R Fernando.

It was in this phase, that the church hired the services of the architect, Mrs. Mallika Rasaratnam. She was asked to design a new building for the church. In the meanwhile, what remained of the church was demolished and cleared. Tragically, the architect, widowed earlier that year and the mother of two girls, was killed as a bomb exploded in the Jaffna Mayor's Office in September 1998.

Before Rev. Karunairaj left in 1999, Diakonia assisted the church in purchasing a building for vocational training.

In many ways, the God we know and love and seek to serve shows St. Peter's that his hand is upon his church now, as it had been all through the years and particularly through the most difficult times. The Christmas Greetings card put out by Rev. Karunairaj as part of his fund-raising efforts had the following verse in it. It also became the prayer of the people of St. Peter's:

'Give us strength again to raise this abode of prayer and praise. Quicken Thou our parched souls and let these stones once more resound to joyful harmonious songs.'

Rev. S. S. Terrence had charge of St. Peter's for a short period. He was the minister in charge in 1999 when he was serving at Vannaponnai.

Rev. K. Karunasekara then arrived as the Superintendent Minister of the Jaffna Circuit, in the same year, 1999.

There was much to do. KNH responded to requests for funding to help with the running of the Boys' Home. the headquarters' monies which supported this work were then redirected to a Nutrition Programme. There was Lockwood House to repair and refurbish. Toilets and bathrooms were needed for the Boys' and Girls' Homes. A new building was needed for the Nursery. Repairs to the Christian Literature Society (CLS)

Bookshop had to be attended to, before it could be re-opened. Kilner Hall was handed back to the church by the hearing impaired group after many years of occupation. It still needed major refurbishment, though it was used on weekdays by 112 Nursery school children.

In the year 2000 too, the people in the Jaffna town were internally displaced for a short time as the ground situation was in an uncertain state.

The design for the new church had to be looked into afresh. The decision was taken that it should, basically, replicate the former building. Rev. Karunasekera lost no time in securing compensation from the Government. The Rs. 200, 000 received was used to begin the work of building new reinforced concrete footings and columns. It was stepping out in faith, believing that the rest of the money needed would be forthcoming.

On invitation, the visit to Jaffna of the Rev. Hyun Jeong Kang, accompanied by the chairman of the North and East District, the Rev. S. J. Kathiresapillai, led to a visit of a delegation from the Methodist church of South Korea, headed by their Bishop, Rev. Chun Wha Phark. It paved the way for St. Peter's to receive a massive grant of Rs. 1.8 million. Rev. Karunasekera took the party to the site of the church. The South Koreans took the decision to help. The building work leapt forward from that day onwards, though other monies were going to be needed if it was to be completed.

On 19th February 2004, the 181st birthday of the church was celebrated. On this occasion, the then President of the Methodist conference, the Rev. A. Noel P. Fernando, was present to unveil the plaque commemorating the help St. Peter's had received from the Methodist Church of South Korea. Happily, Bishop Phark himself was present along with a delegation from South Korea which included missionaries currently serving in Colombo as well. The chairman was also present, with many members of the church and circuit.

St. Peter's Methodist Church was first dedicated on 19.02.1823. It was damaged in 1996. The foundation stone for the new church was laid by Rev. K. Karunasekera, the Supt. Minister on 14.01.2001. The church was rededicated on 13.04.2004, by Rev. Noel P. Fernando, the then President of the Methodist Church. The rebuilding of this church was with the aid of St Kim Ja who was, an elder of the Chan Chung Methodist Church, Seoul, Korea. A souvenir was published by the church in 2004 to mark this unique occasion.

Due to a wide circulation to its former members of the church's need for funds, help was rendered by a number of former ministers and members themselves. Yet, the funding was still comparatively small to meet the needs. Members generously played their part too. With thanks to so many St. Peter's rose again. So too, did this circuit and that of Point Pedro-Kaddaively, our neighbouring circuits, in the Jaffna peninsula, which tackled the challenges of their rebuildings and renewals.

We acknowledge with gratitude the part played in St. Peter's by past Missionaries, both ministerial and lay. It was an encouragement to us, that after nearly three decades, in 2003, we had two Mission Partners from the U.K. serving in Jaffna, Rev. Dr. David Palmer (an Architect and Minister) and Mrs. Sue Palmer (a Health Worker). Their service without doubt, added new life to the church. They resided at Lockwood House and served at Puttur.

Under the exchange programme between the Methodist Church Sri Lanka and the Dortment (Germany) Methodist church Mr. Ben Gunaratnam and Miss Joanna Dhamyanthy Sathiananthan visited Germany in 2003 as representatives of the Methodist Church Sri Lanka.

Rev. S. K. Kadirgamar came to St. Peter's as Supt. Minister in 2005. The Allaipiddy Mission compound was affected again due to violence

which broke out in 2006. In 2006 people got displaced. Most of them were housed in schools and temple premises. Relief work was carried out by the church. During Rev. Kadirgamar's time class meetings were revived. In 2008, Mr. K. J. Jegadas, a member of our church, was sent as a candidate for ministry. Evangelistic work, religious education of kids, youth activities and women's activities were carried out in a remarkable way during Rev. Kadirgamar's period.

The church keeper's residence, behind the church was funded through the tremendous efforts of Rev. Palmer. The foundation stone for this block was laid by Rev. Dr. David Palmer on 09.02.2005. This block was opened by the Supt. Minister, Rev. S. K. Kadirgamar on 29.06.2008. and named 'James Lynch' building.

Following Rev. Kadirgamar, **Rev. S. S. Gnanarajah** stepped in as Supt. minister in 2010. 'Carver House', the residence of the minister at Atchelu, was completed. In 2011 the opening of the renovated 'Mission House' at Vannarponnai took place. The 'Deaf Link' was inaugurated by Rev. Gnanarajah, for the benefit of the hearing impaired in Jaffna. From April 12th to the 14th, 2010, an all island Methodist prayer conference was held at St. John's College, Jaffna. Rev. Dr. Vincent Samuel from South India was the Guest speaker at this conference. During this period 'Trimmer Hall' was rented out to groups of tourists from the South. The then President who visited Jaffna, conducted the morning service on 31.10.2010.

In October 2010, **Rev. R. S. E. Suthagar** was appointed as minister in charge of the St. Peter's. The 1st leaders' Meeting of the church after his arrival was on 15.01.2011 and the last was on 16.1.2012. His stay was of a very short duration. During this period the 47th North East Synod was held at Trimmer Hall on the 17th and 18th of June, 2011. Methodist day celebration was held at Puttur, along with the Puttur and the Point Pedro-Kaddaively circuits. Our thanks are due to Dr. T. W. Jeyakularajah of the Puttur Hospital for his

tremendous efforts in organizing the days of activities and the lunch in particular. St. Peter's was renovated during this time including the retiling of the floor.

Rev. C. Niles Ravishankar succeeded Rev. Suthagar in 2012. There was a revival in fasting and prayer, youth activities and the English services on the 3rd Sundays etc. The public address system of the church was attended to. Church services were enlivened with the playing of musical instruments. Much talents were drawn from within the church. These were possible because Rev. Ravishankar himself was a talented musician. The 190th anniversary of the church was celebrated during his time on the 13th of February, 2013. A souvenir was published to mark this memorable event.

Rev. C. N. Ravishanker's first leaders' meeting after coming was on 14.03.2012. Due to his endeavours 14 youth members and 3 grownups from the Methodist church, Singapore, visited us. An open air meeting was held by them at Tholpuram and a vacation Bible session for the kids. The census of 2012 revealed that St. Peter's had 71 families out of which 113 were full members.

On 14.07.2014 a cement path was made to the side entrance of the church from (the double gate side) 12.10.2014. The legal transaction of the Diakonia building on Main Street in exchanger for the Y.W.C.A building within the Trimmer Hall compound took place. Thanks be to God.

The unveiling of the Bicentenary plaque commemorating the coming of Methodism to Sri Lanka took place on 01.12.2014 by the Secretary of Conference, Rev. S. J. Kathiresapillai and the Chairman of the North and East District, Rev. S. D. Thayaseelan.

The monument erected in memory of 6 members from the missionary families had been destroyed on account of the war excepting one. In 2022, a 6 foot pit was dug to lay the foundation stone for the

new belfry when two monuments were unearthed. These were of two babies Faulkner Osborne who passed away in 1817 and Susan Osborne who passed away in 1818. As decided by the then leaders, a monument was erected for the 6 missionaries and the plaque was unveiled on 09.12.2014.

Their names and the years of passing away are as follows.

NAME	CALLED TO REST
1. MRS. MARY CARVER	1824
2. MAS. JOSEPH ROBERTS	1828
3. MRS. SCHRADER	1850
4. MR. FREDERICK CHARLES GRENIER	1861
5. REV. JOHN MITCHELL	1866
6. MRS. RHODES	1870

Most of the old members here and abroad were rather disappointed that the originality of the church was not taken into account during the building of the new church especially, where the frontage was concerned (the pillars, the front steps and the front parapet wall). At the time of building the new church, due to lack of funds and the refusal of permission by the Municipal council in anticipation of the widening of Front Street, opposite the church, there wasn't a possibility of doing things according to our whims and fancies.

The then President, Rev. Dr. A. W. Jebanesan, took the initiative to find the required funds from interested members here and abroad and the Head Quarters to complete this task. The six pillars outside were constructed to its original girth. The front steps and the short parapet wall were built in keeping with the architectural original design. The expenses for this face lift amounted to Rs. 825, 000/-. St. Peter's would be ever so grateful to Rev. Dr. A. W. Jebanesan, the Methodist Head Quarters and the others for their timely help.

During Rev. Ravishankar's time the front portion of the land in front of the Vembastan Hostel was

given to the Singer Company on a long lease through the Head quarters. As there were no deeds, it took a year to get the deed of declaration.

Mrs. Shanthi Rajaratnam, one of our former members and resident of the USA sent Rs. 6580207.50 towards the rebuilding of Percival Hall. This gave us the incentive to rebuild Percival hall. Our thanks are due to her. Engineer, Mrs. Punitha Hoole, toiled hard to get the necessary permission to build the structure. We are ever so grateful to her for her efforts. The foundation stone of Percival Hall was laid on 21.02.2016 by Rev. C. N. Ravishankar and late Rev. P. M. Thevasenan. 'Dwelco' undertook the building work. Our thanks are due to them. With further funds collected from past members and well wishers from abroad, and a second collection taken in church, the building was put up. It was dedicated on 31.07.2016 by Rev. Asiri P. Perera, the then President of the Methodist Church during the tenure of Rev. Niles Ravishankar, Supt. Minister. Percival hall was first built in 1920. A souvenir was released to commemorate this event.

The Missionary, Rev. Trimmer, lived during 1856-1920. The early mission house was named after him. He was then North Ceylon District Chairman for 43 years. Trimmer hall was renovated by the tremendous efforts of Rev. Niles Ravishankar and rededicated by the then President, Rev. Dr. A. W. Jebanesan, on 14.12.2013.

Rev. Ravishankar took great pains in tiling the floor of Lock wood house towards the end of his tenure, facing many health issues, as a family, on account of this, which is commendable.

The Bicentenary (1814-2014) plaque was unveiled by Rev. Dr. A. W. Jebanesan, the then President of the Methodist church Sri Lanka in Colombo on Saturday the 29th of June 2013.

An ordination service took place on November 18th, 2017, during the tenure of Rev. Ravishankar Niles. At this service Reverends and full time Evangelists were ordained. Those who were ordained as priests were Rev. S. Thirumarai, Rev.

R. Kaandeepan, Rev. T. R. Hasitha, and Rev. Nishantha G. Those who were commissioned as Evangelists were Bro. Mahesh and Bro. Ananda. There was a good gathering from all parts of the country on this unique occasion.

Rev. Dr. Jeremiah Arulrajah commenced his services at St. Peter's in January 2018 as Supt. Minister and served till 1st January 2021. A delegation from the Singapore Methodist Church visited us from July 31st – August 2nd, 2018. They sunk tube wells for our members at Karainagar and gave Rs. 1 lakh for the renovation of the Puttur Church. Besides them a Buddhist gentleman, who was a passerby, donated 4 lakhs towards the refurbishment of the Puttur Church. Our thanks are due to them.

During Rev. Arulrajah's tenure in 2019, a donation of Rs. 500, 000/- was received from the then parliamentarian, Mr. Mavai Senathirajah, during the 2nd stage of allocation under the Gampareliya scheme, which was made use to paint the Church. We are very thankful to him for this donation. The Atchelu church too, received a donation of Rs. 700,000/- under this scheme.

During Rev. Arulrajah's tenure at St. Peter's, he was elected chairman of the North & East District Synod.

Rev. J. J. Gnanaruban took over his duties at St. Peter's Methodist Church on 12th January, 2021. When he stepped into Jaffna, Covid 19 was on the rampant. He had practically no help what so ever from the parishioners at the time of stepping into 'Lock Wood' House. Once the Covid was on the decline, the economic situation in the country became very bleak affecting each and every citizen of the country.

An urgent need arose for the belfry to be attended to. This was first erected in memory of the Rev. James V. Benjamin by his son in 1942. After the reconstruction it was rebuilt and dedicated to the glory of God on 4th April 2022, with the offerings of the St. Peter's family during the tenure of Rev. J. J. Gnanaruban, Superintendent minister.

The visit of the Carol party in 2022 enlivened the parishioners after a period of two years of gloom and uncertainty.

The census of 2023 reveals that St. Peter's has 76 families out of which 138 are full members. The number of total worshippers amount to 196.

St. Peter's celebrated her bicentenary on 19.02.2023.

May the good Lord bless, guide and sustain St. Peter's in the years to come.

பிரசித்தி பெற்ற யாழ் பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த ஆலயத்தின் சிறப்புமிக்க வரலாறு (1814 - 1823 - 2023)

இருப்பிடம்

இந்துசமுத்திரத்தின் முத்து என அழைக்கப்படும் இலங்கைத்தீவின் வடமாகாணத்திலுள்ள யாழ். மாவட்டத்தில் யாழ். பிரதேச செயலகத்தின் ஜே/81 எனும் கிராமசேவையாளர் பிரிவில் பரி. பேதுரு ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இவ் ஆலயம் கிழக்கு - மேற்கு நோக்கி காணப்படுகின்றது. இவ் ஆலய வளவினுள் கிழக்குப்புறம் ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் இல்லம், அருட்கலாநிதி பீற்றர் பேர்சிவல் நினைவு மண்டபமும், இதன் தென்புறம் மிஷனரிமார்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டதன் நினைவாக ஒரு தூபியும் மணிக்கோபுரமும் அமைந்துள்ளன. இவ் ஆலயத்திற்கான சேமக் காலககள் கொட்டடியிலும் கொழும்புத்துறையிலும் அமைந்துள்ளன.

இவ் ஆலயத்தின் எல்லைகள் வடக்குப்புறம் தேவாலய வீதியும் இதன் மேற்குப்புறம் முன்பக்க வீதியும், தென்புறம் யாழ். நீதிமன்றகட்டிடத் தொகுதியும், இதன் கிழக்குப்புறம் குடிமனைகளும் அமைந்துள்ளன. இவ் ஆலயச்சூழலில் வெஸ்லியன் மிஷனரிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ். மத்திய கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, ரிம்மர் மண்டபம், மகளிர் விடுதி, லொக்ஷட் இல்லம், மணிக்கூட்டுக் கோபுரம், அறிவையூட்டும் நூல்களைக்கொண்ட தெற்காசியாவில் புகழ்பெற்றிருந்த யாழ். பொது நூலகம், யாழ். மத்திய கல்லூரி மைதானம், சுப்பிரமணியம் சிறுவர் பூங்கா என்பன காணப்படுகின்றன.

ரிம்மர் மண்டபம், வேம்பஸ்தான் மகளிர் விடுதி, லொக்ஷட் இல்லம் யாவும் யாழ். சேகரத்துக்குட்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையினால் யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, யாழ். மத்திய கல்லூரி ஆகியன அரசாங்கத்திடம் கையளிக்கப்பட்டன. ஆனாலும் அவை பாடசாலைகளாக இயங்காத பட்சத்தில் மீண்டும் திருச்சபைக்குக் கையளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒப்பந்தம்.

மிஷனரிமார்களின் வருகை

மெதடிஸ்த திருச்சபை ஆங்கில திருச்சபையிலிருந்து மறுமலர்ச்சியடைந்து உருவானது. மெதடிஸ்த இயக்கம் ஆங்கில திருச்சபைக் குருவான ஜோண் வெஸ்லி என்பவரினால் வழிநடத்தப்பட்டது. கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கு இயேசு கிறிஸ்துவே ஆரம்ப கர்த்தாவும் தலைவருமானவர். இத் தலைமைக்கு உண்மையாயிருக்கும்போது கிறிஸ்தவம் தூதாப்பணியின் நம்பிக்கையாகிறது. “ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ் ஞானம் கொடுத்து . . .” (மத்தேயு 28, வசனம் 19).

“உலகம் எனது சபை” என்று மெதடிஸ்தத்தின் ஆரம்ப கர்த்தா அருட்திரு. ஜோண் வெஸ்லி அவர்கள் கூறினார். இங்கிலாந்திலும் அதற்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளிலும் 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் சமய மறுமலர்ச்சியும் விஸ்தரிப்பும் ஏற்பட்டன. மெதடிஸ்த சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்குப் பிரதான காரண கர்த்தாவாகத் திகழ்ந்தவரும் முக்கியமாக அது இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்படுவதில் முனைப்பாகவும் விளங்கியவர் அருட்கலாநிதி தோமஸ் கோக் அவர்களேயாவார்.

அருட்கலாநிதி தோமஸ் கோக் மெதடிஸ்தத்தின் ஸ்தாபகரான ஜோண் வெஸ்லியுடன் அதிகமாகத் தொடர்பில் இருந்தவர். அவர் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் நற்செய்தியை அறிவிக்க வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறையாக இருந்தார். அவர் 1813ல் டப்ளினில் இருந்து லண்டனில் உள்ள தனது நண்பன் சாமுவேல் ட்ரூவாக்கு இப்படி எழுதினார்.

“நான் இப்போது ஐரோப்பாவுக்கு இறந்து விட்டேன். இந்தியாவுக்கே உயிரோடிருக்கின்றேன். நீ இலங்கை செல் என்று இறைவனே என்னிடம் கூறியுள்ளார். இந்த விடயத்தில் எனது மூச்சில் எவ்வளவு நம்பிக்கை உண்டோ அவ்வளவு நம்பிக்கை இறைவனது தீர்மானத்திலும் உண்டு. இலங்கைக்குச் செல்லாதிருப்பதைப் பார்க்கிலும் இலங்கை மண்ணில் நிர்வாணமாகவாவது மித்திரர் இல்லாமல் மிதிப்புதுதான் மேலானது என்று எனது உள்ளம் முற்றாக நம்புகிறது. தொடர்ந்தும் போர்த்துக்கேய மொழியை கற்று வருகின்றேன்.”

1813 ஓகஸ்ட் மாதத்தில் நடைபெற்ற பிரித்தானிய மாநாடு இலங்கைக்கும் ஜாவாவுக்கும் திருப்பணியை மேற்கொள்ளுவதாக ஒரு தீர்மானம் எடுத்தது. மேலும் இப் பணியை அருட் கலாநிதி கோக்கே தலைமை தாங்கிச் செல்வார் எனவும் கூறப்பட்டது. அத்துடன் அவரது சொத்துக்களை விற்றுப் பெற்றுக்கொண்ட சொந்தப் பணத்தில் (£6000) இந்தப் பயணம் திட்டமிடப்பட்டது. அவர் இலங்கைக்கான பயணத்தை மேற்கொள்ளும் முகமாக போர்ட்ஸ்மவுத் துறைமுகத்திற்குச் சென்று கப்பல்கள் பற்றி விசாரித்தபோது இலங்கைக்கு கப்பல்கள் ஒன்றும் செல்வதில்லை, ஆனால் இந்தியாவுக்கு சென்று அதன் பின் அங்கிருந்து இலங்கைக்கு செல்வதற்கான வழிகள் உண்டு என்று கூறப்பட்டது. உடனடியாக அருட் கலாநிதி கோக், “கபால்வா” எனும் கப்பலிலும் “லேடி மெல்வில்” என்ற கப்பலிலும் பயணப் பதிவுகளைச் செய்தார்.

எல்லோரும் ஒரே கப்பலில் ஒன்றாக பிரயாணம் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. ஏனெனில் அதன் செலவு 900 பவுண்ட் ஆக இருந்தது. இதனால் அவர்கள் இரு பிரிவினராக இரு கப்பல்களில் புறப்பட ஆயத்தப்பட்டார்கள். “கபால்வா” எனும் கப்பலுக்கு ஜோனத்தான் பேர்ச் என்பவர் தலைவராக இருந்தார். “லேடி மெல்வில்” எனும் கப்பலுக்கு லொக்நெர் தலைவராக இருந்தார்.

“கபால்வா” வில் அருட்கலாநிதி தோமஸ் கோக், பென்ஜமின் கிளவ், திரு. டபிள்யூ. எம். ஹார்வார்ட், திருமதி எலிசபெத் ஹார்வார்ட் என்போரும் “லேடி மெல்வில்” இல் ஜேம்ஸ் லிஞ்ச், ஜோர்ஜ் ஏர்ஸ்கின், தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ், திரு. வில்லியம் ஓல்ட், திருமதி சாறா ஓல்ட்டும் இருந்தனர்.

அருட்கலாநிதி கோக்கும் அவரது தோழர்களும் லண்டனை விட்டு டிசம்பர் 10ம் திகதி போர்ட்ஸ்மவுத் துறைமுகத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அங்கு பல நாட்கள் தங்கியிருந்து இலங்கைக்கு செல்லும் பல ஆயத்தங்களைச் செய்து வந்தார்கள். அங்கு அருட் கலாநிதி கோக்கினால் ஒரு சிறிய விருந்து ஆயத்தம் செய்யப்பட்டது. ஒருபோதும் இல்லாத மகிழ்ச்சியில் அருட்கலாநிதி கோக் அன்று காணப்பட்டார். அருட் கலாநிதி கோக்கைச் சுற்றி மற்றையவர்கள் சூழ்ந்து இருந்தனர். அப்போது அருட்கலாநிதி கோக்,

தன் இருதயத்தையும் கைகளையும் கடவுளுக்கு நேரே உயர்த்தி பின்வருமாறு கூறினார். “இங்கோ நாம் யாவரும் கடவுளுக்கு முன்னே உலகத்திலே மிக முக்கியமானதும் மிக மகிமையானதுமான வேலையில் கால் பதித்துள்ளோம். ஆசிய நாட்டிலுள்ள நலிந்தவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு செல்வதற்கு உங்களை எனக்கு உதவியாளராகவும் சகபாடிகளாகவும் தந்தமைக்காகவும் என்னுடன் கூட இந்தியாவுக்குச் செல்வதற்கு உங்கள் ஒருவரையும் உங்கள் பெற்றோரோ, சகோதரர்களோ, சகோதரிகளோ அல்லது உங்கள் உற்ற நண்பர்களோ தடுக்காத தற்கும் அவருடைய பரிசுத்த நாமத்திற்கு மகிமை உண்டாவதாக.”

அருட்கலாநிதி கோக் போர்ட்ஸ்மவுத்தில் இருக்கும் நாட்களில் ஒரே ஒரு விடயத்தை மட்டும் சிந்தித்து சகோதரன் கிளவ்விடம் அடிக்கடி பின்வருமாறு கூறினார்.

“அன்பான சகோதரன் கிளவ், நாம் இப்போது செய்வது நிச்சயமாக கடவுளுக்கேயானது. எனவே எங்கள் கைகள் இந்த விடயத்தில் செய்ய இருப்பதை, எங்கள் முழுப் பெலத்துடனும் செய்வோமாக”

1813ம் ஆண்டு டிசம்பர் 30ம் திகதி அதிகாலையில் “கபால்வா” வில் இருந்து வெடிச்சத்தம் கேட்டது. அக்கப்பல் 7 மணிக்கு புறப்படும் என அறிவுறுத்தும் வகையில் இது கொடுக்கப்பட்டது. கப்பல் தலைவன் அருட்கலாநிதி கோக் குழுவினருக்கும் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். சகோதரன் கிளவ், அருட்கலாநிதி கோக்குக்கு ஒரு கட்டிலை தச்சன் மூலம் பொருத்திக் கொடுத்தார். அவரது அறையில் தச்சனால் செய்யப்பட்ட மேசையும் கதிரையும் இருந்தன. அவரது அறை மிகவும் வசதியாக இருந்தது. “கபால்வா” வில் 400 பேர் பயணம் செய்தார்கள் அதில் 200 பேர் போர்வீரர்களாகக் காணப்பட்டனர். இக் கப்பல்களுடன் வேறு 17 கப்பல்கள் சென்றன.

அருட்கலாநிதி கோக் பயணத்தில் தியான நேரத்தைத் தவிர்த்துப் போர்த்துக்கேய வேதாகமத்தையே அதிகமாக வாசித்தும் பல விடயங்களை மொழி பெயர்த்தும் கொண்டு இருந்தார். அவர் போர்த்துக்கேய மொழியில் வேதத்தை வாசிக்கும் போது கடவுளின் வார்த்தைகள் எவ்வளவு இனிமையானது என்பதை முன் ஒருபோதும் இல்லாதவாறு இக்கப்பலில் உணர்ந்து கொண்டதாகக் கூறுகிறார்.

“இயேசு தனது வார்த்தையின் மூலம்
எமக்கு உணவு, மருந்து, கேடகம், வாள் என்பவற்றைத் தருகிறார்.”

அவர் தொடர்ச்சியாக ஜெபத்திலும், வாசிப்பதிலும், திருத்தம் செய்வதிலுமே ஈடுபட்டு வந்தார். அவர் எபேசியர் 5:16 ஐ மையப்படுத்தியே தனது நாளாந்த காரியங்களில் ஈடுபட்டதுடன் கடவுளுடனும் தொடர்பில் இருந்தார். பயணத்தின் ஆரம்பத்திலேயே புதிய பழைய போர்த்துக்கேய வேதாகமங்களின் ஒரு பகுதியை திருத்தம் செய்து ஆயத்தமாக வைத்திருந்தார். இலங்கையை சென்றடைந்தவுடன் இவற்றை அச்சப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என எண்ணியிருந்தார். அத்துடன் அவர் துண்டுப்பிரதிகள், பிரசங்கங்கள், பாடல்கள் என்பனவற்றை எழுதியும் மொழிபெயர்ப்பு செய்தும் இருந்தார். கிட்டத்தட்ட 50 பாடல்கள் அவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தன.

மாசி 10, 1814 - கபால்வாவில் காலை உணவுவேளை. கூடவந்த கப்பல்களில் கொடிகள் அரைக்கம்பத்தில் பறந்ததை பலர் கவனித்தார்கள். திருமதி சாறா ஒல்ட் இறந்துள்ளார் என்பதே அதன் சைகையாக இருந்தது. சூரியன் மறைவதற்கு அரை மணிநேரத்துக்கு முன் அவரின் அடக்க ஆராதனை நடைபெற்றது.

மாசி 28, 1814 - அருட்கலாநிதி கோக்கினால் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் இங்கிலாந்துக்கு இன்னொரு கப்பல் மூலம் அனுப்பப்பட்டன.

பங்குனி 05ம் திகதி ஸ்குவான்ஸ் மிகவும் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டார். அதனால் அருட்கலாநிதி கோக் அவரை கபால்வாவுக்கு மாற்றும்படி கேட்டார். அவர் கபால்வாவில் சேர்ந்து கொண்டார்.

சித்திரை 05 ந்திகதி இரு கப்பல்களும் கடுமையான காற்றுக்குள் அகப்பட்டு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன. ஆனாலும் இரவு 11 மணிஅளவில் காற்றும் கடலும் திடீரென அடங்கிவிட்டன. இப்படியாக ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு தீவுகளையும் குடாக்களையும் கடந்து வந்தார்கள்.

ஏப்ரல் 8ம் திகதி பெரிய வெள்ளியன்று கிறிஸ்துவின் மரணத்தை நினைவு கூர்ந்தனர்.

ஏப்ரல் 10ம் திகதி ஈஸ்ரர் அவரது உயிர்த்தெழுதலை நினைவு கூர்ந்தனர்.

வைகாசி 03, 1814 - அருட்கலாநிதி கோக்கின் உடல் நிலத்தில் வீழ்ந்திருந்ததைப் பார்க்கும்போது அவர் மரணத்தை தழுவிருக்கலாம் என நம்பப்பட்டது. இத்துக்ககரமான செய்தி லேடி மெல்விலிலுள்ள மற்றையோருக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. அன்று பிற்பகல் 5 மணிக்கு அவரது அடக்க ஆராதனை நடைபெற்றது.

வைகாசி 21, 1814 - கப்பல் பம்பாய் துறைமுகத்தை அடைந்தது. கப்பல் தலைவன் பேர்ச் பம்பாயிலுள்ள மணி என்பவரைத் தொடர்பு கொண்டு இம் மிஷனரி மாருக்கான தேவைகளை ஒழுங்கு செய்தார்.

ஆனி 20, 1814 ஹாவார்ட்டும் திருமதி ஹாவார்ட்டும் அவரது மனைவியின் மகப்பேற்றுக்காக பம்பாயிலேயே தங்கிவிட்டனர். மற்றைய ஐவரும் சீனாவுக்கு போகின்ற “ஏர்ல் ஸ்பென்ஸர்” என்ற கப்பலில் இலங்கையை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்தார்கள்.

ஆனி 29, 1814 - அக் கப்பலால் காலி துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட முடியாமல் போனது. கப்பல் தலைவன் காலி துறைமுகத்திற்குத் தகவல் அனுப்பி இருந்தார். அப்போது அத் துறைமுகத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்த கிப்சன் என்பவர் “ஏர்ல் ஸ்பென்ஸர்” கப்பலில் இருந்து மிஷனரிமாரை அழைத்து வர 2 படகுகளை அனுப்பினார். அதில் ஜேம்ஸ் லிஞ்ச், பென்ஜமின் கிளவ், தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ் என்போர் உடனடியாக படகில் கரையை வந்தடைந்தார்கள். லிஞ்ச், கிளவ், ஸ்குவான்ஸ் ஆகிய மூவரும் வைகவுன்ட் மோல்ஸ் வேர்த்தினால் காலி கோட்டை அரசாங்க இல்லத்தில் தங்கவைக் கப்பட்டனர். வில்லியம் ஒல்ட்டும் ஜோர்ஜ் ஏர்ஸ்கினும் பயணப் பொதிகளை இறக்குவதில் தாமதமானார்கள். அத்துடன் கப்பல் தலைவன் மிச்செல் கடிதம் ஒன்று எழுதி அனுப்புவதற்காக அவர்களை சற்று தாமதப்படுத்தினார். இதனால் இவர்களின் படகும் கடுமையான காற்றினால் காலியை வந்தடையாமல் வெலிகமவுக்கு அடித்துச் செல்லப்பட்டது. இவர்கள் மறுநாள் ஆனி 30, 1814 அதிகாலை 2.30 மணியளவில் வெலிகமவில் தரை இறங்கினார்கள். இவர்களை வெலிகம நீதவான் வரவேற்று,

அவர்களுக்கும் அவர்களின் பொதிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளித்தார். இவர்களுக்கு வைகவுன்ட் மோல்ஸ்வேர்த்தினால் காலியில் இருந்து பல்லக்கு அனுப்பப்பட்டு மாலை 5.30 மணியளவில் காலியை வந்தடைந்தனர்.

இலங்கையில் மெதடிஸ்தம்

இலங்கையில் வருடா வருடம் யூன் 29ம் திகதி மெதடிஸ்த தினமாக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. கோட்டை அதிகாரி, வைகவுன்ட் மோல்ஸ்வேர்த் கேட்டதற்கிணங்க யூலை 3ந்திகதி காலி டச்சுத் தேவாலயத்தில் ஞாயிறு ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. அருட்திரு. ஜோர்ஜ் பிஸ்செட் என்பவரினால் அறிமுகம் நடத்தப்பட்டபோது மிஷனரிமார்க்கு தமது மெதடிஸ்த அருட்பொழிவுக் காகிதங்களைக் காட்டினர். அத்துடன் சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையே பணியாற்றவும் இதனால் சுதேச மொழிகளைக் கற்கவும் விருப்பம் தெரிவித்தனர். ஆளுநர் விருப்பத்திற்கிணங்க, அருட்திரு. ஜோர்ஜ் பிஸ்செட் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு, காலி, மாத்தறை பகுதிகளில் ஆங்கிலத்தைக் கற்பிக்கப் பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்குமாறு அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருந்தார்.

ஆடி 11ம் திகதி திங்கட்கிழமை ஒரு சிறிய மாநாடு நடைபெற்றது. “எப்படிப் பிரிந்து தூரமான வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் செல்வது? “தூர இடங்களுக்கு யார் போவார்கள்? என்பதைத் தீர்மானிக்க இலங்கையின் வடக்கில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு பகுதிகளையும் தெற்கில் காலி, மாத்தறை பகுதிகளையும் பிரித்து சீட்டுக் குலுக்கி தமது இடங்களைத் தீர்மானித்தனர். யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஜேம்ஸ் லிஞ்சும் தோமஸ் ஸ்குவான்சும், (ஸ்குவான்ஸ் அதிக நோயுற்றிருந்தபடியால் லிஞ்சுடன் இணைந்தார்) மட்டக்களப்புக்கு வில்லியம் ஒல்ட்டும், காலிக்கு பென்ஜமின் கிளவ்வும், மாத்தறைக்கு ஜோர்ஜ் ஏர்ஸ்கினும் தெரிவாகினர்.

ஆடி 14ம் திகதி வியாழக்கிழமை ஒருவரை ஒருவர் பிரிவதற்குமுன் திருவிருந்து அருந்தி அழகையுடனும் ஜெபத்துடனும் பிரியாவிடை கூறினர். இவர்களுடன் கோமான் மோல்ஸ்வேர்த்தும் உடன் இருந்தார். இதுவே ஐவரும் கடைசியாக ஒன்றாக இருந்த நிகழ்வாகும்.

அன்றைய தினமே ஜேம்ஸ் லிஞ்சும் தோமஸ் ஸ்குவான்சும் தமது பயணத்தை யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஆரம்பித்து இரண்டு நாட்களின் பின்பு தலைநகரை வந்தடைந்தனர். லிஞ்சும் ஸ்குவான்சும் ஓகஸ்ட் 1ம் திகதி கொழும்பை விட்டு நீங்கும் போது ஆளுநரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க டானியல் தியோபிலஸை கூட்டிச் சென்றனர். இவர் இஸ்லாத்திலிருந்து மனம் மாறி கொழும்பு புறக்கோட்டை பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மெதடிஸ்தம்

பத்து நாட்களின் பின்னர் ஓகஸ்ட் 10 ம்திகதி லிஞ்சும் ஸ்குவான்சும் யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்தனர். அன்றே யாழ்ப்பாணத்தில் மெதடிஸ்தம் பிறந்தது எனலாம். இவர்கள் வடமாகாண உப கல்க்டர் திரு. ஜே. என். முயார்ட் என்பவரினால் வரவேற்கப்பட்டனர். இவர்கள் யாழ். கோட்டையிலுள்ள டச்சு தேவாலயத்திலே ஞாயிறு ஆராதனைகளை நடாத்தி வந்தனர். இறுதியில் ஒரு சிறிய ஆங்கில பாடசாலையையும் ஆரம்பித்தனர். ஜேம்ஸ் லிஞ்சு தனது சகோதரருக்கு கார்த்திகை 24, 1814 திகதியிடப்பட்டு எழுதிய கடிதத்தில் “பாடசாலை ஒன்றைத் திறந்துள்ளோம். ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பாடசாலையில் 40 மாணவர்கள் இருந்ததாகக்” குறிப்பிட்டுள்ளார். அதேநேரத்தில் டானியல் தியோபிலஸ் தமது சமூகத்தினரை வேதத்தை வாசிக்கத்தூண்டினார். அவரது இல்லத்திற்கு ஐந்தும், பத்தும், சில வேளைகளில் நாற்பது பேரும் வந்தனர். அவரது சமூகத்தினர் பலர் இஸ்லாத்தைவிட்டு வந்தனர். அவரது மைத்துனரும் மனம் மாறியது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருமுறை அவரது இல்லத்தில் லிஞ்சும் ஸ்குவான்சும் தங்கியிருந்தனர்.

1814 - 1816 காலத்தில் புதிய கட்டடங்கள் எதையும் சொந்தமாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இக் காலத்தில் மிஷனரிமார்கள் தமிழை நன்கு கற்று வீதிகளில் சென்று வேதம் வாசித்து பிரசங்கித்து வந்ததுடன் பிரசங்கங்களை ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதி விநியோகித்தனர். 1834ல் தாளில் அச்சப்பதிவு வெளியிடும்வரை இவ்வாறே செய்து வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அருட்திரு. கிறிஸ்டியன் டேவிட் எனும் தமிழ் பிரசங்கியார்

மிஷனரிமாருடன் இணைந்து பாடசாலைகளை உருவாக்கவும் உள்ளூர் அருளுரையாளர்களைப் பயிற்றுவிக்கவும் உதவினார்.

டபிள்யு. எம். ஹாவார்ட் தம்பதியினரும் அவர்களது குழந்தையும் 1815 மார்ச் 23ம் திகதி காலி துறைமுகத்தை வந்தடைந்தனர். இவர்கள் கிளவ்வினால் வரவேற்கப்பட்டனர். ஓல்ட்டைத் தவிர மற்றைய மிஷனரிமார்கள் காலியில் கூடியிருந்தனர். திரும்பவும் உத்தியோகப்பற்றற்ற இரண்டாவது மாநாடு நடைபெற்றது. பின்வருமாறு நிலையங்களுக்கு மிஷனரிமார் நியமிக்கப்பட்டனர். மாத்தறையும் மட்டக்களப்பும் கைவிடப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணம் - ஓல்ட்டும் லிஞ்ச்சும், காலி - ஸ்குவான்ஸ்ஸும் ஏர்ஸ்கினும், கொழும்பு ஹாவார்ட்டும் கிளவ்வும்.

ஆனால் 1815 ஏப்ரல் 1ம் திகதி வில்லியம் ஓல்ட் மரணத்தைத் தழுவினார். 1816ல் மேலும் 5 மிஷனரிகள் இலங்கைக்கு வருகை தந்திருந்தனர். அவர்கள் முறையே அருட்திரு ஜோண் மக்கெனி, அருட்திரு ஜோண் கோலவே, அருட்திரு ஹோபேர்ட் கார்வர், அருட்திரு சாமுவேல் ப்ரோட்பென்ட், அருட்திரு இலைஜா ஜக்சன் ஆவர்.

1815ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பிரித்தானிய மாநாட்டில் இலங்கையும் மிஷனரி மாவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆசிய மாநாடு என அழைக்கப்பட்ட பொது திருமாவட்ட மாநாடு 1816ம் ஆண்டு யூலை 29ம் திகதி முதல் ஓகஸ்ட் 10ம் திகதி வரை கொழும்பில் நடைபெற்றது. பத்து மிஷனரிமார்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தனர். அருட்திரு ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் இலங்கை திருமாவட்டத்தின் முதலாவது தலைவராகத் தெரிவானார். ஹாவார்ட் செயலாளராகத் தெரிவானார். அருட்திரு ஜோண் மக்கெனி, அருட்திரு ஜோண் காலவே தெற்குக்கும் அருட்திரு ஹோபேர்ட் கார்வர் யாழ்ப்பாணத்திற்கும், அருட்திரு சாமுவேல் ப்ரோட்பென்ட் திரு கோணமலைக்கும், அருட்திரு இலைஜா ஜக்சன் மட்டக்களப்புக்கும் அனுப்பப்பட்டார்கள். அம் மாநாட்டில் மேலும் மிஷனரிமாரை இலங்கைக்கு அழைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் பணி திடமாக வளர்ந்தது. 1816 ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 1ம் திகதி அனாதை இல்லமும் லூதரன் ஆலயமும் அரசாங்கத்திடம் இருந்து ஜேம்ஸ் லிஞ்ச்சினால் 640 ரிக்ஸ் டொலர்களுக்கு வாங்கப்பட்டது. இதுவே முதன் முதல் வாங்கிய யாழ்ப்பாண மிஷனுக்குரிய ஆதனம் ஆகும். இதன் ஒரு பகுதி ஆலயமாகவும் ஒரு பகுதி பாடசாலையாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கார்வர், லிஞ்சுடனும் ஸ்குவான்சுடனும் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை பகுதிகளில் பாடசாலை களை உருவாக்கினார்கள். 1817ல் இலங்கை திரு மாவட்டத் தலைவராக இருந்த ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் “பாடசாலைகள் இன்றி சபையைக் கட்டி எழுப்புவது இலகு வானதல்ல” என அறிக்கை விட்டிருந்தார். இதனால் உள்நாட்டு குழுவின் உதவியுடன் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. 1818ம் ஆண்டு ஸ்குவான்ஸ் இங்கிலாந்துக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 3 தமிழ் பாடசாலைகள் வண்ணார்பண்ணை, நாவற்குழி, புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக குறிப்பிட்டிருந்தார். 1819ல் குடாநாட்டில் 13 பாடசாலைகள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் 5 பாடசாலைகள் 1823 ல் காணப்பட்டன. அதில் ஒன்றான அனாதை இல்லத்தில் ஆங்கில பாடசாலையும் ஏனையவை வண்ணார்பண்ணை, வீவர் வீதி (சேணியர் தெரு), தட்டாதெரு, நல்லூர் ஆகிய இடங்களில் தமிழ் பாடசாலைகளாகவும் காணப்பட்டன. இப்பாடசாலைகளில் வேதப்பாடம் கற்பிக்கப்பட்டது.

தோமஸ் கோக்கின் திட்டப்படி இலங்கை, இந்தியா, யாவாவுக்கும் நற்செய்தி அறிவிக்க வேண்டியிருந்ததால் ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் இந்தியாவுக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 1817ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அவர் அகலமான ஒரு ஒன்பது அடி திறந்த படகு மூலம் புறப்பட்டு, 38 மணி நேரத்திற்குள் இந்தியாவை சென்றடைந்தார். இந்தியாவில் மெதடிஸ் தம் ஜேம்ஸ் லிஞ்ச்சினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1817ல் மேலும் அருட்திரு தோமஸ் ஒஸ்போர்ன், அருட்திரு. வில்லியம் பக்லி வ்வொக்ஸ், அருட்திரு ஹோபேர்ட் நியூஸ்ரெட் ஆகிய மிஷனரிகள் இலங்கை வந்தனர்.

1817- 1820 வரையான காலத்தில் அருட்திரு தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ் யாழ். சேகரத்துக்கு முகாமைக் குரு வானார். 1818ம் ஆண்டு பொது திருமாவட்ட மாநாட்டுத் தலைவராக அருட்திரு. வில்லியம் பக்லி வ்வொக்ஸ்

நியமனம் பெற்றார். 1819ம் ஆண்டு மிஷனரிமாரினால் இலங்கை இரு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. தமிழ் மொழிப் பிரதேசமானது வட இலங்கைத் திரு மாவட்டம் (NCD) எனவும் சிங்கள மொழிப் பிரதேசமானது தென் இலங்கைத் திருமாவட்டம் (SCD) எனவும் அழைக்கப்பட்டது. தமிழ் மாவட்டம், யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மத்தரான், பங்களுர், நாக பட்டினம், ராமேஸ்வரத்தையும் சிங்கள மாவட்டம் ஏனைய சிங்களப் பிரதேசங்களைக் கொண்டிருந்தது. 1819ம் ஆண்டு அருட்திரு. வில்லியம் பக்ளி வொக்ஸ் வடக்கு திருமாவட்டத்துக்கும் தெற்குத் திருமாவட்டத்திற்கும் மாவட்டத் தலைவராக இருந்தார். அருட்திரு தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டில் அருட்திரு ஜோசப் றொபேர்ட்ஸ் அவரது மனைவியுடன் பருத்தித் துறைக்கு மிஷனரியாக நியமனம் பெற்றார். வெஸ்லியன் மிஷன் இல்ல நிலம் (தற்போது ரிம்மர் மண்டபம்) யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற பொது ஏலத்தில் திரு. மூயார்டினால் 6740 ரிக்ஸ் டொலருக்கு ஆடி 14ம் திகதி 1817 ல் வாங்கப்பட்டது. பின்னர் ஜேம்ஸ் மூயார்டினால் பங்குனி 27ம் திகதி 1824ல் வெஸ்லியன் மிஷனுக்கு மாற்றப்பட்டது. இந் நிலம் வாங்கும்போது 1 ஏக்கர் 3 ரூட்டுகளும் 5 பேர்ச்சையும் கொண்டதாக இருந்தது.

பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த ஆலயம்

1820 - 1824 ம் ஆண்டு வரை அருட்திரு ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் வட இலங்கை திருமாவட்ட தலைவராகக் கடமை யாற்றினார். 1821ம் ஆண்டு மாவட்ட அறிக்கையின்படி யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மதரான் ஆகிய 3 இடங்களில் புதிய ஆலயங்கள் கட்டப்படத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தற்போதைய ஆலயம் சிறியதாக இருந்தமையாலும் ஆலய ஆராதனைக்கு வருபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையும் ஆங்கில மொழி தெரிந்தவர்களும், போர்த்துகேய மொழி பேசிய சபை மக்களும் காணப்பட்டதாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் புதிய ஆலயம் அமைக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. சாலையோரத்துக்கு மறுபக்கம் தற்போது பரி. பேதுரு ஆலயம் அமைந்துள்ள நிலம் 500 ரிக்ஸ் டொலருக்குக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. இந்நிலம் 39 பேர்ச் அளவைக் கொண்டது ஆகும். இந் நிலம் சாள்ஸ் லெயார்டினால் வழங்கப்பட்டது.

1821ம் ஆண்டு ஜனவரி 20ம் திகதி நடைபெற்ற கூட்டத்தில் சிறந்த அமைப்புடனான ஆலயத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் கட்டுவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அருட்திரு. ஜோசப் றொபேர்ட்ஸ் அவர்களின் கடின முயற்சியால் நிலமும் ஆலயம் கட்டப்பட வேண்டிய பணமும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுடன் அதன் கட்டுமானத்தைப் பார்வையிடவும் எண்ணியிருந்தார். இப்படியொரு காலகட்டத்தில் அவருக்கு மட்டக்களப்புக்கு இடமாற்றம் வழங்கப்பட்டது. அருட்திரு. ஜோசப் றொபேர்ட்ஸின் மனநிலையை அறிந்த சபை மக்கள் திருமாவட்டத்திற்கு தமது ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தனர். இவரின் இடமாற்றத்தை ஆலயத்திற்கான அத்திவாரக்கல் நாட்டும் வரையாவது தள்ளிப்போட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் அதற்கேற்ப 3 மாதங்களுக்கு பின்னரே இடம்மாறிச் சென்றார். 2014ம் ஆண்டு இவரின் பீட்டப் பிள்ளைகளில் ஒருவர் எங்கள் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் “The Journals and Letters of the Rev Joseph Roberts 1793-1849 Wesleyan Missionary to Ceylon and India, edited by Raymond Cook, 2000” எனும் மீள்அச்சுப்பதிவு செய்யப்பட்ட நூலையும் (மென்னுரு) வழங்கியிருந்தார். இவருடன் றொபேர்ட் கார்வரும் இவ் ஆலயத்தைக் கட்டிமுடிக்க முன் நின்று உழைத்தவர் ஆவர். 1821 யூன் 1ம் திகதி அருட்திரு ஜோசப் றொபேர்ட்ஸ் அவர்களால் ஆலயத்திற்கான அத்தி வாரக்கல் நாட்டப்பட்டது. அன்று இரவு திரு. லெயார்ட் உடனும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஆங்கில மக்களுடனும் இரவு உணவருந்திய பின்பு உடனடியாக மட்டக்களப்புக்குப் புறப்பட்டார்.

1823ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 19ம் திகதி புதன்கிழமை புதிய ஆலயம் (60 அடி x 42அடி) திறந்து வைக்கப்பட்டது. புதிய ஆலய பிரதிஷ்டை நிகழ்வு மிகவும் சுவாரசியமாக இருந்தது. ஆலயத்தில் நீண்ட இருக்கைகள் போடப்பட்டன. கதிரைகள் நகரத்தின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பெறப்பட்டன. எல்லா அமெரிக்கன் மிஷனரிமார்களும், சி. எம். எஸ் மிஷனரிமார்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் பிரசன்னமாக இருந்தனர். ஆராதனை ஆங்கிலத்தில் காலை 11 மணியளவில் ஆரம்பமானது. 542ம் பாடலுடன் ஆரம்பமாகி சகோதரன் ஒஸ்போரன் (CMS) அவர்களால் இங்கிலாந்து திருச்சபை முறைக்கிணங்க ஜெபமும் வாசிக்கப்பட்டது. தென் இலங்கை திருமாவட்ட தலைவர் சகோ. பக்ளி வொக்ஸ் சங்கீதம் 72 வசனம் 19 ஜப் பிரசங்கம் செய்திருந்தார். “அவருடைய மகிமை பொருந்திய நாமத்திற்கு என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக, பூமி

முழுவதும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருப்பதாக, ஆமென், ஆமென்.” ஆராதனை சகோ. கார்வரின் ஜெபத்துடன் நிறைவடைந்தது. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் கலந்து கொண்டனர். அன்று சேர்ந்த காணிக்கை 220 ரிக்ஸ் டொலர்கள் ஆகும். ஆராதனையின் பின் சிறிய தேநீர் சிற்றுண்டி உபசாரமும் நடைபெற்றது. அன்று மாலை ஆராதனை 316ம் பாடலுடன் ஆரம்பமாகியது. சகோ. நியுஸ்ரெட் சங்கீதம் 68 வசனம் 18 ஐப் பிரசங்கித்தார். அமெரிக் கன் மிஷனரியான டானியல் புவரின் ஜெபத்துடன் நிறைவுற்றது. காணிக்கையாக 30 ரிக்ஸ் டொலர்கள் சேர்ந்தது. மறுநாள் மாலையும் சகோ. நியுஸ்ரெட் போர்த்துக்கீச மொழி ஆராதனையில் பிரசங்கம் செய்திருந்தார். ஆலயம் ஐரோப்பிய சந்ததியினரால் முற்றாக நிரம்பி வழிந்தது. இவ் ஆலயத்தின் மொத்த செலவு 9374.8 ரிக்ஸ் டொலர்கள் ஆகும். இதில் 3681 ரிக்ஸ் டொலர்கள் சபை மக்களால் வழங்கப்பட்டமையிலிருந்து மிஷனரிமார்களின் முயற்சிகளை மக்கள் மிகவும் பாராட்டினார்கள் என்பது தெளிவு. 1814ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் முதல் யாழ். கோட்டையில் அமைந்துள்ள டச்சு தேவாலயத்திலும் 1816ம் ஆண்டு முதல் லூதரன் தேவாலயத்திலும் (யாழ் வெஸ்லியன் தேவாலயம்) வழிபாடு செய்து வந்த மக்கள் 1823 முதல் “பரி. பேதுரு ஆலயம்” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்ட இப் புதிய ஆலயத்தில் வழிபாடு செய்ய ஆரம்பித்தனர். இவ் ஆலயம் இவ்வருடம் 200வது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுகின்றது. ஆனாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் இத் திருச்சபை வழிபாட்டிற்கான ஒன்றுகூடலில் தனது 209 வது ஆண்டினை நிறைவுசெய்ய உள்ளது என்பது மிகவும் முக்கியமான விடயமாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் டானியல் தியோபிலஸ் தவிர பறங்கியர் இருவர் ஊழியத்திற்காக தம்மை அர்ப்பணித்தனர். ஜோண் கற்ஸ், ஜோண் ஹண்டர் இருவரும் 1822 ல் பரீட்சை நிலையினராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் 1827ல் குரு நிலையினராக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டனர். ஜோண் கற்ஸ் நாகபட்டினம், திரு கோணமலை, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் பணி செய்து 1842ல் ஓய்வு பெற்றார். அதன்பின் போர்த்துக்கேய காலனித்துவ ஆலயக் குருவாகக் கொழும்பில் கடமையாற்றினார். ஜோண் ஹண்டர் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் பணி ஆற்றினார். 1840ல் அவரது பணி நிறைவுற்றது.

ஜோண் பிலிப் சண்முகம் என்னும் முதல் தமிழ் மெதடிஸ்த பணியாளர் 1825ல் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டார். இவருக்கு 1829ல் அருட்பொழிவு கொடுக்கப்பட்டது. இவர் விசுவாசமுள்ளவரும், சிறந்த சேவைகளை வழங்கிய ஊழியக்காரனாக இறுதிவரை வாழ்ந்து 1864ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 22ல் காலமானார். இலங்கை மிஷனரி ஜோண் மில்டன் பிறவுண் (1866-1882), இவரைப் பற்றி இப்படி எழுதுகிறார் “ஜோண் பிலிப் சண்முகம் 1814ல் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபோது 15 வயது சிறுவனாகவும், பெயர்க் கிறிஸ்தவனாகவும் இருந்தான். இவர் தோமஸ் ஸ்குவான்ஸின் தோற்றத்தால் கவரப்பட்டு, ஆங்கில பிரசங்கியாருடன் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார். பல வருடகால பயிற்சியின் பின் மெதடிஸ்த பணியாளராக தகுதியுடையவரானார். இவர் கறைபடியாத, விடாமுயற்சியுள்ள, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பிரசங்கியாகவும் எந்தெந்த இடங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டாரோ அங்குள்ள மக்களின் நம்பிக்கையையும் அன்பையும் வெற்றி கொண்ட பிரசங்கியுமாக இருந்தார். 50 வருட கடினமான பணியுடனும், விசுவாசமுள்ள சிறந்த சேவை மூலமும் தடம் பதித்து 1864ல் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினார்”. இவர் தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ் இனால் மனம் மாறிய முதல் இலங்கையர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்திரு. றொபேர்ட் கார்வர் 1823ல் யாழ். சேகரத் துக்கு முகாமைக்குருவானார். அருட்திரு. ஜேம்ஸ் லிஞ்சுக்குப் பின் றொபேர்ட் கார்வர் 1825 -1826 வரை வட இலங்கை திருமாவட்டத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1825 அறிக்கைப்படி ஆங்கில சபை அதிகமாக வளர்ந்து வந்தது, அதேவேளையில் தமிழ் மக்களை நோக்கிய ஊழியமும் வளர்ந்தது. மதராஸில் சகோதரன் ஹூலினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்ப்பாட்டு புத்தகம் மதம் மாறிய தமிழ் மக்களுக்கு அச்சிடப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டது.

1826ல் அருட்திரு. பீற்றர் பேர்சிவலும் அருட்திரு. J. C. ஜோர்ஜ் உம் 1829ல் அருட்திரு. றால்வ் ஸ்ரோட்டும் மிஷனரிகளாக நாட்டை வந்தடைந்தனர். அருட்திரு. பீற்றர் பேர்சிவல் திருகோணமலைக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

அருட்திரு. றொபேர்ட் கார்வரைத் தொடர்ந்து 1827ல் அருட்திரு ஜோசப் றொபேர்ட்ஸ் வட இலங்கை திருமாவட்டத்தின் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். அத்துடன் இவர் அருட்திரு. றொபேர்ட் கார்வரைத் தொடர்ந்து 1824ம் ஆண்டு முதல் யாழ். சேகரத்துக்கு முகாமைக்குருவாக இருந்தார்.



The Sunday School students and teachers
ஞாயிறு பாடசாலை மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும்



The Youth fellowship
வாலிபர் சங்கம்



The Men's Fellowship
ஆண்கள் சங்கம்



The Women's Fellowship
பெண்கள் சங்கம்



The Leaders of the church
சபை வழிகாட்டிகள்



The Local Preachers of the church
சபையின் உள்ளூர் அருளுரையாளர்கள்



The reconstructed Rev. Dr. Peter Percival Hall
மீளக்கட்டப்பட்ட அருட்கலாநிதி பீற்றர் பேர்சிவல்
மண்டபம்



James Lynch House - The churchkeeper's residence
ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் இல்லம் - ஆலய பரிபாலகரின் வீடு



The new Belfry which was declared open
on 04th April, 2022
ஏப்ரல் 4, 2022 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்ட
புதிய மணிக்கோபுரம்



The same old bell
பழைய மணிக்கோபுர மணி



The opening of the new belfry
புதிய மணிக்கோபுரத் திறப்பு விழா



The monument erected in memory of the missionaries.
மிஷனரிகளின் நினைவாக அமைக்கப்பட்ட
நினைவுத்தூபி

திருமதி ஷ்ராடெர் எனும் டச்சு பிரஸ்பிற்றேரியன் ஆலயத்தின் பெண்மணி ஒருவர் நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்காக, மெதடிஸ்த மிஷனரிகளின் வருகைக்கு சில வருடங்களுக்கு முன் தானாகவே வருகை தந்திருந்தார். அவரால் மிஷனரிகளின் வருகைக்காக வேண்டப்பட்ட ஜெபம் கேட்கப்பட்டதுடன் ஒரு மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையில் ஆசிரியையானார். 1820ல் அருட்திரு ஜோசப் றொபேர்ட்ஸ் கேட்டதற் கிணங்க அவர் வெஸ்லியன் பாட்டுப் புத்தகத்தை போர்த்துக் கேய மொழிக்கு மொழிபெயர்த்திருந்தார். அத்துடன் வெஸ்லியின் அருளுரைகளும் இவரால் போர்த்துக் கேய மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுடன் மிஷனரி மார்களுக்கும் அவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்தார். பலரின் அன்புக்கும் மதிப்புக்குரிய அவர் 83 வருடங்கள் வாழ்ந்து 1850ல் காலமானார். இவரது பூதவுடல் பரி. பேதுரு ஆலய வளவினுள் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

1828 அறிக்கைப்படி அருட்திரு. திருமதி பீற்றர் பேர்சிவல் இரண்டு குழந்தைகளை இழந்ததினாலும் இருவரின் உடல்நிலை குன்றியதாலும் 1828ம் ஆண்டு பருத்தித்துறைக்கு நியமனம் பெற்றார். அருட்திரு பேர்சிவலுடன் அருட்திரு தோமஸ் ஹட்சனும் 1830- 1832 வரை கல்கத்தாவுக்குக் குறுகிய மிஷனரி பயணம் ஒன்றை மேற்கொண்டனர். அங்கு அவர் அலெக்ஸான்டர் டவ் எனும் பிரஸ்பிற்றேரியன் மிஷனரியின் கல்வித்திட்டத்தினால் கவரப்பட்டார். ஆனாலும் தொடர்ந்து தமது பணியை அங்கு மேற்கொள்ள முடியவில்லை. அருட்திரு பேர்சிவல் 1832ல் இலங்கைக்கு திரும்பினார். 1832ல் ஜோசப் றொபேர்ட் ஸைத் தொடர்ந்து அருட்திரு பீற்றர் பேர்சிவல் வட இலங்கைத் திருமாவட்டத்தின் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். ஆனால் ஒரு சில முரண்பாடுகளால் குழுமம் கேட்டதற்கிணங்க, கிளவ் திருமாவட்ட கூட்டங்களில் பங்கேற்று அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. கிளவ்வின் பெயரே தலைவராக 1833-1836 வரை காணப்பட்டது சர்ச்சைக்குரிய விடயம் ஆகும். 1837ல் பதில் திருமாவட்டத் தலைவராக கொர்கலி கடமையாற்றினார். அருட்திரு பீற்றர் பேர்சிவல் 1832- 1834 வரை யாழ். வெஸ்லியன் ஆங்கில பாடசாலையின் அதிபராக கடமையாற்றினார் (CME, 1936). அருட்திரு பீற்றர் பேர்சிவலினால் 1834ம் ஆண்டு யாழ். வெஸ்லியன் ஆங்கில பாடசாலை யாழ். மத்திய பாடசாலை என பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து யாழ். மத்திய கல்லூரியாக தரம் உயர்த்தப்பட்டு 1869ல் மதராஸ் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

அருட்திரு திருமதி பீற்றர் பேர்சிவலினால் 1834ம் ஆண்டில் பெண்களுக்கான பாடசாலை பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலை என்ற பெயருடனும் பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்றும் திருமதி பேர்சிவலின் பொறுப்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இருவரும் பெண்கல்விக்கான எதிர்ப் பினை அழிப்பதற்குப் பாடுபட்டனர். இவை பின்பு மேலும் பெருமளவில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. இதனைவிட பல கிராமியப் பாடசாலைகளும் இவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

1835ல் பரி. பேதுரு ஆலயத்திற்கு அருட்திரு பீற்றர் பேர்சிவல் குருவானார். 1837ம் ஆண்டு பரி. பேதுரு ஆலயத்தின் முதலாவது மீள்திருத்த வேலைகள் அருட்திரு. பேர்சிவலினால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அருட்திரு. பேர்சிவல் ஒரு கட்டிடக் கலைஞருமாயிருந்தார். அத்துடன் லூதரன் ஆலயமும் திருத்தப்பட்டது. பரி. பேதுரு ஆலயத்திலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்காக அதற்குப் பரி. பவுல் என பெயர் வழங்கப்பட்டது. நகரத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம், போர்த்துக்கீச மொழிகளில் பொது ஆராதனைகள் நடைபெற்றன.

1838ம் ஆண்டு வட இலங்கை திருமாவட்டத்தின் தலைவரானார். அவரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வடக்கில் கல்வி அபிவிருத்திக்குத் திடமான கொள்கை ஒன்று வெஸ்லியன் மிஷனால் வகுக்கப்பட்டது. இதே ஆண்டு பெண்களுக்காக வேலையை ஒழுங்கமைப்பதற்கென முதலாவது பெண் புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரியான செல்வி ருவீடியை இலங்கைக்கு கொண்டு வந்தார். 1838 - 1865 வரையான காலப்பகுதியில் வடக்கில் ஆங்கிலக்கல்வியில் பெரும் அபிவிருத்தி காணப்பட்டது. யாழ். மத்திய கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை (1838), பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை, ஹாட்லி கல்லூரி (1838) என்பன இவராலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டவையாகும். அருட்திரு. பேர்சிவல் 1841ல் மிஷனரி குழுவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “நான் கடவுளை அறியாத ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவு மக்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்துள் ளேன். இப்போ வேலை சுற்றுப்புற கிராமங்களுக்கும் பரவியுள்ளது” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அருட்திரு. பீற்றர் பேர்சிவல் தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராவார். இவர் வேதாகமத்தை தமிழில் முற்றாக மொழிபெயர்த்தார். இவரது மாணாக்கனும் பின்னர் இவருடன் சக ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தவருமான ஆறுமுக நாவலர் இதற்கு உதவியாக இருந்தார். இவ் வேதாகமம் 1850ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. அத்துடன்

ஆராதனை புத்தகம், தமிழ் பாட்டுப்புத்தகம், வேதவினாவிடை அவரின் நினைவுகளாக உள்ளன. அருட்திரு ரெஸ்டெரிக் இவரைப்பற்றி இப்படி எழுதியுள்ளார் “மெதடிஸ்தம் மிகவும் உயர்வான தமிழ் அறிஞரை என்றும் கொண்டிருந்ததில்லை”. 1851ம் ஆண்டு அவர் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிச் சென்றார். இவரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பணிகள் இன்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூரத்தக்கவையாக உள்ளன.

யாழ். மத்திய கல்லூரியின் பிற்புறத்தில் முதலாம் குறுக்குத் தெருவும் வேம்படி வீதியும் சந்திக்கும் இடத்தில் அமைந்திருந்த ஹோப் இல்லத்தை அருட்திரு. பீற்றர் பேர்சிவல் அவரது சொந்தப்பணம் கொண்டு வாங்கியிருந்தார். அவர் தன் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பிய பின் யூலை 4, 1854ல் மிஷனரி குழுவினரால் இது அவரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கப்பட்டது.

சகல புரொட்டஸ்தாந்து சபைகளும் நல்லெண்ண மனப்பாங்குடன் செயற்பட்டதாகத் தென்படுகிறது. தேவாலய மிஷனரி சங்கம், அமெரிக்கன் மிஷனுடனுமான தொடர்புகள் சுமுகமாகவே இருந்தன. ஏறத்தாழ ஆரம்பம் முதற்கொண்டே புரொட்டஸ்தாந்து சபையினரின் சகல ஊழியர்களும் ஒழுங்காக ஒன்று கூடல்களில் கலந்து கொண்டனர். சி.எம்.எஸ். இனரும் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரும் ஜெபத்துக்கும் ஒன்று கூடலுக்குமாக மாதமொரு முறை கூடியதாக ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. ஆவணி 1819ல் நடந்த முதற் கூட்டத்தில் “சகோதர அன்பு” என்ற விடயம் பற்றிப் பேசப்பட்டது.

1838 - 1865 வரையான பகுதியில் வடக்கில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றம் ஆங்கிலக் கல்வியில் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் புதிய ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. மிஷன் இல்லத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆண், பெண் பாடசாலைகளில் மத்திய கல்லூரியும் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியும் குறிப்பிடத்தக்கன. மத்திய கல்லூரிக்கு முழுநேர மிஷனரி அதிபராக வில்லியம் பார்பர் என்பவர் 1855ல் பொறுப்பேற்றார்.

இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய அபிவிருத்தியாக, பரி. பேதுரு ஆலய மேற் பார்வையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புத்தகசாலையைக் குறிப்பிடலாம்.

அருட்திரு. ஜோண் கில்னரின் தலைமையின் கீழ் பரி. பேதுரு ஆலயம் மிக உன்னத நிலையை அடைந்தது. மக்கள் கொடைகளைக் கொடுப்பதிலும் பொது மக்கள் தாமாக முன்வந்து வேலைகளில் ஈடுபடுவதையும் காணக்கூடியதாயிருந்தது. அருட்திரு கில்னரின் மகுட வாக்கியமாகயிருந்தது. “தன் கையே தனக்குதவி, தம்மைத்தாமே ஆள்வது, தம்மைத் தாமே வளர்த்துக் கொள்வது” என்ற கொள்கைகளே. அவரது மெய்ச் சத்தக்க அடைவானது ஒரு பலமான தமிழ் சபையை உருவாக்குவதும் சபையின் தரத்தை உயர்த்துவதுமே. தமிழர்கள் தமிழர்களாலேயே சந்திக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் திடமாக நம்பினார். இதனால் மக்களைப் பயிற்றுவதையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார். திறமையான இளைஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவைத் தெரிவு செய்தார். ஹென்றி ஜே. டி சில்வா, ஜோண் பிலிபஸ், ஜோசப் பென்ஜமின், சாமுவேல் நைல்ஸ், சி. பேரின்பநாயகம், ஜே. வி. பென்ஜமின், ஜே. ஆர். வல்லிபுரம், டானியல் வேலுப்பிள்ளை, சாமுவேல் ஹென்ஸ்மன், ஜோன் பிளெச்சர், டபிள்யு. எம். வோல்டன், ஜேம்ஸ் ஓஸ்போரன், டி. பி. நைல்ஸ் என்பவர்களே அவர்களாவர்.

1865ல் அருட்திரு. கில்னர் விடுமுறையில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றிருந்தார். அக்கால கட்டத்தில் அருட்திரு வில்லியம் வோல்டனும் அருட்திரு ஜோண் மிற்சலும் யாழ்ப்பாண சேகரத்துக்கு பொறுப்பாயிருந்தனர். தமிழ் சம்மந்தான வேலைகளில் அருட்திரு. ஹென்றி டி சில்வா மற்றும் அருட்திரு. ஜே. டபிள்யு. பிலிபஸ் என்பவர்கள் உதவி புரிந்தார்கள். அருட்திரு. மிச்சல் மத்திய கல்லூரியில் மாணவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான அதிபராக இருந்தார். அக்காலகட்டத்தில் “கொலரா” என்ற ஒருவித வயிற்றுப்போக்கு நோய் யாழ்ப்பாணத்தில் தலைவிரித்தாடியதாகக் கூறப்படு கின்றது. இதன் விளைவாக ஏறத்தாழ 10,000 பேர் உயிரிழந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அவர்களில் ஒருவர் அருட்திரு. மிச்சல். அவர் இறக்கும் தறுவாயில் கூறியதாவது, “நான் இயேசுவண்டை செல்கிறேன். நான் பூரண மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறேன். நான் பூரண சமாதானத்துடன் இருக்கிறேன். எனக்குப் பயமில்லை”. 1866ம் ஆண்டு மரித்த இவர் பரி. பேதுரு ஆலய வளவினுள் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

வட இலங்கை திருமாவட்டத்தின் தீர்மானப்படி திரு மாவட்டத்தலைவர் ஜோன் கில்னரைப் பின்வரு மாறு கேட்பதென முடிவாயிற்று. இது “கொழும்பிலும் கண்டியிலும் தமிழ் சபைகளை நிறுவுவதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கிறதா என விசாரிப்பதற்கு அவர் தெற்கு நோக்கி மேற்கொள்ள இருந்த பயணம் பற்றியதே”. அது தென்மாவட்டத்துடன் சேர்ந்தோ அல்லது தனித்தோ இருக்கலாம் என்ற எண்ணமே நிலவியது. அந்த பயணத்தின் விளைவாக அருட்திரு ஜே. டபிள்யு. பிலிப்ஸ் என்ற அனுபவம் வாய்ந்த தமிழ்ப் போதகர் 1872ல் வடக்கிலிருந்து கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

மன்னாரில் பாடசாலை ஒன்று நிறுவ வேண்டும் என 1827 ல் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கேள்வி எழுப்பப்பட்ட போதிலும் அது சாத்தியமாகவில்லை. எனினும் 60 வருடங்களின் பின்பு மன்னாரில் இருந்து வந்த அழைப்பின் பேரில் யாழ்ப்பாண முகாமைக்குருவின் கீழ் மன்னார் கொண்டுவரப்பட்டதன் மூலம் பதில் கிடைத்தது. 1873ல் மன்னார் மெதடிஸ்த சபையின் அதிகாரத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

1885 அருட்திரு டி. பி. நைல்ஸ் அவர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க முக்கிய சபைகள் இல்ல மிஷனரி சங்கங்களை உருவாக்கி உள்ளூராளர்களாலே அவற்றை நடத்தியும் வேண்டிய உதவிகளை வழங்கி யும் வந்தனர். இதன்படி 40 ஆங்கில பவுண் பணத்தை சேகரித்து ஒரு பாடசாலையை மன்னாரில் நிறுவுவும் வேதாகமப்பணிகளைத் தமிழர்கள் மத்தியிலும் முஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் ஆற்றுவதற்கு ஒரு பணியாளரையும் நியமித்தனர். பாரிய கஷ்டங்களின் மத்தியிலும் இல்ல மிஷனரி சங்கங்கள் துணிவுடன் நடத்தப்பட்டு வந்தன. மேலும் மன்னாருக்கு அருகே ஒரு சிறிய சபை உருவாக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாண மக்களால் ஒரு கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது.

ஊழியத்தைப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாணமும், வண்ணார்பண்ணையுமே பெருமளவு பங்களிப்புச் செய்தனர். யாழ்ப்பாண சபையின் உறுப்புரிமை தொடர்ச்சியாக அதிகரித்ததுடன் கொடைகளும் அதிகரித்தன.

அருட்திரு கில்னரின் வெற்றிடத்தை நிரப்ப அருட்திரு எட்மண்ட்ரிக் என்பவர் பொருத்தமானவராகக் காணப் பட்டதால், கில்னருடைய திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்தும் பொறுப்பு அவரிடமே கையளிக்கப்பட்டது. சபையானது நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்ததுடன் ஊழியமானது கிறிஸ்தவ பற்றுறுதியும் உடலுறுதியும் உள்ள இளைஞர்களைக் கொண்டிருந்தது. அவர்களுள் ஜே. எம். பிறவுண், ஜோர்ஜ் பியர்ஸன், வில்லியம் வின்ஸரன், எட்வோட் மார்ட்டின், எட்வோட் ஸ்டீட், ஜோர்ஜ் ரிம்மர், தோமஸ் லிற்றில், வில்லியம் பெஸ்ட்டோல், ஜோசப் வெஸ்டர், ஆதர் நெஸ்டெரிக், ஷெல்டன் நப் என்போர் மிஷனரிமாரில் அடங்குவர். டி. வி. தாமோதரம், டபிள்யு. எம். வோல்டன், ஜேம்ஸ் ஓஸ்போர்ன், டி. பி. நைல்ஸ், ஜோன் பிளெச்சர், போல் ஏகாம்பரம், யேசுதாசன் கந்தையா, கிறிஸ்டியன் பேரின்பநாயகம், டானியல் வேலுப்பிள்ளை, ஜோசப் பீபீ, நொபேர்ட் சேதுகாவலர், சார்ள்ஸ் காசிநாதர், எட்வோட் சொலமன் என்போர் தமிழ் போதகர்களாவர்.

திருமாவட்ட தலைவர் அக்காலத்தில் யாழ்நகரில் வாழ்ந்து வந்தார். அவருடன் சேர்ந்து ஒரு மிஷனரியும் இரண்டு தமிழ் போதகர்மாரும் பணிபுரிந்தனர். அக் காலத்தில் யாழ். சேகரம் தம்மைத்தாமே நிர்வகிக்கும் திறமை பெற்றதாயும் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதுமாயிருந்தது. அத்துடன் சபையினர் தலைமைத்துவம் வகிக்கக்கூடியவர்களாயும் இருந்தனர். அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த தம்பையா எஸ். குக் குடும்பத்தினர் பரி. பேதுரு ஆலயத்தின் அழகை மேம்படுத்துவதில் ஊக்கமுடன் செயற்பட்டனர். அவரது குடும்பத்தினரால் மின்விளக்குகளும் பலிபீடத்துக்கு பின் இருக்கும் நிறக்கண்ணாடியும், புதிய பிரசங்க மேடையும் அன்பளிப்பாக வழங்கப் பட்டன.

1913ல் அல்லைப்பிட்டியிலும் மண்கும்பானிலும் யாழ்ப்பாண இல்ல மிஷன் சங்கத்தினரால் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மத்திய கல்லூரி மாணவர்கள் அடிக்கடி இந்த சுவிசேஷ வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். அவர்களது பங்களிப்பு எப்பொழுதும் மெய்ச்சப்ப்பட்டது. அல்லைப்பிட்டி ஆலயம் கட்டுவதற்கான காணி திரு. விசுவநாதர் கணபதிப்பிள்ளை உடையார் என் பவரால் பிரத்தியேகமாக ஆலயம் கட்டுவதற்கென்று நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது.

1891ல் வருடாந்த சுவீசேஷ மாநாடு யாழ். கோட்டைக்குள்ளிருந்த பிரமாண்டமான ஒல்லாந்தர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது. ஆவணங்களில் குறிப்பிட்டபடி மக்கள் இருக்கைகளுக்காக இரந்து கொண்டு திரிந்தனராம். அன்றைய பேச்சாளர் பட்டியலில் பல மெதடிஸ்த போதகர்மாரின் பெயர்கள் இடம்பெற்றிருந்ததாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. அவர்களில் சிலர் அருட்திரு. வோல்டன், அருட்திரு. டி. பி. நைல்ஸ், அருட்திரு. ஒஸ்போர்ன், அருட்திரு. ரிம்மர், அருட்திரு. நெஸ்டெறிக் என்பவர்களே.

அக்கால தமிழ் ஊழியத்தின் தரத்தைப்பற்றிக் கூறுகையில் அருட்திரு ரிம்மர் கூறியதாவது “இது பூமியில் உள்ள எந்த ஊழியத்திற்கும் சளைத்ததல்ல” என்பதே. இத்தகையோருக்கு மாற்றாக வேறு மக்களைத் தேடுவது கடினம். எனவே 1917ம் ஆண்டு சினட் மிக்க நன்றி உணர்வுடன் இரண்டு திறமை மிக்கவர்களான ஜேம்ஸ் எஸ். மேதர், வி. ஆர். சாமுவேல் என்பவர்களை ஏற்றுக் கொண்டனர். இக்காலகட்டத் தில் பெயர்போன போதகர்களாயிருந்தவர்கள் க்கரட், நெஸ்டெறிக், வீவர், பார்க்கர், வில்க்ஸ், லொக்ஷூட் என்பவர்களே. ஆயினும் இக்காலத்தில் தமிழ் வேலைகளை மேம்படுத்தியவரும், ஆளுமைமிக்கவரும், ஆதிக்கம் செலுத்தியவரும் அருட்திரு ஜோர்ஜ் ரிம்மர் என்பவரே.

ஆரம்ப ஆங்கிலப் பாடசாலையான யாழ். மத்திய கல்லூரி அருட்திரு. பேர்சிவல் என்பவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இக் காலகட்டத்தில் அது ஸ்திரமான ஒரு நிலையை அடைந்தது. இக்காலத்தில் மிகவும் பெயர் போனவராக இருந்தோர். அருட்திரு. க்கரட், அருட்திரு. வில்க்ஸ் மற்றும் திருவாளர்களான டி. கே. சண்முகம், ஹொமெய்ன் குக் என்பவர்களே. 1911ல் யாழ். மத்திய கல்லூரியானது அதன் தற்போதைய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. பாடசாலைக்கான சின்னத்தையும் நிறங்களையும் திரு. டபிள்யு. ஆர். குக் என்ற சபை மக்களில் ஒருவரான மிஷனரியே உருவாக்கினார்.

அருட்திரு ஈ. எம். வீவர் (1931-1940) அவர்களின் திருமாவட்ட தலைமைத்துவத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை, புத்தூர் என்பன ஒரு சேகரமாக இணைக்கப்பட்டது. இதனால் சேகரத்தின் அபிவிருத்தி உன்னத நிலையை அடைந்தது. அருட்திரு. ஜேம்ஸ் மேதரின் காலத்தில் பரி. பேதுரு ஆலயம் திருத்தம் செய்யவேண்டிய நிலையிலிருந்ததால் தரைக்கு சீமெந்து பூசப்பட்டு, கொங்கிறிற்றினாலான திருவிருந்து மேடை கட்டப்பட்டு, கூரை வேலைகளும் செய்யப்பட்டன. அருட்திரு மேதர் யாழ்ப்பாண சேகரத்தின் முகாமைக்குருவாக 1937 - 1945 வரை கடமையாற்றினார். அவரது ஊழிய காலத்தில், ஒரு புதிய மணிக்கோபுரம் திரு.ஈ.ஆர். பென்ஜமின் அவர்களினால் அவரது தந்தை அருட்திரு ஜே. வி. பென்ஜமின் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இக் காலத்தில் சேவையாற்றிய அருட்திரு. ஜேம்ஸ் எஸ். மேதர் என்பவர் தமிழ்ப் போதகர்மாரில் ஒருவராவர். இவர் மிகவும் வாஞ்சையுள்ள ஒரு சுவீசேஷகராகவும் சமுதாயத்தில் தீமைகளுக் கெதிராகக் குரல் கொடுப்போரின் முன்னணியில் இருக்கும் ஒருவராயும் இருந்தார்.

அருட்திரு. மேதரின் அக்கால யாழ்ப்பாண ஊழியக் காலத்தை ஒரு பொற்காலம் எனலாம். ஏனெனில் அவர் தனது கொள்கைகளிலிருந்து விலகாத ஒருவராயிருந்தார். அவர் ஞாயிறு பாடசாலையையும் பிரபலமான வாலிப சங்கத்தையும் புத்துயிருட்டுவதில் முனைப்பாக ஈடுபட்டார். இவரை அடுத்து 1946ல் அருட்திரு என். கே. நல்லையா சேகர முகாமைக்குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். ரிம்மர் மண்டபத்திலிருந்த போதகரின் இல்லம் மத்திய கல்லூரியையடுத்து சப்பல் வீதிக்கு (தேவாலய வீதி) இடம் மாற்றப்பட்டது.

1953ல் அருட்திரு. டி. ரி. நைல்ஸ் அவர்கள் பரி. பேதுரு ஆலய ஊழியத்தைப் பொறுப்பேற்றார். அவர் அங்கு 1959 வரை தனது ஊழியத்தைத் தொடர்ந்தார். மத்திய கல்லூரியை அடுத்திருந்த போதகரின் இல்லம், மத்திய கல்லூரிக்கு அதன் விரிவாக்கத்தின் பொருட்டுக் கையளிக்கப்பட்டது. மிஷன் காணியில் “லொக்ஷூட் இல்லம்” அருட்திரு. சி. ஏ. ஸ்மித்தினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. “வேம்படி மிஷன் இல்லம்” திருத்தப்பட்டு ஒரு அழகிய மண்டபமாக மாற்றம் பெற்றது. மிகவும் புகழ்பெற்ற மிஷனரியும் நிர்வாகியுமான அருட்திரு. ரிம்மரின் பெயர் இம் மண்டபத்திற்குச் சூட்டப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தைத் தொடர்ந்து பரி. பேதுரு சபையை மிகவும் உற்சாகம் நிறைந்த போதகர்களான அருட்திரு. டி. கே. வில்சன், அருட்திரு. டொனால்ட் பாலோ, அருட்திரு. ஈ. எஸ். நொடர் என்பவர்கள் பொறுப்பேற்றனர்.

1957ல் வண்ணார்பண்ணை சபையில் ஊழியராயிருந்த அருட்திரு. ஜோர்ஜ் A. வின்சிலோ 1958 ல் பரி. பேதுரு சபைக்கு மாற்றலாகி வந்தார். அவரது காலத்திலிருந்த சவிசேஷக ஊழியர்களில் தலைசிறந்தவராக விளங்கினார். அவர் நீண்ட அங்கியை அணிந்து பாதரட்சைகளை அணியாதவராக கொழுத்தும் வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாது சவிசேஷ வேலையில் ஈடுபடுவார். தயக்கமின்றி எத்தகையோரின் வீட்டிற்குள்ளும் பிரவேசித்து சவிசேஷத்தை அறிவிப்பார். அவர்களின் உபசாரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வார். அவருடைய பணிவும் உண்மைத்தன்மையும் மக்களால் அவரில் இயேசுவைக் காணச் செய்தது. அவரது சவிசேஷ ஊழியத்துக்குச் சான்று பகர்ந்து நிமிர்ந்து நிற்கிறது எமது வண்ணார்பண்ணை திருச்சபை என்றால் அது மிகையாகாது.

இலங்கையின் அரசியல் பின்னணி மாற்றம் காணத் தொடங்கியது. இதன் ஆரம்பத்தின் முக்கியமான நிகழ்வு மிஷன் பாடசாலைகளை அரசாங்கத்திடம் கையளித்ததேயாகும். யாழ். மத்திய கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி அடங்கலாக பல பாடசாலைகள் அரசாங்கத்திடம் கையளிக்கப்பட்டன. திருச்சபையானது இம் மாற்றத்தை சரியான மனநிலையுடன் ஏற்றுக்கொண்டது. இதற்குக் காரணமான இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபை இத்தகைய ஒரு ஆலோசனையை இது நடப்பதற்கு பல வருடங்களுக்கு முன்னரே ஏறத்தாழ 1950களில் முன்வைத்திருந்ததே.

இதன்பின்னர், ஞாயிற்றுக்கிழமை அரசாங்கத்தால் வேலை நாளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு பெரிய சவாலாக அமைந்தது. ஆயினும் எம் சபையினர் இதை சரியான மனநிலையுடன் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஞாயிறு காலையில் வழமைக்கு முன்னதாகவே மக்கள் வேலைக்குப் போவதற்குமுன் ஆராதனைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆயினும் மக்களின் வருகை எதிர்பாராத முகமாக அதிகமாகவே காணப்பட்டது.

அருட்திரு டி. கே. வில்சனும், அருட்திரு டொனால்ட் ப்பாலோவும் படித்த தமிழ் வாலிபரை ஊழியத்துக்கு ஈர்ப்பதில் பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்தனர். இதன் பயனாக சபை பல திறமைமிக்க நபர்களை பரி. பேதுரு ஞாயிறு பாடசாலையிலும் பரி. பேதுரு வாலிபர் சங்கத்திலும் சேவை செய்தவர்கள் மத்தியிலிருந்து ஊழியத்தில் ஈடுபடும் பொருட்டு அனுப்பி வைத்தனர்.

இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையின் வருடாந்த மாநாடு 1966ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் யாழ்ப்பாணம் ரிம்மர் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. செப்டெம்பர் 2, 3, 4 ஆகிய நாட்களில் திருப்பணியாளர்களுக்கான கூட்டத்தொடர் இடம்பெற்றதுடன் 4ம் நாள் மாநாட்டு ஞாயிற்றுக்கிழமையாகவும் பிரகடனப்பட்டது. செப்டெம்பர் 5, 6 ஆகிய நாட்களில் பிரதிநிதிகளுக்கான கூட்டத் தொடரும் இடம்பெற்றன.

அருட்திரு E. S. நொடர் சவிசேஷ ஊழியத்தில் மிகவும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். அவரது ஊழிய காலத்தில் (1969-1975) ஏற்கனவே நிச்சயமற்ற நிலையிலிருந்த வேலைத்திட்டங்கள் உயிர்பெற்றன. ரிம்மர் மண்டபத்தில் வித்தியாசமான பல திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. கல்வி நிலையம், மற்றும் ரிம்மர் விளையாட்டு கழகம் உருவாக்கப்பட்டன. அவர் சவிசேஷ ஊழியத்தில் மட்டுமல்ல மனச்சோர்வுக்குள் ளானவர்களை நோக்கிய பணிகள் போன்றவற்றிலும் கவனம் செலுத்தினார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிராமப் புறங்களில் அவரும், அவரின் பணியாளர்களும் சவிசேஷத்தை அறிவித்ததுடன் வேதாகமப் பகுதி களையும் விநியோகித்தனர். முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலை முன்பள்ளியினருக்காக பரிணமித்தது. பாலர் பாடசாலையின் ஒரு கிளை அல்லைப்பிட்டியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. "வேம்பஸ்தான்" ஒரு பெண்கள் விடுதியாகத் தோற்றம் பெற்றது.

அருட்திரு. நொடரைத் தொடர்ந்து அருட்திரு எம். ஏ. இரத்தினராஜா சேகர முகாமையாளராக 1976ல் கடமை ஏற்றார். அவரது சேகர கடமைகளுடன் அவர் வடக்கு, கிழக்கு மாவட்டங்களின் திருமாவட்டத் தலைவராகவும் கடமையாற்றினார். அவரது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் புதிய திட்டங்களும் வேலைத்திட்டங்களும் அல்லைப்பிட்டி, கில்னர் மண்டபம், புத்தூர் என்பவற்றில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. அவரது நோக்கம் அக்கால மக்களின் தொழில்களுக்கு புத்துயிர் ஊட்டுவதும் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துவதுமே. யாழ். சேகரம் புத்தூரில் ஒரு பெரிய அளவிலான புதிய வேலைத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றது. அத்துடன் மருத்துவ சேவையும் சவிசேஷ ஊழியமும் தொடர்ந்தும்

நடைபெற்றன. மிஷனரி யாயிருந்த திறமையான ஒருவரான திரு. எஸ். ஜி பற்ஸ்ரோன் என்பவரின் தலைமையில் ஒரு கோழிப் பண்ணை, மாட்டுப்பண்ணை, மரவேலைப் பாடசாலை, எரிவாயுத்திட்டம், தையல் வகுப்பு என்பன ஆரம்பிப்பதென திட்டமிடப்பட்டன. அவர்களது நோக்கம் புத்தூரை ஒரு பஸ்தொழில் மையமாக மாற்றுவதே. மேலும் கில்னர் மண்டபத்தில் மாலை நேர மேலதிக பாடசாலை வகுப்புகள், நெசவு மையம், மனையியல் வகுப்புகள் என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதுவும் மக்கள் நடமாட்டமுள்ளதும் பிரயோசனமுள்ளதுமான மையமாக மாறியது.

அக்காலகட்டத்தில் தேசிய ரீதியாக மெதடிஸ்த திருச்சபையில் இரண்டாவது கூடிய ”கோட்டாவை” யாழ். சேகரமே பெற்றுக்கொடுத்தது. பொதுவாக ஞாயிறு காலை தமிழ் ஆராதனைகளுக்கும் மாலை ஆங்கில ஆராதனைகளுக்கும் அதிகமான மக்கள் சமுகமளித்தனர். அதேபோல் “கிறிஸ்தவ விசுவாசமும் சீடத்துவமும்” என்ற தலைப்பில் வாராந்த வேதப் படிப்புகள், வாராந்த வீட்டு ஜெபக்கூட்டங்கள், ஞாயிறு பாடசாலை, வாலிபர் சங்கம், பெண்கள் சங்கம் என்பன நடைபெற்றன. இவரது சேவைக்காலத்தில் 1976-1979 ரிம்மர் மண்டபத்துக்கு அருகே இருந்த எமது காணியின் ஒரு பகுதி தேவை கருதி யாழ். வை. டபிள்யு. சி. ஏ. க்கு விற்கப்படவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. வை. டபிள்யு. சி. ஏ. யினர் அதில் வேலை செய்யும் பெண் களுக்கான ஒரு மேல்மாடி விடுதியை நிர்மாணித்தனர். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக அக்கட்டத்தைக் கட்டி முடித்தபோது நாட்டுநிலைமை மிகவும் மோசமாகியது. அவர்கள் திட்டமிட்டபடி விடுதியை ஆரம்பிக்க இயலாது போனது. மேலும் நிலைமை மோசமாக அக்கட்டம் பெரும் சேதமுற்றது.

1978ம் ஆண்டு எமது ஆலயம் 155வது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடியதுடன் நினைவுமலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டது.

அருட்திரு எம். ஏ. இரத்தினராஜாவைத் தொடர்ந்து அருட்திரு. எஸ். டபிள்யு. அரியராஜா 1979ல் எமது திருச்சபையைப் பொறுப்பேற்றார். அவருக்கு முன் சேவையாற்றியவர்கள் போல், அவரும் சேகர முகாமை யாளராகவும் திருமாவட்டத் தலைவராகவும் கடமையாற்றினார். அவரது காலத்தில் ஆலயத்துக்கு ஒரு “ஓகன்” (ரூ. 45, 000) கிடைக்கப்பெற்றது. ஆலயத்தில் புதிய மின்விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டன. அவர் இளைய தலைமுறையினருக்கு பொறுப்புக்களை கொடுப்பதில் முனைப்பாயிருந்து ஓரளவு வெற்றியும் கண்டார்.

1981ல் அருட்திரு எச். ஆர். எஸ். ஜெயச்சந்திரன் வருகை தந்தார். அவரும் சேகர முகாமையாளராகவும் திருமாவட்டத் தலைவராகவும் கடமையாற்றினார். அவரோ அல்லது சபையோ இதையடுத்து வரவிருந்த நிகழ்வுகளை அறிந்திருக்கவோ அல்லது அதற்குத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளவோ இல்லை. 1980 களின் ஆரம்பம் பொதுவாக நாட்டின் நிலைவரத்திலும், முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்திலும், ஒரு பதற்ற நிலையைக் கண்டது. முன்னொரு பொழுதும் அனுபவித்திராத பல மூர்க்கமான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. யாழ். பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டு, மாநகரசபை மண்டபம், பொலிஸ் நிலையம் என்பன அழிக்கப்பட்டன. பரி. பேதுரு ஆலயத்தை சுற்றியிருந்த இடங்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டன. பல மனித உயிர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டன. பலர் யாழ். குடா நாட்டிலிருந்து வெளியேறினர். பரி. பேதுரு அங்கத்தவரும் சிதறுண்டு போனார்கள்.

1986ல் அருட்திரு ஜெயச்சந்திரனின் இடத்தை நிரப்ப அருட்திரு கே. பி. கோவிந்தராஜ் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் யாழ். சேகரத்தின் முகாமைக்குருவாக இருந்தார். அவரது காலத்தில் இலங்கை இராணுவம் யாழ்ப்பாண கோட்டைக்குள் முகாமிட்டது. காலப்போக்கில் போராளிகளும் தமது பதுங்குகுழிகளையும் காவலரண்களையும் கோட்டையைச் சுற்றி அமைத்தனர். கோட்டையை விட்டு வெளியேற முடியாத நிலையில் இராணுவத்தினர் மோட்டார் குண்டுகளால் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். இதன் விளைவாக பரி. பேதுரு ஆலயம், லொக்ஷட் இல்லம், ரிம்மர் மண்டபம் என்பன தாக்குதலுக்குள்ளானது. ஆலயத்தில் வழிபாடுகளை நடத்த முடியாதிருந்ததால், 2ம் குறுக்குத் தெருவில் அமைந்துள்ள அங்கிலிகன் திருச்சபையான கிறிஸ்துநாதர் ஆலயத்தில் வழிபாடுகள் நடைபெற்றன.

நிச்சயமற்ற இந்தச் சூழ்நிலையிலும் அருட்திரு கோவிந்தராஜாவும் அவரது குடும்பத்தினரும் லொக்ஷட் இல்லத்திலேயே தொடர்ந்தும் தங்கினர். அவர்கள் பாதுகாப்பான ஒரு இடத்திற்குச் செல்லுமாறு வற்புறுத்தப்பட்டனர். ஆனால் காலக்கெதியில் ஆலய வழிகாட்டிகளின் தொடர்ச்சியான வற்புறுத்தல்களுக்கு அவர் செவிசாய்க்க வேண்டியதாயிற்று.

அங்கிலிக்கன் திருச்சபையிலும் ஆராதனைகளை நடாத்துவது பாதுகாப்பற்ற நிலையைத் தோற்றுவித்த தால் (பின்னர் அது முற்றாகச் சேதமுற்றது) பரி. யோவான் கல்லூரியில் ஆராதனைகள் நடைபெற்றன. மொத்தமாக ஆறு ஆட்டிலெறிக் குண்டுகள் எமது ஆலயத்தின் மேல் விழுந்ததால் பெரும் சேதம் உண்டாயிற்று. 1987ல் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டதும் போருக்கு ஒரு முடிவு வரும் என்ற எண்ணத்தில் ஆலயம் திருத்தப்பட்டு ஆராதனைகள் மீளவும் ஆரம்பமாயின.

ஆயினும் 1987 ஐப்பசியில் மீளவும் போர் மூண்டது. ஆனால் இம்முறை அது IPKF என்ற இந்திய அமைதி காக்கும் படைக்கும் டுவவுறு என்ற விடுதலைப் புலியினருக்கும் இடையே நடந்தது. புதிய ரகக் குண்டு மழை பரி. பேதுரு ஆலயத்தின் மேல் பொழிந்தது. இதன் விளைவாக பரி. பேதுரு ஆலயம் திருத்த முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. உடனடியாக ஞாயிறு காலை ஆராதனைகள் சென்ற பீற்றர்ஸ் லேனில் வசித்த திரு. திருமதி ஆர். ஆர். பிளாஞ்சாட் என்பவர்களின் வீட்டிற்கு மாற்றப்பட்டன.

ஸ்ரீ லங்கா இராணுவத்தினருக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான யுத்தம் 1990 ஆனி மாதம் ஆரம்ப மாயிற்று. இம்முறை ஸ்ரீ லங்கா இராணுவத்தினருக்கும் பொலிசாருக்குமான தளம் பரி. பேதுரு ஆலய முகப்பிலிருந்து மைல் தூரத்தில் அமைந்திருந்தது. அவர்களைச் சுற்றி விடுதலைப்புலிகள் முற்றுகை யிட்டிருந்தனர். முதலில் உலங்கு வானூர்திகள் கோட்டையிலுள்ளவர்களுக்கு உணவு வழங்கும் முகமாகப் பாவிக்கப்பட்டன. ஆனால் எதிர்த்தாக்கு தல்கள் காரணமாக அவை கோட்டைக்குள் இறங்க முடியாதிருந்தன. எனவே உணவுப் பொதிகளைக் கோட்டைக்குள்ளிருந்த ராணுவத்தினருக்கு போடும் முகமாக விமானங்கள் பாவிக்கப்பட்டன. கோட்டைக்கு வெளியே பல உணவுப் பொதிகள் வீழ்ந்தன. ஒருமுறை ஆலயக் கூரையூடாக விழுந்த ஒரு பொதி பிரசங்க மேடையின் மேல் வீழ்ந்தது. இது மேலதிக ஆலய சிதைவுக்கு வழி கோலியது.

போராளிகளின் மறைவிடங்களைச் சரியாக இனங்காண முடியாத விமானப்படையினர், அவர்களை அழிக்கும் முகமாக கண்முடித்தனமான விமானத்தாக்கு தல்களை கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் மேற்கொண்டனர். எனவே மறுபடியும் ஆலயம் தாக்கு தலுக்குள்ளாயிற்று. அதன் பின்னர் ஞாயிறு ஆராதனைகள் திருமதி ஈ.சி.பேரீன்பநாயகத்தின் வீட்டிலும் அதனைத் தொடர்ந்து சோமசுந்தரம் லேன், சுண்டிக்குளியில் வசித்துவந்த திரு. திருமதி கே. பூரணம்பிள்ளையின் வீட்டிலும் நடைபெற்றன. 1990ல் பரி. பேதுரு சபையின் எஞ்சியிருந்த பொருட்களைப் பாவித்து ரிம்மர் மண்டபம் திருத்தப்பட்டு ஆராதனைகள் நடந்தேறின.

உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்து பாடசாலைகளிலும் சனசமூக நிலையங்களிலும் தஞ்சமடைந்த மக்களின் தேவைகளை நிவிர்த்தி செய்யும் வண்ணமாக அருட்திரு. கோவிந்தராஜின் தலைமையின் கீழ், திருச்சபையானது நிவாரண வேலைகளில் ஈடுபட்டது. அருட்திரு கோவிந்தராஜ் தன் உயிரைத் துச்சமாக மதித்து கொழும்புக்கு பிரயாணங்களை மேற்கொண்டு நிவாரணப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்தார். ஒரு சமயத்தில் அவரது வாகனம் உலங்குவானூர்தியினால் சுடப்பட்டபோது அவர் தலையில் காயமுற்றார். அவரது காலத்தில் தான் 1989ல் பெண்கள் இல்லம் வை. டபிள்யு. சி. ஏ. இல்லத்தில் அவர்களது அனுமதியுடன் திருத்தப்பட்ட பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆலயம் மீளவும் கட்டப்பட வேண்டியிருந்த தேவையை உணர்ந்த அருட்திரு. கோவிந்தராஜ், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு வங்கியில் நிலையான வைப்புக் கணக்கொன்றை ஆரம்பித்தார்.

இலங்கை மெதடிஸ்த சபைக்கும் டோட்மெண்ட், ஜேர்மனி, மெதடிஸ்த சபைக்கும் இடையிலான பரிமாற்றத் திட்டத்தின் மூலம் அகில இலங்கையிலிருந்து சிலர் ஜேர்மனிக்கு செல்வது வழக்கமாக இருந்தது. 1988ல் எமது சபையிலிருந்து செல்வி மலரினி அரியரட்ணம் ஜேர்மனிக்கு அனுப்பப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவரைத் தொடர்ந்து 1992ல் அருட்திரு. ஏ. டபிள்யு. ஜெபநேசன் சபையைப் பொறுப்பேற்றார். அவர் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருந்த வேலைகளை பரி. பேதுரு ஆலயத்திலும் வண்ணார்பண்ணை ஆலயத்திலும் மேற்கொண்டார். மரத்தாலான புதிய பிரசங்க மேடையும் புதிய திருவிருந்து கிராதியும் உருவாக்கப்பட்டன. இவை பழைய ஆலயத்தின் தேக்குத்தீராந்திகளைப் பாவித்துச் செய்யப்பட்டன. பழைய பிரசங்க மேடையிலிருந்த “அல்பா” சின்னமும் “ஓமேகா” சின்னமும் பெறப்பட்டு புதிய பிரசங்க மேடையில் பொருத்தப்பட்டன. முழங்காலில் இருந்து ஜெபிப்பதற்கான நீண்ட மண்டியிடும் பதிந்த வாங்குகளும் உருவாக்கப்பட்டன. அவரது ஊழிய காலத்தில் பெண்கள் விடுதிக்கு பண உதவி செய்ய கே. என். எச் என்னும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் முன் வந்தது.

அடுத்து 1994ல், அருட்திரு. எஸ். எஸ். கருணைராஜ் அவர்கள் சேகர முகாமைக்குருவாகப் பொறுப் பேற்றார். பின்னர் அவர் வடக்கு - கிழக்கு திருமாவட்டத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் சிறுவயது முதல் வளர்ந்ததால் கொழும்பிலும் தென்பகுதியிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்ந்து வந்த பல முன்னைநாள் பரி. பேதுரு சபையின் பழைய அங்கத்தவர்களை அறிந்திருந்தார். பழைய அங்கத்தவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆலய மீள்கட்டுமானத்திற்கான நிதி சேகரிக்கும் படலத்தை ஆரம்பித்தார். ஆரம்பத்தில் அவர் வேண்டுகோளுக்குப் பலர் செவி சாய்த்தனர். ஆனால் நாளடைவில் அவர்கள் ஊக்கம் குறையத் தொடங்கியது. இதற்கு மூலகாரணம் நாட்டு நிலைமை ஸ்திரமற்ற தன்மையுடைய தாயிருந்ததே. எனவே இதன் காரணமாக ஆலயம் கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தது. கே. பி. கோவிந்தராஜ் வெளியேறிய பின் ஒருவரும் லொக்ஷட் இல்லத்தில் குடியேறவில்லை. ஆயினும் திருத்தவேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதன்பின்னர் அருட்திரு. கருணைராஜ் அங்கு குடியேறினார். இக்காலத்தில் தான் ஆண்கள் இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1995ம் ஆண்டு ஐப்பசியில் வலிகாமத்தில் வாழ்ந்த மக்களெல்லோரும் யாழ். நகரை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தநிலை ஏற்பட்டது (இதே கதி இஸ்லாம் மதத்தினருக்கு இதற்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு முன் நேரிட்டது.) மக்கள் யாவரும் வடமராட்சி, தென்மராட்சிப் பகுதிகளை நோக்கிச் சென்றனர். கருணைராஜ் போதகர் அவர்கள், மெதடிஸ்த திருச்சபையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்காக பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த கல்லூரியில் ஒரு முகாமை அமைத்தார். இம் முகாமில் வேறு சபையினரும் இருந்தனர். அங்கு தங்கியிருந்த 6 மாதங்களிலும் ஒன்றிணைந்த வழிபாடு பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

யாழ். நகரில் மெதடிஸ்த குருமார் இல்லாத கால கட்டத்தில் திரு பென் பவிங்க் என்ற ஒல்லாந்து பொது நிலை மிஷனரி இந்த இடைவெளியை நிரப்பி அளப்பரிய சேவையை வெவ்வேறு வழிகளில் ஆற்றினார். புத்தூரிலுள்ள வயோதிப இல்லம் இவராலே தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் இவர் தென் இந்திய திருச்சபை, கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரியின் அதிபராகப் பதவி வகித்தார்.

சித்திரை 1996ல் எமது சபை மக்கள் யாழ்ப்பாணம் திரும்பியபோது லொக்ஷட் இல்லமும் ரிம்மர் மண்டபமும் சிங்கள பொலிசாரின் கைவசம் இருந்தன. அக்காலத்தில் மெதடிஸ்த திருச்சபையின் தலைவராயிருந்த அருட்திரு. டுலிப் பெர்னாண்டோவின் விடா முயற்சியின் மத்தியிலும் அவர்கள் இக்கட்டங்களை மீளவும் கையளிக்கப் பல ஆண்டுகளாயின. அப்போ அவை திருத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்தன. அருட்திரு டுலிப்பிற்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

யாழ். திரும்பியபின் சொற்ப காலத்திற்கு ஞாயிறு ஆராதனைகள் 2ம் குறுக்குத்தெருவில் "சொலமன்" இல்லத்தில் நடைபெற்றன. இத் தருணத்தில் சபையானது கட்டட வரைஞரான திருமதி மல்லிகா இராசரண்டனத்துடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திப் புதிய ஆலயத்திற்கான படத்தை வரையும்படி பணித்திருந்தார்கள். இதற்கிடையில் ஆலயத்தின் எஞ்சிய பகுதிகள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டு அவ்விடம் துப்பரவு செய்யப்பட்டது. துரதிஷ்டவசமாக அவ்வருட ஆரம் பத்தில், கணவனை இழந்தவரும் இரு பெண் பிள்ளைகளின் தாயாருமான கட்டட வரைஞர், யாழ். மாநகர முதல்வரின் அலுவலகத்தில் ஏற்பட்ட குண்டு வெடிப் பின் காரணமாக 1998 புரட்டாதி மாதம் காலமானார்.

1999ல் அருட்திரு. கருணைராஜ் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மாற்றலாகிச் செல்லமுன் டயகோனியா ஸ்தாபனம், தொழிற்கல்விப் பயிற்சிக்கான கட்டடம் ஒன்றை சபை வாங்குவதற்கு பணம் கொடுத்து தவியது.

அதன்பின் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு 1999ல் அருட்திரு. எஸ். எஸ். ரெறன்ஸ் அவர்கள் வண்ணார் பண்ணை சபையின் குருவாகக் கடமையாற்றிய வண்ணம் எமது சபையையும் பொறுப்பெடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

பின்னர் அதே ஆண்டில் (1999) அருட்திரு. கே. கருணசேகரா அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு முகாமைக் குருவாகக் கடமையேற்றார். இவர் 2004 வரை முகாமைக்குரவாகத் தொடர்ந்தும் இருந்தார். சபை யில் அநேக காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டியிருந்த தன. கே.என்.எச். க்கு விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளுக் கிணங்க அவர்கள் ஆண்கள் இல்லத்தை நடத்து வதற்கு பண உதவி வழங்க சம்மதம் தெரிவித்தனர். எனவே மெதடிஸ்த தலைமைக்

காரரியாலயம் இதற்கு அனுப்பி வந்த பண உதவியை சத்துணவு திட்டத்திற்கு அனுப்ப முற்பட்டது. லொக்ஷட் இல்லத்தில் திருத்த வேலைகளும் அழகுபடுத்தும் வேலைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலை இருந்தது. மேலும் ஆண், பெண் இல்லங்களுக்கு குளியல் அறைகளும் மலசலகூடங்களும் கட்டப்பட வேண்டியிருந்தன. கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்க புத்தகசாலையைத் திறப்பதற்கு முன் திருத்த வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தன. பல வருடங்களின் பின், காது கேட்பதில் குறைபாடு இருந்தவர்கள் கில்னர் மண்டபத்தைச் சபையிடம் கையளித்தனர். அக்கட்டத்தில் பாரிய கட்டுமானப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டி யிருந்த போதிலும் கிழமை நாட்களில் இது பாலர் பாடசாலைப் பிள்ளைகளால் (112) பாவனைக்குட் படுத்தப்பட்டது.

2000ம் ஆண்டில் யாழ். நகரின் களநிலபரங்கள் நிச்சயமற்ற தன்மையுடையதாக நிலவியதால், யாழ். நகர மக்கள் சில மாதங்களுக்கு உள்ளூரிலே இடம்பெயர வேண்டிய நிலை உருவாகியது.

ஆலயக் கட்டடப் பட வரைஞரின் மரணம் காரணமாக புதிய கட்டடப் படம் மீளவும் வரையப்பட வேண்டிய தாயிற்று. அது அடிப்படையாகப் பழைய கட்டடத்தை ஒத்ததாயிருக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அருட்திரு. கருணசேகரா அவர்கள் காலம் தாழ்த்த தாது அரசாங்கத்திடமிருந்து இழப்பீட்டைப் பெற்றுக் கொண்டார். இழப்பீடாகப் பெறப்பட்ட ரூ. 200, 000/- யைக் கொண்டு தூண்களும் கொங்கிரீட்டாலான கட்டுமான வேலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவ் வேலைகள் மீதிப் பணம் எப்படியோ வரும் என்ற விசுவாசத்துடன் ஆரம்பமாயின.

எமது அழைப்பை ஏற்று, வடக்கு கிழக்கு திருமாவட்டத் தலைவர் அருட்திரு எஸ். ஜே. கதிரேசபிள்ளையால் அழைத்துவரப்பட்ட தென்கொரியப் போதகரான அருட்திரு யுயன் ஜியொங் கங் இன் விஜயம், தென்கொரியாவிலிருந்து ஒரு தூதுக்குழு அவர்களின் பேராயர் அருட்திரு சுண் வா பாக் இன் தலைமையில் யாழ் வருவதற்கு வழி வகுத்தது. அவர்கள் எமக்கு ரூ. 1.8 மில்லியன் அன்பளிப்பாகத் தந்தனர். அருட்திரு. கருணசேகரா அவர்கள் ஆலயம் இருந்த இடத்துக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்ற போதே அவர்கள் இந்த முடிவை எட்டினர். அன்றிலிருந்து கட்டட வேலைகள் துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆயினும் கட்டடத்தை முற்றாக முடிப்பதற்கு இன்னும் பணம் தேவைப்படும் நிலையே நிலவியது. இவர் காலத்திலே தான் ஆலயத்தின் மீள்கட்டுமானம் பணிகள் ஆரம்பமாகின. பழைய கட்டட அமைப்பிலேயே கட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பலராலும் விடுக்கப்பட்டது. எனவே அரசாங்கம் கொடுத்த 2 இலட்சம் ரூபாவை கொங்கிரீட் தூண்கள் நிர்மாணிப்பதில் காலம் தாழ்த்தாது செலவிட்டார். ஆலயம் நிர்மாணிப்பது என்பது ஒரு விசுவாசப்பயணம் எனக் குறிப்பிடப்படலாம். ஏனெனில் எம்மிடம் ஒரு நிதி வசதியும் இருக்கவில்லை. அடிக்கல் 2001ல் அருட்திரு. க. கருணசேகராவினால் நாட்டப்பட்டது.

2003ல் வடக்கு - கிழக்கு திருமாவட்ட அவை பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் கூடியது. 2003ல் மிஷன் பங்காளர்களான அருட்கலாநிதி டேவிட் பாமரும், அவரது மனைவியும் சுகாதார ஊழியருமான திருமதி சூ பாமரும் இங்கிலாந்திலிருந்து வருகை தந்திருந்தனர். அருட்திரு பார்மர் ஒரு கட்டட வரைஞராகவும் இருந்தார். அவர்கள் லொக்ஷட் இல்லத்தில் வசித்தனர். புத்தூரில் ஊழியத்திற்கென வந்திருந்த போதிலும் எமது ஆலயத்திலும் தொண்டாற்றினர்.

2004ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 19ம் திகதி ஆலயத்தின் 181 வது பிறந்த தினம் கொண்டாடப்பட்டது. இவ் ஆலயம் 1996ல் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. புதிய ஆலயத்திற்குரிய அத்திவார்க்கல் அருட்திரு. கருணசேகரா அவர்களால் 14.01.2001 அன்று இடப்பட்டு புதிய ஆலயம் 13.04.2004 அன்றைய திருஅவைத் தலைவர் நொயல் P. பெர்னாண்டோவினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. அவர் தென்கொரிய மெதடிஸ்த சபையின் உதவியின் நினைவுப் பதிப்பை திரை நீக்கம் செய்யவே வந்திருந்தார். மகிழ்ச்சியுடன் பேராயர் பாக் உம் தனது தூதுக் குழுவடனும் கொழும்பில் சேவை செய்து கொண்டிருந்த கொரிய மிஷனரிமாருடனும் சமூகமளித்திருந்தார். திருமாவட்ட தலைவரும் சபை அங்கத்தவர்களும், சேகர அங்கத்தவர்களும் வருகை தந்திருந்தனர்.

புதிய ஆலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதை நினைவு கூரும் வகையில் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது.

எமது பொருளாதார தேவைகள் குறித்து விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கிணங்க எமது முன்னைநாள் உறுப்பினரும் போதகர்மாரும் உதவிக்கரம் நீட்டினர். ஆயினும் தேவைகளோடு ஒப்பிடுகையில் இது சொற்பமாகவே இருந்தது. சபையின் அங்கத்தவர்களும் தாராள மனதுடன் உதவினர். கடவுளின் கிருபையுடன் ஒருவராக ஆலயத்தைக் கட்டி முடிக்க முடிந்தது.

இவற்றிற்கு மேலாக ஆலயத்தில் கடந்த காலங்களில் கடமையாற்றிய மிஷனரிமாருக்கும், போதகர் மாருக்கும், போதகரல்லாதோருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. 2004 காலகட்டத்தில் 3 தசாப்தங்களின் பின் மிஷன் பங்களிகளாக இணைந்து கடமையாற்றிய 2 மிஷனரிமாரான அருட்திரு பார்மர் தம்பதிகள் கூட இருந்தது எமக்கு அதிக உற்சாக மூட்டியது. அருட்திரு பாமர் ஒரு கட்டட வரைஞராயிருந்ததும், திருமதி கு பாமர் ஒரு சுகாதார அலுவலராய் இருந்ததும் புத்தூரிலும் எமது ஆலய வாழ்விலும் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

2003ல் எமது சபையைச் சேர்ந்த திரு. பென் குணரட்ணமும் செல்வி ஜெராயனா தம்யந்தி சத்தியானந்தனும் டோட்மெண்ட், ஜேர்மனிக்கு, வேறு மெதடிஸ்த சபையினருடன் சென்றனர். இரு நாடுகளுக்கிடையிலும் மெதடிஸ்த சபையினரைப் பரிமாற்றம் செய்யும் திட்டத்தின்கீழ் இது நடைபெற்றது.

அருட்திரு. S. K. கதிர்காமர் அவர்கள் முகாமைக் கருவாக 2005ம் ஆண்டு பரி. பேதுரு ஆலயத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார். அல்லைப்பிட்டி சபை வளாக மானது 2006ல் ஏற்பட்ட கலவரங்கள் அதிகரித்தமை காரணமாக மீளவும் பாதிப்புற்றது. மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். அநேகமானோர் பாடசாலைகளிலும் மதஸ்தலங்களிலும் தங்கினர். திருச்சபையானது நிவாரண வேல்களில் முனைப்பாக ஈடுபட்டது. அருட்திரு. கதிர்காமரின் ஊழிய காலத்தில் வகுப்புக் கூட்டங்கள் புத்தூயிர் பெற்றன. 2008ம் ஆண்டு எமது சபையைச் சேர்ந்த K. J. ஜெகதாஸ் அவர்கள் ஊழியத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். எமது ஆலய பரிபாலகரின் வீடான ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் இல்லத்தின் கட்டட வேலைகள் பூர்த்தியாயின. இது ஆலயத்துக்கு பின்புறமாக அமைந்துள்ளது. இதற்கு வேண்டிய நிதியைத் திரட்டுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர் அருட்திரு டேவிட் பாமரே ஆவார். இக்கட்டடத்தின் அடிக்கல்லை 9.2.2005 நாட்டியவரும் அவரேயாவார். இக்கட்டடம் 29.6.2008 அன்றைய முகாமைக்குரு அருட்திரு. S. K. கதிர்காமர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. சிறார்களின் வேதாகமக்கல்வி, வாலிபர் சங்க செயற்பாடுகள், பெண்களின் செயற்பாடுகள், நற்செய்திப்பணி ஆகியவை இவரது காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கண்டது.

அருட்திரு. கதிர்காமரைத் தொடர்ந்து அருட்திரு. S. S. ஞானராஜ் அவர்கள் முகாமைக்குருவாக 2010ல் பொறுப்பேற்றார். அச்செழு குருவானவரின் இல்லமான “காவர்” இல்லத்தின் கட்டுமானப்பணிகள் அக்கால கட்டத்தில் முற்றுப்பெற்றது. வண்ணார்பண்ணை ஆலய குருவானவரின் இல்லத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்ட திருத்தவேலைகள் முடிவற்று 2011ல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் செவிப்புலனற்ற வர்களுக்கு உதவும் முகமாக “Deaf Link” அருட்திரு ஞானராஜ் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. 2010ம் ஆண்டு சித்திரை 12ம் திகதி முதல் 14ம் திகதி வரை அகில இலங்கை மெதடிஸ்த ஜெப மகாநாடு யாழ். பரி. யோவான் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. இதற்கு தென்னிந்தியாவிலிருந்து, அருட் கலாநிதி வின்சன்ஸ் சாமுவேல் அவர்கள் பிரதம பேச்சாளராக வருகை தந்திருந்தார். இக்காலத்தில் ரிம்மர் மண்டபம் தெற்கிலிருந்து வருகை தந்தவர்கள் தங்கும் முகமாக வாடகைக்கு விடப்பட்டது. அக்காலத்தில், யாழ். வந்திருந்த மகாசங்கத் தலைவர் 31.10.2010ல் ஆராதனையை நடாத்தினார்.

2010 ஜப்பசி மாதம் அருட்திரு R.S.E. சுதாகர் பரி. பேதுரு ஆலய குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். அவரால் 15.1.2011ல் முதலாவது வழிகாட்டிகள் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. 16.1.2012ல் நடந்த வழிகாட்டிகள் கூட்டம் அவரால் கூட்டப்பட்ட கடைசிக் கூட்டமாகும். இவரது ஊழிய காலத்தில் வடக்கு-கிழக்கு திருமாவட்ட அவையின் 47வது கூட்டத்தொடர் ரிம்மர் மண்டபத்தில் 2011, ஆனி மாதம் 17ம், 18ம் திகதிகளில் நடந்தேறியது. இக்கால கட்டத்தில் பரி.பேதுரு ஆலயத்தில் பாரிய திருத்தவேலைகள் (தரை ஓடு உட்பட) நடைபெற்றன. ஆனி மாதத்தில் மெதடிஸ்த தின நிகழ்வுகள் புத்தூர் ஆலய வளாகத்தில் நடந்தேறின. இதில் யாழ்ப்பாணம், புத்தூர், பருத்தித்துறை-கட்டை வேலி சேகரங்கள் கலந்து கொண்டன. புத்தூர் வைத்திய சாலையின் வைத்தியரான Dr.T.W. ஜெயகுலராஜாவே மதிய உணவு, உபசாரம் போன்றவற்றை பொறுப் பேற்றுத் திறம்பட செயற்படுத்தினார். அவருக்கு எங்கள் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அருட்திரு. சுதாகரைத் தொடர்ந்து 2012ல் அருட்திரு. C. நைல்ஸ் ரவிசங்கர் அவர்கள் பரி. பேதுரு ஆலய முகாமைக்குருவாக நியமனம் பெற்றார். இவரது காலத்தில் உபவாச ஜெபம், வாலிபச் செயற்பாடுகள், 3ம் ஞாயிறு மாலை ஆங்கில ஆராதனைகள் போன்ற வற்றிற்கு புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டது. ஆராதனைகளின்போது வாத்தியங்கள் இசைத்தல், ஒலி பெருக்கி வசதிகள் மேம்படுத்தப்படல் போன்றவற்றால் ஆராதனைகள் புதுப்பொலிவு பெற்றன. சபை மக்களின் தாலந்துகள் வெளிக்கொண்டுவரப்பட்டன. அருட்திரு. நைல்ஸ் அவர்களின் இசை ஆர்வமே இவற்றிற்கு வழிகோலின. ஆலயத்தின் 190ம் ஆண்டுவிழா மாசி 13ம் திகதி 2013ம் ஆண்டு நினைவுகூரப்பட்டது. அந்நேரத்தில் 190 ம் ஆண்டு நினைவு மலரும் வெளியிடப்பட்டது.

அருட்திரு. ரவிசங்கர் தலைமையில் முதலாவது வழிகாட்டிகள் கூட்டம் 14.3.2012 நடைபெற்றது. அவரது முயற்சியின் பயனாக சிங்கப்பூர் மெதடிஸ்த சபையைச் சேர்ந்த 14 வாலிபரும் 3 பெரியோரும் இங்கு வந்தனர். அவர்கள் சிறார்களுக்கான விடுமுறை வேதாகம வகுப்பொன்றையும் தொல்புரத்தில் திறந்த வெளி சுவிசேஷ கூட்டமொன்றையும் நடத்தினர். இவை சபையின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உதவியது என்பதில் ஐயமில்லை. 2012ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்போது சபையில் முழு அங்கத்தவர்கள் 111 பேர் உட்பட 71 குடும்பங்கள் இருப்பது அறியப்பட்டது.

14.7.2014ல் எமது இரட்டை கேற் பக்கத்திலிருந்து ஆலயத்திற்கு வருவதற்கு ஒரு சீமெந்துப் பாதை அமைக்கப்பட்டது. 12.10.2014ல் பிரதான வீதியில் அமைந்திருந்த "தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ்" கட்டடத்தை ரிம்மர் மண்டப வளாகத்திலிருந்த Y.W.C.A கட்டடத் துடன் பரிமாறும் சட்டபூர்வமான நிகழ்வு நடந்தேற்றிற்று. அருட்திரு. இரத்தினராஜா காலத்தில் விற்கப்பட்ட எமது நிலத்தை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டது எமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

எமது ஆலய வளாகத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட 6 மிஷனரிமார்களின் நினைவுத் தூபிகள் போரின் காரணமாக அழிந்திருந்தன (ஒன்றைத் தவிர). மேலும் புதிய மணிக்கோபுரம் கட்டுவதற்கு 6 அடி ஆழத்துக்கு 2022ல் மண் தோண்டப்பட்டபோது மேலும் 2 நினைவுக் கற்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவை 1817ல் காலமான வோக்னர் ஒஸ்போர்ன் என்ற குழந்தையினதும் மற்றும் 1818ல் காலமான சூஸன் ஒஸ்போர்ன் என்ற குழந்தையினுடையதுமே. எமது அன்றைய வழிகாட்டிகளின் தீர்மானப்படி 6 மிஷனரிமார்களுக்குமான ஒரு நினைவுக்கல் அமைக்கப்பட்டு 09.12.2014ல் திரை நீக்கம் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் பெயர்களும் காலம் சென்ற ஆண்டுகளும் பின்வருமாறு:

பெயர்	காலமான ஆண்டு
1. திருமதி மேரி கார்வர்	1824
2. செல்வன் யோசப் றொபேர்ட்ஸ்	1828
3. திருமதி. ஷார்டர்	1850
4. திரு. பிரெடெரிக் சார்ள்ஸ் கிறேனியர்	1861
5. அருட்திரு. ஜோண் மிச்செல்	1866
6. திருமதி றோட்ஸ்	1870

ஆலயம் திரும்பவும் கட்டப்பட்டபோது அதன் முற் பகுதி பழைய ஆலயம் போலல்லாதிருந்தது. கட்டுமானத்திற்கு உதவிய வெளிநாடுகளிலுள்ள பழைய அங்கத்தவருக்கு இது சற்று ஏமாற்றத்தை அளித்தது. ஏனெனில் புதிய தூண்கள் சுற்றளவில் குறைந்த தாயும், படிகள் முன்போல் இல்லாமலும், படிகள் முடி வடைந்த இடத்தில் வெட்டுக்கற்களுடன் கூடிய மதில் இல்லாததாயும் இருந்ததே. ஆலயம் கட்டப்பட்ட கால கட்டத்தில் போதிய நிதி இல்லாமையும் ஆலயத்தின் முன்பக்க வீதி அகலமாக்கப்பட நேரிடும் என்ற மாநகர சபையின் அனுமதி மறுப்புமே இதற்குக் காரணம்.

அக்காலத்தில் மகாசங்கத் தலைவராயிருந்த அருட் கலாநிதி A. W. ஜெபநேசனின் பெரு முற்சியினாலும் இதில் ஈடுபாடு கொண்ட இலங்கை வாழ் சபை மக்களினது அன்பளிப்புகளினாலும், வெளிநாடுகளிலுள்ள எமது பழைய அங்கத்தவர் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட நன்கொடைகள் மூலமும் வெளியிலுள்ள 6 தூண்களும் ஆரம்ப சுற்றளவுக்கு மாற்றப்பட்டன. படிகளும், பழைய ஆலயப் படிகள் போலக் கட்டப்பட்டுப் பழைய அலங்காரக்

கற்களுடனான மதிலும் அமைக்கப்பட்டது. இதற்கு எமது தலைமைக் காரியாலயமும் பண உதவி செய்தது. இதற்கான செலவு அக்காலகட்டத்தில் ரூ. 825, 000 ஆயிற்று. இந்த உதவிக்கு அருட்கலாநிதி A. W. ஜெபநேசனுக்கும், மெதடிஸ்த காரியாலயத்துக்கும் மற்றும் உதவிய அனைவருக்கும் நாம் என்றும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

வேம்பஸ்தான் விடுதியின் முன்னுள்ள காணி சிங்கர் கொம்பனிக்கு நீண்ட லீசில் எமது தலைமைக் காரியாலயம் மூலம் கொடுக்கப்பட்டது. காணி உறுதி இல்லாத காரணத்தால் Deed of Declarations பெற்றுக்கொள்ள ஒரு வருடமாயிற்று.

பேர்சிவல் மண்டபத்தின் மீள்நிர்மாணிப்புக்கு அமெரிக் காவில் வசிக்கும் எமது முன்னைய அங்கத்தவர் திருமதி. சாந்தி இராஜரட்ணம் அவர்கள் ரூ. 6580207.50/ அனுப்பிவைத்தார். பேர்சிவல் மண்டபத்தின் மீள் நிர்மாணத்துக்கு இதுவே உந்துகோலாக அமைந்தது. இதற்குத் தேவையான உத்தரவை பெறுவதில் அரும்பணியாற்றியவர் பொறியியலாளர் புனிதா ஹூல் அவர்களே. அவருக்கு எம் நன்றிகள் உரித்தாகுக. இதற்கான அடிக்கல் 21.2.2016ல் அருட்திரு C. N. ரவிசங்கர், அருட்திரு தேவசேனன் ஆகியோரால் நாட்டப்பட்டது. பழைய அங்கத்தவர்களினதும் வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் நலன் விரும்பிகளினதும் கொடைகளினாலும் ஆலயத்தில் பெறப்பட்ட 2ம் காணிக்கைகளினாலும் “டுவெல்கோ” நிறுவனத்தினரால் இது கட்டப்பட்டது. அவர்களுக்கு எம் நன்றிகள். இம் மண்டபம் 31.7.2016ல் திருச்சபை தலைவரான அருட்திரு ஆசிரி. P. பெரேராவினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது முகாமைக்குருவாக இருந்தவர் அருட்திரு. ரவிசங்கர் நைல்ஸ் ஆவார். பேர்சிவல் மண்டபம் 1920ம் ஆண்டு முதன் முறையாகக் கட்டப்பட்டு போரினால் அழிந்தது யாவரும் அறிந்ததே. இத் திறப்புவிழாவை நினைவுகூரும் வகையில் ஒரு நினைவுமலர் அன்று வெளியிடப்பட்டது.

மிஷனரியான அருட்திரு ரிம்மர் 1856 லிருந்து 1920 வரை வாழ்ந்தார். அவர் 43 வருடங்கள் வட இலங்கை திருமாவட்ட தலைவராகப் பணியாற்றினார். அவரின் நினைவாக இருந்த ரிம்மர் மண்டபம் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையிருந்ததால் அதைப் புனரமைப்பு செய்வதில் அரும்பாடுபட்டவர் அருட்திரு. நைல்ஸ் ரவிசங்கர் ஆவார். இது சித்திரை 4ம் திகதி 2022ம் ஆண்டு ஆண்டவரின் நாமத்திற்கு மகிமையாக அன்றைய மெதடிஸ்த திருச்சபைத் தலைவரான அருட் கலாநிதி A.W. ஜெபநேசனால் 14.12.2013ல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இதில் சபைநிகழ்வுகள், பொதுக்கூட்டங்கள், வைபவங்கள் என்பன நடைபெற்று வருகின்றன.

அருட்திரு ரவிசங்கரின் ஊழியம் இங்கு முடிவடையும் காலத்தில் அவர் லொக்ஷட் இல்லத்தில் தரைஓடுகள் போடும் பணியை மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் செய்து முடித்தார். இதன் விளைவாக அவரது குடும்பம் பல சுகாதாரப் பிரச்சனைகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆயினும் வருங்காலத்தில் இச்செயல் குருமாருக்கு பயனுள்ளதாக அமையும்.

இலங்கையில் மெதடிஸ்தத்தின் 200ம் ஆண்டை நினைவுகூரும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட நினைவுக்கல் அன்றைய மெதடிஸ்த சபைத் தலைவர் அருட் கலாநிதி A. W. ஜெபநேசனால் 29.06.2013ல் கொழும்பில் திறநீக்கம் செய்யப்பட்டது.

அருட்திரு. ரவிசங்கர் நைல்ஸ் அவர்களின் ஊழிய காலத்தின் போது நவம்பர் 18, 2017ல் இலங்கை ரீதியாக அருட்பணியாளர்களுக்கு அருட்பொழிவும், நற்செய்திப்பணியாளர்களைப் பணிஅமர்த்துவதுமான ஆராதனை எமது ஆலயத்தில் கோலாகலமாக நடந்தேறியது. இங்கு அருட்பொழிவு பெற்ற அருட்பணியாளர்கள் எஸ். திருமறை, ஆர். காண்டிபன், ரி. ஆர். யசித்த, நிசாந்த குணசேகரா ஆவர். முழுநேர நற் செய்திப்பணியாளர்களாக பணிஅமர்த்தப்பட்டோர் சகோ. மகேஷ், சகோ. ஆனந்த ஆவர். இவ் ஆராதனையில் அதிகளவிலான மக்கள் நாடு முழுவதிலுமிருந்து பங்குபற்றினர்.

அருட்திரு. நைல்ஸ் ரவிசங்கரைத் தொடர்ந்து அருட் கலாநிதி ஜெரமையா அருள்ராஜா பரி. பேதுரு சபையில் தை 2018 முதல் தை 1ம் திகதி 2021 வரை கடமையாற்றினார். அக்காலத்தில் சிங்கப்பூர் மெதடிஸ்த சபையிலிருந்து ஒரு குழு 2018ம் ஆண்டு ஆடி முதல் 31 ஆவணி 2 வரை இங்கு வந்து தங்கினர். அவர்கள் காரைநகரில் எமது சபையினருக்கு குழாய்க்கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தனர். மேலும் புத்தூர் ஆலய புனர்நிர்மாணத்துக்காக

ஒரு இலட்சம் ரூபாவை நன்கொடையாகக் கொடுத்தனர். இவர்கள் மட்டுமன்றி, அவ் ஆலயத்தைக் கடந்து சென்ற ஒரு சிங்கள பெளத்த வழிப்போக்கரும் ரூபா 4 இலட்சம் ஆலயத்தின் புனர்நிர்மாண வேலைகளுக்காக நன்கொடையாகக் கொடுத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் மூலம் புத்தூர் ஆலயம் திருத்தப்பட்டுப் புதுப்பொலிவு பெற்றது. இவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். அருட் கலாநிதி அருள்ராஜா அவர்கள் வடக்கு - கிழக்கு திருமாவட்ட தலைவராக இக்காலகட்டத்தில் கடமை ஏற்றார்.

2019ம் ஆண்டு அருள்திரு. அருள்ராஜாவின் ஊழிய காலத்தில், அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. மாவை சேனாதிராஜாவினால் கம்பெரெளிய திட்டத்தின் 2ம் கட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் போது எமது சபைக்கு ரூபா 500, 000 கிடைத்தது. இந்நிதி ஆலய நிறப்பூச்சு வேலைக்குப் பாவிக்கப்பட்டது. திரு. மாவை சேனாதிராஜாவுக்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. அச்செழு ஆலயத்திற்கும் ரூபா 700, 000/- இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கப்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட் கலாநிதி அருள்ராஜாவைத் தொடர்ந்து தை மாதம் 12ம் திகதி 2021ல், அருட் திரு. ஜே. ஜே. ஞானரூபன் அவர்கள் இங்கு வந்தார். அக் காலப்பகுதியில் கோவிட் 19 தலைவிரித்தாடியதன் காரணமாக அவர் “லொக்ஷட்” இல்லத்தில் அடைந்து கிடக்க வேண்டியதாயிற்று. கோவிட் அருகி வந்த காலத்தில் பொரு ளாதாப் பிரச்சனைகள் தலைதூக்கிற்று.

ஆலயத்தின் மணிக்கோபுரம் அவசரமாக திருத்தம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருந்தது. இது முதலில் 1942ம் ஆண்டு அருட்திரு ஜேம்ஸ் ஏ. பென்ஜமின் நினைவாக அவரது மகனால் கட்டப்பட்டது. இது பரி. பேதுரு ஆலய குடும்பத்தின் பங்களிப்பில் திரும்பவும் மீளகட்டப்பட்டு கடவுளின் மகிமைக்காக 2022ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 4ந்திகதி அருட்திரு J. J. ஞானரூபன் காலத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சபைப் போதகர் குடும்பமும் வேறு சில குடும்பங்களும் கரோல் வீடு சந்திப்பில் கலந்து கொண்டு சபை மக்களை உற்சாகப்படுத்தி பிறப்பின் நற்செய்தியை பறைசாற்றினர்.

2023 கணக்கெடுப்பின்படி, பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் 76 குடும்பங்களும் 138 முழு அங்கத்தவர்களும் 196 வழிபாட்டினரும் உள்ளனர் என்பதை அறியத் தருகிறோம்.

பரி. பேதுரு ஆலயத்தின் 200ம் ஆண்டு நிறைவு 19.02.2023 நினைவுகூரப்பட்டது. இம் மைல்கல்லை நினைவுகூரும் மலர் 06.03.2023 அன்று வெளியிடப்பட்டது. 200 ஆண்டுகள் வழிநடத்திய ஆண்டவர் தொடர்ந்தும் எம்மைக் காப்பாராக.

D. T. Niles: St. Peter's Church's Gift to the Church Local and Universal

S. Wesley Ariarajah

As we celebrate the bicentennial of St. Peter's Church, Jaffna, it is good to recall some of the illustrious people that it has given to the church in Sri Lanka and to the world Christian community. No doubt, during its long history, a number of persons, both missionaries and Sri Lankan ministers who served at St. Peter's, would have made outstanding contributions. But, with the passage of time, both they and their contributions might have been forgotten. In this brief refection, I want to lift up and celebrate a person who had lived in our own time and has left an indelible mark on the Christian community in Sri Lanka and in the world. D. T. Niles, or D.T., as he is generally known, stands among the very best that St. Peter's had gifted to the church in Sri Lanka and to the church universal.

It is important to note that D.T.'s contribution cannot be fully appreciated without knowing that he was following the footsteps of his father, grandfather and great grandfather who were deeply devoted to the Methodist Church in general, and to St. Peter's in particular. Nathaniel Niles, his great grandfather, was the first convert of the Niles clan from Hinduism to Christianity, and after training at the Batticotta (Vaddukkodai) seminary led by the American Mission, became a fervent preacher, and was appointed the headmaster of the Uduvil Girl's School, the oldest girls' school in Asia.

His father, Wesley Duraiappah Niles (1873-1942), was a lawyer by profession and a much-respected District Judge for a number of years. In spite of his busy life, he was very active in the Methodist Church- as the Circuit Steward of the Jaffna Circuit, member of the District and Provincial Synods, and later as one of the Trustees of the Methodist Church in Ceylon. He was also one of the founders of the Christa Seva Ashram at Maruthanarmadam in 1939 and served as one of the two vice-presidents of its governing committee.

Wesley Niles was, in fact, following in the footsteps of his father, Daniel Poor Niles. Since D.T.'s mother passed away when he was only one year old, he was brought up by his grandparents and thus his grandfather Daniel Poor Niles was the strongest influence on his life. Daniel Poor Niles was also trained at the Batticotta Seminary of the American Mission and became an outstanding scholar and a pre-eminent educationalist, closely associated with the leading Methodist schools in the Jaffna region, like the Hartley College and the Jaffna Central College. After serving in the Education Department for a number of years, he was ordained Methodist minister in 1875.

One of the significant contributions that Daniel Poor Niles made was to produce the first Tamil Hymn Book in 1881. He made excellent translations of Charles Wesley's hymns and popular hymns from the Sacred Songs and Solos. He also began the publication of the 'North Ceylon Christian Herald', the forerunner of the 'Ceylon Methodist Church Record'. He was an eloquent preacher and debater. Thus, D. T. had for his background three generations of Niles family who had made outstanding contribution to the church in Jaffna through their ministries at St. Peter's and its related institutions.

D.T., however, superseded all of them by receiving the highest possible recognition as a preacher, teacher, and ecumenist in Sri Lanka and in many parts of the world. He was given the singular honour to be the preacher at opening worship of the inaugural assembly of the World Council of Churches (WCC), in Amsterdam (1948), and again as the preacher at the opening worship of the WCC's 4th Assembly in Uppsala, Sweden, in 1968. He was considered globally as one of greatest preachers and Bible Study leaders of his time. He published 21 volumes, which

were translated into many languages, 14 pamphlets on a variety of issues in the life of the church, and gave numerous lectures and seminars in seminaries around the world. No other Asian Christian was so widely known and better recognized in so many parts of the world.

He was also a great ecumenist, and his ecumenical commitment began with giving leadership to the Student Christian Movement (SCM), and the World Student Christian Federation (WSCF). Having served as the General Secretary of the National Christian Council of Sri Lanka (NCC) from 1941 to 1945, along with the leadership of the Anglican, Baptist and C.S.I churches, he worked hard towards Church Unity in Sri Lanka.

He was one of the founding fathers and the first General Secretary of the East Asia Christian Conference (EACC), which later became the Christian Conference of Asia (CCA), the Asian regional ecumenical body. He served as the Evangelism Secretary of the World Council of Churches (WCC) and was deeply involved in many aspects of its work and was made the first Asian President of the WCC. At the time of his passing away, he was the President of the Methodist Church in Sri Lanka, the Chairman of the CCA, and one of the Presidents of the WCC. He was the friend of most of the world church leaders and theologians of his time.

I came to know him first between 1953 and 1959 when he was the minister of St. Peter's, where I worshipped, and the Principal of Jaffna Central College, where I studied. He prepared me and my friends for confirmation, and when I finished my ministerial training, as the President of the church, he ordained me and my friends into the Methodist Ministry.

His two sons, Preman and Dayalan followed the distinguished family tradition and joined the ministry of the church, Preman, in the area of Theological Education and Dayalan in the pastoral ministry of the Methodist Church. And his oldest granddaughter, Damayanthi (Preman's daughter), is maintaining the tradition and is an

ordained minister of the church, and is professor of Theology at the Eden Theological Seminary.

It is an honour that such a world-renowned Christian came out of St. Peters, served it as minister, and remained rooted in Jaffna, despite all the global recognition, and saw St. Peter's as his mother church to the very end of his life.

It would be appropriate to end this brief reflection with two quotes, one on the significance of his life, and the other on what D.T. had meant to those who came to know him personally. The first is from the text that the learned Anglican bishop of Colombo, Rt. Rev. Harold de Soysa, sent to the Anglican clergy of his diocese on hearing of D.T.'s passing away:

A very great Christian soul, worthy to be compared with saints of all ages, has passed from our midst. Most of us never realized what a wonderful and great Christian moved among us while he was alive.... His passing away is the greatest possible loss to the Church of Christ in Sri Lanka.

And a statement on what he meant for those who knew him and worked with him came from Rev. Alan Brash from New Zealand, who was the acting General Secretary of the WCC at the time of D.T.'s death:

Somehow, near him, it was easier to believe in God, the father of Jesus Christ.

Somehow, with him, it always seemed worthwhile to tackle the impossible task.

Somehow, in his presence, prayer and forgiveness and faith were more tangible than the things of the earth.

(Rev. Dr. Wesley Ariarajah has written a volume, *"We Live by His Gifts – D.T. Niles: Preacher, Teacher and Ecumenist. A Personal Account"*, to mark D.T.'s 100th birth anniversary. Published in 2009 by the Ecumenical Institute for Study and Dialogue, 490/5, Havelock Road, Colombo -6)

Some simple folk of St. Peter's, who left indelible footprints on the sands of time

In the present era, we can see that many ordinary people achieve greatness through their own efforts. We need not be born great to achieve greatness or greatness need not be thrust upon us. If we overcome the obstacles that come our way and endeavour to climb the steps of success, we can achieve greatness. There are and have been many people at St. Peter's who are and who have been achievers. Here we are going to bring to light, achievements of some who were born and bred at St. Peter's and are with us today while a few who have gone beyond the veil.

1. Deaconess Miss Arul Sathiyanesan (Arul Acca/Aunty)

Arul Acca who was born in 1913 was a Deaconess attached to St. Peter's church, Jaffna from 1954 onwards. She was kind, soft spoken, loving and God fearing. She was very punctual where visiting the parishioners were concerned. She frequently visited the sick in the parish or when they were in hospitals. She always wore white sarees and blouses and carried a black umbrella and a bag. Though she retired from service in 1978, she continued to live at 'Vembastan' and serve the parish till 1988. Later she resided in Colombo with her nephew, the then Anglican Bishop Gnanapragasam until her passing away in 1993.

When one of our parishioners, Mrs. Kanaganayagam, passed away at the time of a Bomb blast in the Jaffna town on April 9th, 1984, only Arul acca attended the funeral amidst all the tension which prevailed. The next morning the burial took place amidst continuous firing from the Jaffna Fort. The only two people who risked their lives and were present at the graveside beside the family members, were Rev. H. R. S. Jeyachandran and Arul acca. Such was the stuff Arul Acca was made up of.

2. The Church Keeper, Mr. Nagamany

Mr. Nagamany served the church faithfully for more than 25 years. He was pleasant, soft spoken, obliging, gentle and conscientious in whatever he did. He was also humble and God fearing. He never left a stone unturned so to say. The church was spick and span during his tenure. On Sunday mornings, he used to go to our parishioners' houses and pick fresh flowers for the church vases. He would also arrange the multi coloured flowers tastefully.

He cleaned the windows and window sills well. He had sticks of many sizes with brushes attached to them to clean the tall windows which were of 4 parts. He had pieces of card board to place on the window sills, for him to stand on and break the cobwebs. Such was his dedication. The past St. Peter's members would always remember him with gratitude.

Just before his death he had visited the home of one of our parishioners, the Gurupathams, on the evening of 27th December, 1980, as their eldest grand daughter was baptized that evening. It was shocking to everybody that he had passed away unexpectedly sometime after returning home. There is no doubt that he would be in heaven with the Lord. May his soul rest in peace.

3. Mr. R. E. J. A. Setukavalar

Mr. R. E. J. A. Setukavalar was a soft spoken, simple gentleman who was affable and witty. He hailed from Batticaloa. He and his family lived down Somasunderam lane, Chundikuli, during the early 1970's, when he was attached to the Govt. Training College, Palaly, as an English lecturer. As Methodists, his family, worshipped at St. Peter's church. He was a leader in the Church.

In 1971, Mr. Robert E. J. A. Setukavalar, was elected vice president of the Methodist conference for 1971/1972, which is the highest office a layman could hold in the Methodist church.

4. Preman Niles

Mr. Preman Niles was the eldest son of Rev. Dr. D. T. Niles. He was a Biblical scholar and a Theologian who was engaged in lay missionary work. He too was one who spearheaded the ecumenical movement at the local, national and global levels. Along with Rev. Drs. D. T. Niles and Wesley Ariarajah, Mr. Preman Niles too, served as a staff member of the World Council of Churches (WCC) in Geneva, Switzerland. He too endeavoured to put Sri Lanka on the world map.

5. Rev. Dr. Albert Wilfred Jebanesan

Rev. Dr. Albert Wilfred Jebanesan hails from a devout Christian family in Jaffna. He is the eldest of five children. As a family, they worshipped at St. Peter's. His parents, Mr. and Mrs. Albert, brought up their three sons and two daughters in a good Christian atmosphere.

Rev. Dr. Albert Wilfred Jebanesan was born on 21st November 1957. He was educated at Jaffna Central College and worshipped at St. Peter's church from his childhood. He was sent as a ministerial candidate along with Mr. Jogarajah during Rev. Dr. Wesley Ariarajah's tenure at St. Peter's in 1979. After his field training he entered the Theological College of Lanka in 1980 and obtained his Bachelor of Theology Degree (B.Th.) in 1985. Three years later, in 1988, he obtained his Bachelor of Divinity Degree (B.D.). He was inducted as a minister in May 1984 and served the Kollupitiya and Maradane Tamil Congregations till 1987. He was transferred to the Vannarponnai church in 1988 and served there till 1991. He was appointed as the Chaplain of the University of Jaffna in 1991 and continued in that capacity until 1994. He also served the St. Peter's parish from 1992-1994.

In 1994, he joined the Theological College of Lanka as a lecturer and taught many study courses there. From 1995 to 1999, he was sent for post graduate studies to the University of Edinburgh where he successfully completed his PhD in October 1999. In 1999 he returned to Sri Lanka and resumed his lecturing while functioning as the undergraduate Dean, of the Theological College of Lanka till 2003. In the meanwhile, he was elected chairperson of the Central District of the Methodist church. During this period, in 2004, he was appointed as the acting principal of the Theological College of Lanka. He was made permanent in 2005 and continued in that capacity till 2010.

In 2009 he became President elect and was inducted as the president of the Methodist conference in 2010 and continued his tenure as President till August 2015. He discharged his duties in an unblemished and commendable way.

He was a humble and soft spoken leader who won the hearts of many. The old members of St. Peter's will always remember him with love and gratitude for finding the resources to give a face lift to the frontage of St. Peter's, in order to bring back its original appearance.

May the good Lord bless him and his family in the years to come.

6. Rev. Dr. Wesley Ariarajah

Rev. Dr. Wesley Ariarajah was born in Jaffna on 2nd December, 1941. From his very childhood he worshipped at St. Peter's church. He was a complete product of Jaffna Central College, who resided in the college hostel from his 5th standard along with his brother and continued to live there until he entered the university. He was sent as a candidate for ministry from St. Peter's during the tenure of Rev. D. K. Wilson (1960-1965) along with messrs. S. S. Karunairaj, Paul Benjamin and Sugirtharaj in 1960. He was ordained in 1968. He was stationed at Talawakala for 2 years and Kandy for 2 ½ years. While he was serving the Kandy circuit, the then principal of the Theological College Lanka, Rev. Soma Perera,

requested him to be a part time lecturer at the Theological College of Lanka. The following year, he was released as full time lecturer to teach the New Testament, World religions and Tamil Literature.

With the intension of upgrading the Theological College of Lanka, equipping it with the view of catering for B. D. students. Rev. Dr. D. T. Niles wanted ministers to be sent for Doctoral studies to fill the cadres of the Theological College of Lanka. He functioned as the president of the Methodist Church of Ceylon during this period.

With this in view, in 1970, during his presidency of the Methodist church, he endeavored to send Rev. Ariarajah to a Hindu University in Calcutta, India, for the study of Hinduism and Theravada Buddhism. As the ground situation of the university was not conducive at that time, Rev. D. T. Niles arranged a 3 year World Christian Council (W.C.C.) travel scholarship to Princeton seminary, Newjersey, U.S.A, over the phone and over night. Such was the recognition he had earned, among his international contemporaries. This was a few weeks before his demise. Rev. Ariarajah was the first minister to have been granted study leave for a period of 3 years unlike his predecessors who were granted only one year. After one year, on completing his Th.M, as his sought after study course was not available there. Rev. Ariarajah proceeded to the Kings College University, London, on a part-time scholarship where he obtained his PhD.

After returning to Ceylon, he served at Puliyantivu Methodist church for a year and Moor's Road Methodist church for 3 years. During this time he went to Kandy once a week to teach the history of religions and Tamil literature, which he liked most.

He came to St. Peter's, Jaffna, as superintendent Minister in 1979 and continued till 1980, succeeding Rev. M. A. Ratnarajah. He also functioned as chairman of the district. In 1979, Messrs. A. W. Jebanesan and J. W. Jogarajah were sent for ministry. Following this, in 1981, he

was invited by the World Council of Churches in Geneva, Switzerland, to join the interfaith dialogue programme and served there for a period of 7 years. After that, he served the Drew University, U.S.A, for 3 years. Like his 'guru', D. T. in whose footsteps he followed, he too never wrote out his sermons. He wrote detailed notes and threw them away once his preaching was over.

He sought in his time to give greater responsibility to younger members. During his period, St. Peter's had the most ecumenically informed congregation in the island.

7. Rev. Dr. D. T. Niles

Rev. Dr. D. T. Niles was born on the 4th of May 1908 in Tellippalai. His maternal grandmother was Thaiyalnayagam Barr Kumarakulasinghe of Tellippalai, who was a devout chrisitan. His paternal grandmother was Mary Joshua who married Daniel Poor Niles. After his mother's death when he was 1 year old, in 1909, D. T. lived with them. Mary's mother was a Hindu vegetarian. His maternal grandfather was Nathaniel Niles and his maternal great - great grandfather was Saravanamuthu Joshua, who was named Jordan Lodge, after being baptized. His paternal great grandfather Velauther Kathiresar, after baptism became Nathaniel Niles. These two were the first converts to Christianity from Hinduism as a result of American Mission work. They were poor Hindus who loved in a small village. His maternal grandfather Nathaniel Niles, who yearned to be educated entrusted himself into the hands of the missionaries. Both grandmothers of D.T. were instrumented in introducing him to the Bible.

Nathanial Niles after serving the Vaddukoddai seminary as a tutor for sometime became head master of Uduvil Girls' College. He was a fervent evangelist, educationalist, a powerful orator and preacher. After retiring from the American Mission he joined the Wesleyan Mission as an Evangelist. His grandfather Daniel Poor Niles was the greatest influence in D.T.'s life (1836-1915). D.T.'s grandfather, Daniel Poor Niles, who was his ideal, passed away when D.T. was 8

yrs. old in 1916. After serving for a long time in the Education Department, he was persuaded to join the Wesleyan Mission by Rev. Kilner. He was ordained as a Methodist Minister in 1875.

D.T.'s father Wesley Duraiappah Niles (1873-1942) was a lawyer for many years who became a District Judge later. He was a lay leader, Circuit steward, Local preacher and a member of the District and Provincial Synods. In 1933 he became a lay trustee of the Methodist church in Ceylon. He actively supported the founding of the Christa Seva Ashram at Maruthanarmadam in 1939. He contributed Tamil Lyrics to the Methodist Hymn Book. Like his father Nathaniel Niles, Daniel Poor Niles too was an eloquent speaker and preacher. He compiled a Methodist Hymn book in 1881. Every year Wesley Niles made it a point to read the whole Bible and the complete works of Shakespeare.

When D. T. was 5 yrs. old he wanted to be a Minister. After the death of his mother, his father married twice and had 9 children. As a lawyer and District Judge, his father wanted him to take up the law profession from the point of view of the family. When D. T. had finished his intermediate level of education in the University, he joined the United Theological College in Bangalore, India (1929-1933), where he successfully completed his B. D. with first class honours. His scores are said to be unbeaten even now. He was a brilliant student in the Theological College with a sharp intellect. Later in life he wrote liturgies and hymns in Tamil and published them.

D. T. had his schooling at Jaffna Central College. When he was 20 yrs, (1928) he joined the staff of his alma mater and taught Mathematics in the middle school for some time. At that time, he was greatly involved in S.C.M activities and addressed a conference in Allahabad, India. After finishing his B.D in 1933, he joined Jaffna Central College again and taught from 1933-1935 there. During that time he studied philosophy under the then principal, P. T. Cash, and obtained his external B.A. honours degree from the London University. Then he was S.C.M secretary for

India, Burma and Ceylon. He attended the World Student Christian Federation (WSCF) in Bulgaria in 1935.

In 1936, after his marriage to Dulcie Arularatnam he was ordained as a priest the same year, and was made District Evangelist of the North District. He served in many worldwide Christian organizations. In early 1938 he wrote his first book, '**Sir, we will see Jesus**', which was translated into many languages. In 1948 he became the 1st full time secretary of the National Christian Council (NCC) and participated in many ecumenical conferences.

He served the Point pedro circuit from 1946-1950, the Maradana Circuit from 1950-1953 and the St. Peter's Parish from 1953-1961 while holding the office of Principal at Jaffna Central College for four years. He had 2 sons Preman and Dayalan. Preman was a biblical scholar and a Theologian doing lay ministry while Dayalan who was an ordained minister passed away in the prime of his life. It is remarkable to mention that D.T.'s eldest grandchild Dhamayanthi Niles, has been ordained into the ministry. She is from the 6th generation of Niles.

His preaching itself became a manifestation of the authority of the Bible. He preached slowly, clearly and calmly, periodically raising his voice to mark the main points. He also was firm, forceful and emphatic on what he wanted to stress upon. His style of preaching was always biblical and unique, but he had his own approach to being Biblical which resulted in the listeners having faith and conviction in his sermons. Normally he never wrote out his sermons, but only detailed notes, except for international conferences. His gift of teaching, held the attention of the listeners and kept them spellbound gripping his words. Besides, his preaching was credible, authentic, authoritative and convincing. Further he had a charisma of his own kind. He had the capacity to see what others failed to see in a biblical text. His calibre was such, that he was found suitable to head many international Christian organizations at one and the same time. This man of wisdom was also witty when the occasion warranted.

It had been decided that Dr. Martin Luther King (Jr.), who had then galvanized the civil rights movement in the USA into a formidable force, had been requested to preach at the opening service of the 4th Assembly of the World Christian Council in Uppsala, Sweden, on the 4th of July, 1968. But on 4th April, 1968, he was assassinated while he was talking to some colleagues on the balcony of the Lorraine Hotel in Memphis. A preacher of his calibre had to be found to fill in the gap. **D.T Niles of Ceylon was the unanimous choice.** The theme of the Assembly was "Behold". I make all things new"

He was convinced that the future and the ecumenical life in Lanka depended on the quality of the theological education of its ministry. So he started taking interest in the theological college. Along with the Governing body, he formulated a scheme for ministerial and lay training in the college. He intended developing a strong faculty manned with doctoral qualifications to upgrade the college, in order to grant B.D degrees. With this in view, he got Rev. Ariarajah released to be a part time lecturer there and later a full time lecturer.

During the tenure of Rev. D. K. Wilson in 1962, the handing over of Mission Schools to the Government took place. Rev. Dr. D. T. Niles who felt that the schools would be better off with the government was disappointed when his expectations were not fulfilled. At that time, the Anglican girls' school in Jaffna, Chundikuli Girls' College was in dire need of funds to upkeep the school. Rev. Dr. D. T. Niles got funds from the World Council of Churches as well as other institutions and helped 'Chundikuli' to tide over their financial problems to some extent. A college magazine published at that time has furnished these details.

D.T. liked preaching most of all, next came Bible studies at conferences. He never had the practice of writing out his sermons, He only wrote out detailed notes which he threw away, once his preaching was done. He spent a lot of time with the Bible and always started to pray saying

"Engal Nalla Kadavule". He wrote 21 books 14 short booklets, pamphlets and many articles.

He held many prestigious offices here in Ceylon as well as worldwide. He was president of the Methodist church of Ceylon, one of the presidents of the world council of churches, the chairman of the regional ecumenical body, the East Asia Christian Conference etc. **He was the first non British staff of the Methodist Missionary Society in Britain.** In 1953, he was invited to be the executive secretary of the Department of Evangelism of the World Council of Churches. When he became president of the Methodist Conference in 1968, he was also Ex officio manager of Wesley College.

He had an international network of friendships that lasted for a lifetime. He was invited more than on one occasion by Princess Wilhelmina of the Netherlands, Pope John XXIII and the Archbishop William Temple etc.

This 3 Doctorate holder in Divinity was elected president of the Methodist church in 1968. In the same year he was also elected chairman of the East Asia Christian Conference (CCA) and one of the presidents. He travelled for more than 30 years attending world conferences. Due to his global level responsibilities of the World Council of the churches and international schedules he had hardly any time for traditional pastoral visits. He cared much for his local congregation, extended family, relatives and friends. So he entrusted this responsibility to the 2nd minister, the evangelist or the deaconess who readily filled in the gap. This was because, he set personal integrity as one of the highest goals in life.

His wife Dulcie, was a lady of deep faith, wisdom and serenity. She read and wrote books. She always upheld D.T. in her prayers. They celebrated their silver wedding Jubilee in 1961. D.T. and Dulcie were never separated for more than 3 months at a stretch. He always insisted to be rooted in Sri Lanka and particularly in Jaffna, which he did. He had a private home in Valalai, Jaffna, where they lived happily when time permitted.



The 1st Ceylonese Tamil Minister of Jaffna
Rev. John Philip Sanmugam

இலங்கையின் முதல் தமிழ்ப் போதகரான
அருட்திரு. ஜோன் பிலிப் சண்முகம்



Born: July 1912 Called to rest: December 1988

Mr. Robert E.J.A. Setukavalar

The Vice President 1971/72 of the Methodist church

மெதடிஸ் திருச்சபையின் பொதுநிலையினரான
உபதலைவர் R.E.J.A சேதுகாவலர்



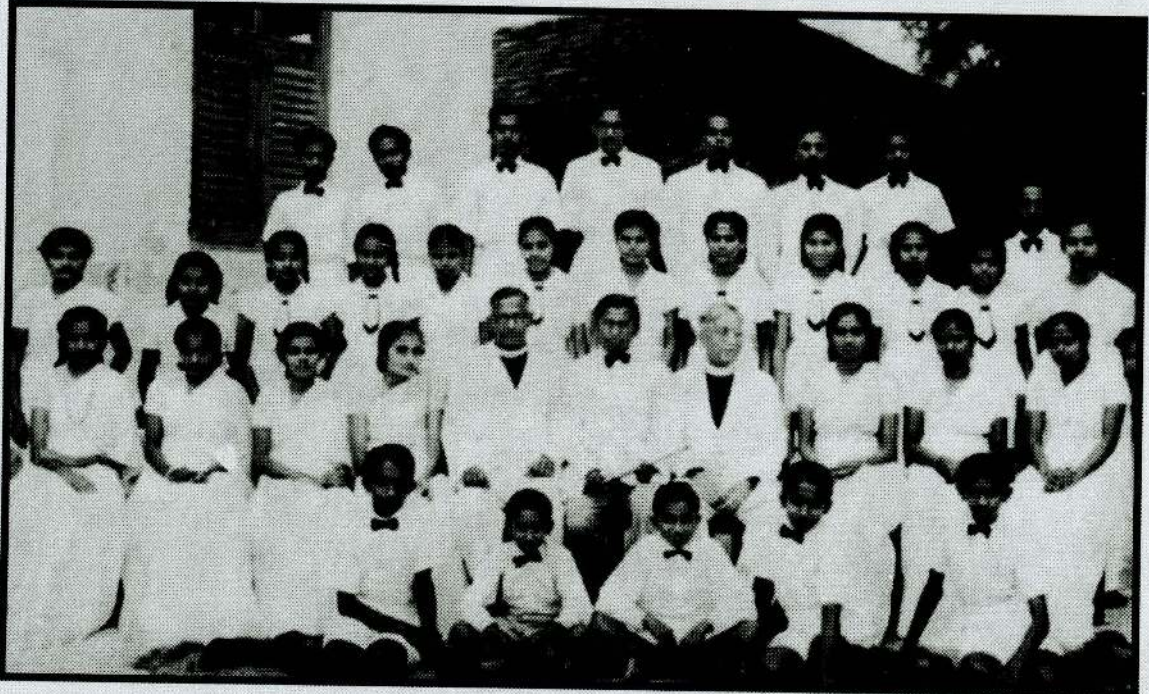
Deaconess Arul Sathiyanesan

ஞானமாதா அருள் சத்தியநேசன்

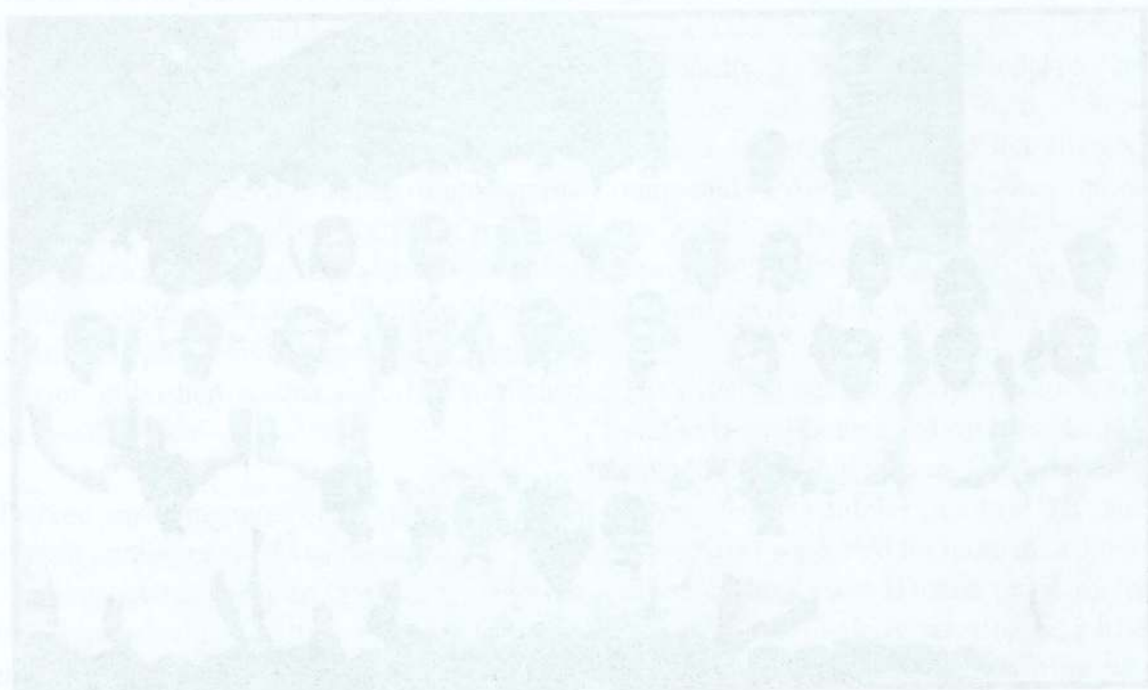


Rev. Dr. Daniel Thambirajah Niles

அருட்கலாநிதி டானியல் தம்பிராஜா நைல்ஸ்



St. Peter's Choir in 1949



St. Peter's Choir in 1949

When it came to normal letter writing, he rarely conformed to the pattern of proper letter writing unless when the situation warranted. His normal letters were of only 4 or 5 lines and didn't have any salutation etc. This was D.T.

D.T. was diagnosed with cancer of the sinus in 1970. After undergoing treatment for a short time in Vellore, India, he returned to Sri Lanka. Subsequently, he underwent surgery in Vellore. After this, he went in for a stroke and passed away on 17th July, 1970. In keeping with his wish of being buried in the place of his demise, burial took place in Vellore, India.

To him "Death was never an end but the beginning of another dimension of participation in the life of God." The passing away of D.T marked the end of a very special time of ecumenism which he strove for Sri Lanka. He passed away at the Zenith of his leadership.

John R. Mott Memorial Lectures given at the EACC Assemblies was renamed as "D.T. Niles Memorial Lectures" for his outstanding contribution to the EACC in the World Oikoumene

We are thankful to God, for raising such a world famous leader in the international Christian community, from this 'tiny parish' of St. Peter's.

சாமானியர்களைச் சாதனையாளர்களாக மாற்றிய பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த சபை

தற்கால சூழ்நிலையில் சாமானியர்கள் சாதனையாளர்களாக மாறுவது உலக ரீதியாக காணக்கூடிய ஒரு செயற்பாடாக உள்ளது. ஒருவருடைய சொந்த முயற்சிகள் சாதாரண மனிதனையும் சமுதாயத்தின் மேற்படியில் நிலைநிறுத்தும். அவர்கள் தடைக்கற்களை கண்டு அஞ்சாமல் அவற்றைப் படிக்கற்களாக மாற்றும் திறனுள்ளோராக இருப்பதே இதற்கு காரணம். எமது சபையிலும் எத்தனையோ சாமானியர்கள் சாதனையாளர்களாகிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. ஆயினும் இங்கு நாம் தற்போது இருப்பவர்களும் எம்மைவிட்டு போனவர்களுமான சிலரை நினைவு கூருவதில் பேருவகை கொள்கிறோம்.

1. ஞானமாதர் (Deaconess) செல்வி அருள் சத்தியநேசன் (அருள் அக்கா/அன்ரி)

1913ல் பிறந்த அருளக்கா 1954ம் ஆண்டிலிருந்து 1988 வரை பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் ஊழியம் செய்தார். இவர் ஒரு அன்பான மென்மையாகப் பேசும் சுபாவ முடையவராயிருந்தார். கடவுள் பக்தி மிக்கவர், மிகவும் ஒழுங்காக சபை மக்களை சந்தித்தும் வந்தார். சபை மக்கள் சுகவீன முற்று வீடுகளிலோ வைத்திய சாலையிலோ இருப்பதைக் கேள்வியுற்றால் அவர்களை அடிக்கடி சந்தித்து வந்தார். எப்பொழுதும் வெள்ளைச் சேலையும் வெள்ளைச் சட்டையையுமே அணிந்து வந்தார். அவர் கைகளில் ஒரு கறுத்தக் குடையும் ஒரு பையும் எப்பொழுதும் காணப்படும். அவர் 1978ம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்ற பின்பும், வேம்பஸ்தானில் தங்கியிருந்தபடியே பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் தொடர்ந்தும் சேவையாற்றி 1988ம் ஆண்டு சேவையில் இருந்து முற்றாக விலகியபின் கொழும்பு சென்று தனது சகோதரியின் மகனான அங்கிலிக்கன் சபையின் அன்றைய பேராயர் ஞானப்பிரகாசத்துடன் தங்கியிருந்தார். அவர் 1993ல் காலமானார்.

இருதய நோயாளியான எமது சபை அங்கத்தவரான திருமதி கனகநாயகம், 1984 சித்திரை 9ம் திகதி யாழ். நகரில் ஏற்பட்ட பாரிய குண்டு வெடிப்பினால் மரணமடைந்தார். எங்கும் பதற்றமாக இருந்தது. அதன் மத்தியிலும் அருள் அக்கா அன்று இரவு மரணவீட்டிற்குச் சென்றார். மறுநாட் காலை குடும்பத்தவருடன் அருள் அக்காவும் ஜெயச்சந்திரன் போதகரும் கோட்டையிலிருந்து வந்த தொடர் துவக்குச் சூடுகளின் மத்தியிலும் எமது கொட்டி சேமக்காலைக்குச் சென்று நேரம் தாழ்த்தாது அன்னாரின் பூதவுடலைப் புதைத்தனர். தன் உயிரைத் துச்சமாக மதித்து மற்றோருக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் பண்பைக் கொண்டவரே செல்வி அருள் அக்கா என்று கூறின் மிகையாகாது.

2. ஆலய பரிபாலகர் திரு. நாகமணி

திரு. நாகமணி பரி. பேதுரு ஆலயத்தின் பரிபாலகராக 25 வருடங்களுக்கு மேல் சேவை செய்தார். அவர் மென்மையாகப் பேசுவார். கண்ணியமுள்ள அன்பான இன்சொற்களைப் பேசும் அவர் கடவுள் பக்தியுள்ளவராக இருந்தார். அவரின் ஊழிய காலத்தில் ஆலயம் மிகவும் சுத்தமாகவும் அழகாகவும் பரிணமித்தது. ஞாயிறு காலை சபை மக்களின் வீடுகளுக்கு நேரத்தோடு சென்று மலர்களைப் பறித்து வந்து ஆலயத்தை அலங்கரிப்பார். மலர் குவளைகளில் பூக்களை இரசனையுடன் ஒழுங்குபடுத்துவார்.

பழைய ஆலய யன்னல்கள் ஒவ்வொன்றும் 4 பகுதி களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைத் தூசி தட்டு வதற்கு வெவ்வேறு உயரங்களில் தடிகள் வைத்திருந்தார். அத்துடன் யன்னல் படிகளில் அழுக்குப்படி யாதிருக்க ஏறுவதற்கு மட்டைகளை வைத்திருந்தார். அவற்றில் ஏறித்தான் யன்னல்களைத் தூசி தட்டித் துடைப்பார். அத்தகைய அர்ப்பணிப்புள்ளவராக இருந்தார் திரு. நாகமணி. அவரது சேவையைப் பரி. பேதுரு சபை என்றும் நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூரும்.

அவர் மரணிப்பதற்கு சில மணிகளின் முன்னர் எமது சபை அங்கத்தவர் திரு. திருமதி குருபாதம் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தார். அன்று மாலை ஆலயத்தில் அவர் களது மூத்த பேர்த்தியின் ஞானஸ்நானம் நடந்தது. அவரை வீட்டிற்கு அக்குடும்பத்தினர் அழைத்திருந்ததால் சற்று நேரம் தாமத்தி அங்கு சென்றிருந்தார். அன்று மார்கழி 27ம் திகதி 1980ம் ஆண்டு. ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாக அங்கிருந்து வீட்டிற்குச் சென்ற சற்று நேரத்தில் மாரடைப்பால் காலமானார். இது யாவருக்கும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அவரது ஆன்மாவுக்கு நித்திய வாழ்வையும் நீங்கா வெளிச்சத்தையும் ஆண்டவர் கட்டளையிடுவாராக.

3. திரு. R. E. J. A. சேதுகாவலர்

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த திரு. றொபேர்ட் E.J.A. சேதுகாவலர் அவர்களின் குடும்பம் சோமசுந்தரம் வீதி, சுண்டிக்குளியில் வாழ்ந்து வந்தது. 1970 களின் ஆரம்பத்தில் அவர் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலப்பாட விரிவுரையாளராகக் கடமை ஆற்றினார். திரு. சேதுகாவலர் அவர்கள் மென்மையாகப் பேசும் சுபாவம் கொண்டவர். அவர் யாவருடனும் அன்பாகவும் சுமுகமாகவும் பழகுவார். ஹாஷ்யமாகப் பேசுவார். மெதடிஸ்தவராக இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் பரி. பேதுரு ஆலயத்திலேயே வழிபட்டனர். அவர் ஆலய வழிகாட்டியாக இருந்தார். மெதடிஸ்த பேரவையின் 1971/1972 உப தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். குருவானவர் அல்லாத மெதடிஸ்தர் ஒருவர் மெதடிஸ்த பேரவையில் வகிக்கக்கூடிய அதிஉயர்ந்த பதவி இதுவேயாகும். எமது திருச்சபைக்குப் பெருமை சேர்த்தவர்களில் இவரும் ஒருவர் என்பது எமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது.

4. திரு. பிறேமன் நைல்ஸ்

திருவாளர் பிறேமன் நைல்ஸ், அருட் கலாநிதி D.T. நைல்ஸ் அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வராவார். அவர் வேதாகமத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஒரு இறையியலாளராகவும் இருந்தார். அவர் ஒரு பொதுநிலை தூதுப் பணியாளராக பணிபுரிந்தார். இவரும் கிறிஸ்தவ ஒருமைப்பாட்டில் உள்ளூரிலும், தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் அதிக ஈடுபாடுடையவராகச் செயற்பட்டார். அருட்கலாநிதிகள் D.T. நைல்ஸ், வெஸ்லி அரியராஜா போன்றோரைப்போல் இவரும் ஜெனீவா, சுவிற்சலாந்திலுள்ள உலக திருச்சபை மன்றத்தில் பதவி வகித்தார். இவர் உலக கிறிஸ்தவ அரங்கில் இலங்கை தடம் பதிக்கக் காரணமானவர்களில் ஒருவராயிருந்தார் என்று கூறுவது மிகையாகாது.

5. அருட் கலாநிதி அல்பேர்ட் வில்மிரட் ஜெபநேசன்

அருட்கலாநிதி அ.வி. ஜெபநேசன் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்தார். ஐந்து பிள்ளைகளில் மூத்தவர் இவரே. குடும்பமாக அவர்கள் பரி. பேதுரு ஆலயத்திலே வழிபட்டு வந்தனர். அவரது பெற்றோர் அல்பேட் தம்பதியினர் தமது மூன்று ஆண் பிள்ளைகளையும் இரு பெண் பிள்ளைகளையும் நல்ல கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தில் வளர்த்து வந்தனர்.

கலாநிதி ஜெபநேசன் 1957ம் ஆண்டு கார்த்திகை 21ம் திகதி பிறந்தார். அவர் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார். சிறுவயது முதல் பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் வழிபட்டு வந்தார். 1979ல் அருட்கலாநிதி வெஸ்லி அரியராஜா பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் முகாமைக்குருவாக இருந்த காலத்தில் குருத்துவ படிப்பிற்காக அருட்திரு யோகராஜாவுடன் 1979 இல் அனுப்பப்பட்டார். அவரது களப்பயிற்சிக்குப் பின்னர் 1980ல் இலங்கை இறையியற் கல்லூரியில் இணைந்து கொண்டு தனது B.Th பட்டத்தை 1985ல் பெற்றுக் கொண்டார். மூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின் 1988ல் தனது B.D பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார். 1984 வைகாசி மாதம் அவர் போதகராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து கொள்ளப்பிடி, மருதானை மெதடிஸ்த திருச்சபைகளின் தமிழ் சபைகளில் 1987 வரை கடமையாற்றினார். அவர் 1988ல் யாழ். வண்ணார்பண்ணை ஆலயத்திற்கு மாற்றலாகிச் சென்று 1991 வரை அங்கு கடமையாற்றினார். 1991ல் யாழ். பல்கலைக்கழக சிற்றாலயக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டு 1994 வரை அங்கு கடமையாற்றினார். பல்கலைக்கழகத்தில் சேவையாற்றிய கால கட்டத்தில் 1992 இலிருந்து 1994 வரை பரி. பேதுரு ஆலயத்திலும் சேவை செய்தார்.

1994ல் அவர் இலங்கை இறையியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டு பல பாடநெறிகளைக் கற்பித்து வந்தார். 1995 இலிருந்து 1999 வரை பட்ட மேற்படிப்புக்காக எடன்போரோ பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கு அவர் தனது PhD பட்டத்தை ஐப்பசி 1999ல் பெற்றுக் கொண்டார். அதனைத் தொடர்ந்து அந்த ஆண்டிலேயே அவர் தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பி, மீளவும் இலங்கை இறையியற் கல்லூரியுடன் இணைந்து தனது விரிவுரைப் பணியைத் தொடர்ந்தார். அதேநேரத்தில் கல்லூரியின் மாணவர்களுக்கு பீடாதிபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டு 2003 வரையும் அப்பதவியையும் வகித்தார்.

இக்கால கட்டத்தில் அருட்கலாநிதி ஜெபநேசன் அவர்கள் மெதடிஸ்த திருச்சபையின் மத்திய மாகாண திருமாவட்ட தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 2004ல் அவர் பதில் அதிபராக இலங்கை இறையியற் கல்லூரிக்கு நியமனம் பெற்றார். தொடர்ந்து 2005ல் நிரந்தர அதிபராகப் பதவி உயர்வுபெற்று 2010 வரை அதிபராகத் தொடர்ந்து கடமையாற்றினார்.

2009ம் ஆண்டு மெதடிஸ்த திருப்பேரவையின் எதிர்காலத் தலைவராகத் (President elect) தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவர் புரட்டாதி 2010 இலிருந்து 2015 வரை திருப்பேரவைத் தலைவராகத் திகழ்ந்து தனது கடமைகளை மெய்ச்சத்தக்க முறையில் நிறைவேற்றினார்.

அவர் மென்மையாகப் பேசும் ஒரு பணிவுள்ள சுபாவம் கொண்ட தலைவராயிருந்தார். இதனால் யாவராலும் விரும்பப்பட்டார். பரி. பேதுரு ஆலயம் புதிதாகக் கட்டப்பட்டபோது நிதிப்பற்றாக் குறையால் அதன் முன்பக்கத் தூண்கள் பழைய தூண்களின் பரிமாணத்தில் இல்லாததையிட்டும் முன் படிகளின் அளவுப் பிரமாணங்களும் வித்தியாசப்பட்டதையிட்டும் பழைய அங்கத்தவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்தனர். இதை நிவிர்த்தி செய்யும் முகமாக அருட்கலாநிதி ஜெபநேசன் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் வசிப்போருடனும் திருப்பேரவையுடனும் வேறு நபர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு வேண்டிய நிதியைத் திரட்டி ஆலயத்தின் தூண்களையும், படிக்கட்டையும் முன் மதிலையும் பழைய பாணியில் அமைத்து எம் விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்ததையிட்டு நாம் அவருக்கு என்றும் நன்றி கூறக் கடப்பாடுடையோம்.

இறைவனின் ஆசிர்வாதங்கள் அவருடனும் அவர் குடும்பத்தினருடனும் என்றும் நிலைப்பதாக.

6. அருட்கலாநிதி S. வெஸ்லி அரியராஜா

அருட்கலாநிதி S. வெஸ்லி அரியராஜா டிசம்பர் 2ம் திகதி 1941ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். அவரது சிறுபராயம் முதல் அவர் பரி. பேதுரு ஆலயத்திலேயே வழிபட்டு வந்தார். அவரும் அவரது சகோதரரும் யாழ். மத்திய கல்லூரி விடுதியில் தங்கித் தமது கல்வியைக் கற்றனர். அருட்கலாநிதி வெஸ்லி அரியராஜா அவர்கள் தரம் 5 யிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வரை யாழ். மத்திய கல்லூரி விடுதியிலிருந்து கல்வி கற்றார். அக்காலத்தில் பரி. பேதுரு சபை அவருடைய ஆன்மிக வாழ்வின் வீடாகத் திகழ்ந்தது. அவர் குருத்துவத்தை நாடிச் செல்லத் தூண்டியது பரி. பேதுரு சபையைச் சேர்ந்த அருட்கலாநிதி D.T. நைல்ஸ் அவர்களின் ஊழியமும் அருட்திரு லூயிஸ் ஜூலியனது ஊழியமும் முன் உதாரணமுமே. அவரைச் சபையின் முழு அங்கத்தவராக ஏற்றுக்கொண்டு பிரதிஷ்டை செய்தவரும் அருட்கலாநிதி D.T. நைல்ஸ் அவர்களே. அவர் பரி. பேதுரு ஆலயத்திலிருந்து குருத்துவ மாணவராக அருட்திரு. D. K. வில்சனின் காலத்தில் (1960-1965) திருவாளர்கள் S.S. கருணைராஜ், போல் பென்ஜமின், சுகிர்தராஜ் என்போருடன் இலங்கை இறையியல் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அருட்திரு அரியராஜாவுக்கு 1968ல் போதகராக அருட்பொழிவு நடைபெற்றது. அதனையடுத்து அவர் தலவாக்கொல்லையில் 2 வருடங்களும், கண்டியில் 2வருடங்களும் சேவையாற்றினார்.

கண்டி சேகரத்தில் பணியாற்றிய காலத்தில் இலங்கை இறையியல் கல்லூரியின் அன்றைய அதிபர் அருட்திரு. சோமா பெரேராவின் அழைப்புக்கிணங்க பகுதிநேர விரிவுரையாளராகச் செல்வதற்கு மெதடிஸ்த தலைமையகத்திலிருந்து அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அடுத்த வருடம் முழுநேர விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுவதற்கு அனுமதி பெறப்பட்டதன் விளைவாக அவர் அங்கு கடமையாற்றினார். அங்கு புதிய ஏற்பாடு, உலக மதங்கள், தமிழ் இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார்.

அருட்கலாநிதி நைல்ஸ் இறையியல் கல்லூரியின் தரத்தை உயர்த்தும் முகமாக, கலாநிதிப்பட்டம் பெறும் வகையில் (B.D) போதகர்மாரை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவராயிருந்தார். இக்காலத்தில் அவர் மெதடிஸ்த சபையின் தலைவராக இருந்தார்.

இதன்பிரகாரம் அருட்திரு அரியராஜாவை கல்கத்தா, இந்தியாவிலுள்ள இந்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்ப முற்பட்டார். ஆனால் அக்காலத்தில் அங்கு நிலவியுள்ள நிரவரங்களால் அவரை அனுப்ப முடியவில்லை. எதையும் பின்போடாது அருட்கலாநிதி நைல்ஸ் அன்று இரவே, ஒரு தொலைபேசி அழைப்பின் மூலம் அருட்திரு அரியராஜா அவர்கட்கு உலக கிறிஸ்தவ நிறுவனத்தினரால் பிரயாணம் உட்பட ஒரு முழுமையான புலமைப்பரிசை அமெரிக்கா நியூஜேர்சி பிளின்ஸ்தன் செமினெரிக்கு ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தார். அந்த அளவுக்கு D.T. சர்வதேச கிறிஸ்தவ சமூகத்தினரின் மத்தியில் மிக்க நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். அருட்திரு அரியராஜாவுக்கு 3 வருடங்கள் படிப்பிற்கான லீவு மெதடிஸ்த திருச்சபையால் வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வளவு காலமும் ஒரு வருடத்திற்கு மேல் இத்தகைய லீவு வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் அவருக்குப் படித்த பாடநெறிகள் அங்கு இல்லாத காரணத்தால் அங்கு ஒரு பாடநெறிக்கான (Th.M) படிப்பை முடித்துக்கொண்டு அவர் இங்கிலாந்து, லண்டனிலுள்ள கிங்ஸ் கல்லூரி பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஒரு பகுதிநேர புலமைப்பரிசில் பெற்று சென்றார். அவரது குடும்பத்தினர் அங்கிருந்த காரணத்தால் அவரால் அவரது PhD பட்டப்படிப்பை முடிக்கக்கூடிய தாயிருந்தது.

அவர் இலங்கை திரும்பியதும், மட்டக்களப்பு புளியந் தீவு சபையில் ஒரு வருடத்திற்கும், மூர் வீதி சபையில் 3 வருடங்களுக்கும் கடமையாற்றினார். இக்கால கட்டத்தில் வாரத்திற்கொருமுறை அவர் கண்டி சென்று சமயங்களின் வரலாற்றையும் அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்த தமிழ் இலக்கியத்தையும் கற்பித்து வந்தார்.

1979ல் அருட்திரு. M.A. இரத்தினராஜாவைத் தொடர்ந்து பரி. பேதுரு சபையில் அவர் பணிபுரிந்தார். அவர் திருமாவட்ட அவைத்தலைவராகவும் இருந்தார். 1979ல் திருவாளர்கள் A. W. ஜெபநேசனும், J. W. ஜோகராஜாவும் இறையியல் கல்லூரிக்குச் சபையிலிருந்து அனுப்பப்பட்டனர். இக்காலகட்டத்தில் சுவிற்சலாந்து ஜெனீவாவிலிருக்கும் உலக கிறிஸ்தவ கவுன்சிலினால் அருட்கலாநிதி அரியராஜா அங்கு சேவையாற்றும்படி அழைக்கப்பட்டிருந்தார். 1981ல் அங்கு சென்று 7 வருடங்களுக்குச் சேவையாற்றினார். அதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவிலுள்ள டிரூ (Drew) பல்கலைக்கழகத்தில் 3 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.

அவர் குருவாகக்கொண்ட அருட்கலாநிதி D. T. நைல்ஸ் போல, அவரும் பிரசங்கங்களை முழுமையாக எழுத்துருவில் எழுதிப் பிரசங்கிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவரும் குறிப்புகளை விபரமாக எழுதிப் பிரசங்கித்து, பிரசங்கம் முடிந்ததும் அவற்றை எறிந்துவிடும் வழக்கத்தையே கொண்டிருந்தார்.

அவர் இங்கிருந்த காலத்தில் இளைஞர்களுக்கு கூடுதலான பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் இங்கு பணியாற்றிய காலத்தில் இலங்கையிலே கிறிஸ்தவ ஒன்றிய கோட்பாடு பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள் பரி. பேதுரு ஆலயத்திலேயே அங்கம் வகித்தனர் என்பது பெருமைக்குரிய விடயம்.

7. அருட்கலாநிதி டானியல் தம்பிராஜா நைல்ஸ்

அருட்கலாநிதி டானியல் தம்பிராஜா நைல்ஸ் மே மாதம் 4ம் திகதி 1908 அன்று தெல்லிப்பளையில் அவதரித்தார். அவரது தாய்வழிப் பேர்த்தியான தையல்நாயகம் பார் குமாரகுலசிங்கி ஒரு கிறிஸ்தவ பக்தராயிருந்தார். அவர் தந்தைவழிப் பேர்த்தியார் மேரி ஜோசுவா ஆவார். இவர் டானியல் புவர் நைல்ஸ் என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். D.T. ஒரு வயதாயிருக்கையில் 1909ல் அவரது தாயார் மரணித்தார். இதையடுத்து அவர் தனது தந்தை வழிப்பேரன் பேர்த்தியான மேரி ஜோசுவா, டானியல் புவர் நைல்ஸ் தம்பதியினருடன் வாழ்ந்து வந்தார். மேரி ஜோசுவாவின் தாயார் ஒரு இந்துவாகவும் மரக்கறி உணவை மட்டும் உட்கொள்பவராயிருந்தார். D.T. யின் தாய்வழிப் பேரன் நத்தானியேல் நைல்ஸ் ஆவார். அவர் தாய்வழி பூட்டன் சரவணமுத்து ஜோசுவா ஆவார். அவர் ஞானஸ்நானம் எடுத்தபின் ஜோர்டன் லொஜ் ஆகப் பெயர் குட்டப்பட்டார். அவரது தந்தைவழிப் பூட்டன் வேலாயுதர் கதிரேசர் ஆவார். இவர் கிறிஸ்தவராக ஞானஸ்நானம்

எடுத்தபின் நத்தானியேல் நைல்ஸ் என்னும் பெயரைப் பெற்றார். இவர்கள் இருவருமே அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் ஊழியத்தால் முதலில் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிய இந்துக்களாவர். இவர்கள் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் வாழ்ந்த இந்துக்களாயும் வறியோராயும் காணப்பட்டனர். இவரது தாய்வழிப் பேரன் நத்தானியேல் நைல்ஸ் கல்வி கற்பதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவராயிருந்ததால் தன்னை மிஷனரிகளின் கைகளில் ஒப்படைத்தார். D.T. யினது இரு பேர்த்திகளும் அவர் வேதாகமத்தைக் கற்பதில் ஆர்வம் மிகவராய் இருக்கக் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தனர்.

நத்தானியேல் நைல்ஸ் வட்டுக்கோட்டை செமினேரியில் சில காலம் கற்பித்தபின், ஆசியாவிலே பழமை வாய்ந்த புரட்டஸ்தாந்து பெண் பாடசாலையான உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அவர் மேலும், ஒரு சுவிசேஷகராகவும், கல்விமானாகவும், பெயர் பெற்ற பேச்சாளராகவும் இருந்தார். அவர் அமெரிக்கன் மிஷனலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின் ஒரு சுவிசேஷகராக வெஸ்லியன் மிஷனுடன் இணைந்தார். D.T யினது பேரன் டானியல் புவர் நைல்ஸ் D.T. யின் வாழ்வில் மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்தினார் என்றால் மிகையாகாது (1836-1915). D.T. க்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்த அவர் 1916ம் ஆண்டு D.T. 8 வயதாயிருந்தபோது காலமானார். அவர் கல்வி இலாகாவில் பலகாலம் ஊழியம் செய்தார். அருட்திரு கில்னரின் உந்துதலின் பேரில் மெதடிஸ்த மிஷனுடன் இணைந்து 1875ல் போதகராக அருட் பொழிவு செய்யப்பட்டார்.

D.T. யினுடைய தந்தை வெஸ்லி துரையப்பா நைல்ஸ் (1873-1942) பல காலமாக ஒரு வழக்கறிஞராயிருந்து ஒரு மாவட்ட நீதிபதியாயும் சபையில் ஊக்கம் உடைய தலைவராயும், சேகர உக்கிராணக்காரராகவும், உள்ளூர் ஸ்தானப் பிரசங்கியாயும், மாவட்ட மாகாண சபாசங்க உறுப்பினராயும் இருந்தார். 1933ல் இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையின் குருவானவரல்லாத trustee யாகவும் இருந்தார். 1939ல் மருதனார் மடத்தில் இயங்கும் கிறிஸ்த சேவ ஆச்சிரமத்தை நிறுவுவதற்கு அரும்பாடுபட்டார். மெதடிஸ்த பாட்டுப் புத்தகத்திற்கு தமிழ்ப்பாடல்களைக் கொடுத்து உதவினார். அவரது தந்தை நத்தானியேல் நைல்ஸைப் போல டானியல் புவர் நைல்ஸ் பேச்சுத் திறனுள்ள பிரசங்கியாகவும், பேச்சாளராகவும் இருந்தார். அவர் 1881ல் மெதடிஸ்த பாட்டுப்புத்தகம் ஒன்றை உருவாக்கினார். வெஸ்லி நைல்ஸ் ஒவ்வொரு வருடமும் வேதாகமத்தையும் ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதைத் தொகுப்பையும் முழுமையாகப் படிக்கும் பழக்கம் உடைய வராய் இருந்தார்.

D.T. 5 வயதுச் சிறுவனாயிருந்த காலந்தொட்டு ஒரு குருவானராய் வரவேண்டும் என விரும்பினார். அவரது தாயாரின் மரணத்தின் பின் (1909) அவரது தந்தையான வெஸ்லி துரையப்பா நைல்ஸ் இருமுறை திருமணம் செய்து கொண்டார். அவருக்கு 9 பிள்ளைகள் பிறந்தனர். குடும்பநலனைக்கருதி D.T. யைத் தன்னைப் போல மேற்படிப்புக்கு சட்டத்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு வற்புறுத்தினார். அப்போது D. T. பல்கலைக்கழகத்தில் இடைநிலைப் படிப்பை முடித்திருந்தார். காலக்கெதியில் அவர் ஐக்கிய இறையியல் கல்லூரியில் (1929-1933) இணைவதெனத் தீர்மானம் எடுத்தார். இது இந்தியாவிலிருக்கும் பெங்களூரில் நிறுவப்பட்டிருந்தது. அவர் தனது B. D பட்டத்தை முதல்தர திறமைச் சித்தியைப் பெற்றுத் தனதாக்கிக் கொண்டார். இற்றைவரை அப் பரீட்சையில் அவர் பெற்ற புள்ளிகளை வேறொருவரும் பெற வில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது. அவர் புத்திக்கூர்மையும் திறமையும் உள்ள மாணவராக, இறையியல் கல்லூரியில் திகழ்ந்தார். அவர் சிறிது காலத்தின் பின் ஜெபங்களும் தமிழ்ப்பாடல்களும் அடங்கிய புத்தகங்களை வெளியிட்டார்.

D.T. தனது கல்வியை யாழ். மத்திய கல்லூரியில் பெற்றார். D.T. தனது 20வது வயதில் (1928) யாழ். மத்திய கல்லூரி ஆசிரிய குழாமுடன் இணைந்து சிறிது காலத்திற்கு 6, 7, 8 வகுப்புகளில் கணிதம் கற்பித்தார். அக்காலத்தில் மாணவ கிறிஸ்தவ ஒன்றிய நடவடிக்கைகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவராயிருந்தார். அக்காலத்தில் ஒருமுறை இந்தியாவிலுள்ள அலகபாத்தில் கூடிய மகாநாட்டில் உரையாற்றினார். 1933 இல் B.D பட்டம் பெற்றபின் மீண்டும் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் இணைந்து 1933-1935 வரை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அக்காலத்தில் மாணவ கிறிஸ்தவ மன்றத்தின் இந்தியா, பர்மா இலங்கைக்கான செயலாளராகவும் கடமையாற்றினார். 1935ல் பல்கேரியாவில் நடந்த உலக மாணவ கிறிஸ்தவ சம்மேளன மகாநாட்டில் (W.S.C.F) பங்குபற்றினார். யாழ். மத்திய கல்லூரியில் (1933-1935) கற்பித்துக் கொண்டிருந்த இந்தக் கால கட்டத்தில் அன்றைய கல்லூரி அதிபரான P. T. Cash இடம் தத்துவ இயலைக் கற்று (Philosophy) வெளிவாரிரீதியாக (B.A. Hons). B. A. பட்டத்தைத் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் திறமைச் சித்தியுடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

அவர் 1936ல் டள்சி அருளரட்ணம் என்பரைத் திருமணம் செய்தார். அதன்பின் அதேயாண்டு குருவானவராக அபிஷேகம் பெற்று, வடக்கு மாவட்ட சுவிசேஷகராகப் பதவியேற்றார். சர்வதேச ரீதியில் எத்தனையோ கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களில் கடமையாற்றினார். 1938 இன் தொடக்கத்தில் “ஐயா, நாங்கள் இயேசுவைக் காணுவோம்” என்ற புத்தகத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். இது பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. 1948ல் அவர் தேசிய கிறிஸ்தவ மன்றத்தின் (NCC) முழுநேர செயலாளராக பல கிறிஸ்தவ ஒருமைப்பாட்டு மாநாடுகளில் பங்குபற்றினார்.

அவர் 1946-1950 வரை பருத்தித்துறை சேகரத்திலும், 1950-1953 வரை மருதானையிலும், 1953-1961 வரை பரி. பேதுரு ஆலயத்திலும் சேவை செய்தார். அக்காலத்தில் யாழ். மத்திய கல்லூரியின் அதிபராக 4 வருடங்கள் கடமையாற்றினார். அவருக்கு பிறேமன், தயாளன் என்ற இரு மகன்கள் இருந்தனர். மூத்த மகனான பிறேமன், வேதாகமத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றதொடு ஒரு இறையியலாளராகவும் பொது நிலையினராக ஊழியம் செய்தும் வந்தார். கனிஷ்ட புத்திரரான தயாளன் மெதடிஸ்த குருவானவராக இருந்தார். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக காலத்திற்கு முன்னரே இறையடி சேர்ந்தார். D. T யினது மூத்த பேர்த்தியான தமயந்தி நைல்ஸ், ஒரு போதகராக அபிஷேகம் பெற்றுள்ளார். இவர் நைல்ஸ் பரம்பரையின் 6ம் தலை முறையில் வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவர் பிரசங்கங்கள் வேதாகமத்தின் உண்மைத்துவத்தை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தன. அவர் மெதுவாகவும், தெளிவாகவும், அமைதலாகவும் முக்கியமான விடயங்களை வலியுறுத்தும்போது நேரத்திற்கு நேரம் குரலை உயர்த்தியும் பேசுவார். அவரது பிரசங்க தோரணை வேதாகமத்தைச் சார்ந்த தாயும் தனித்துவம் வாய்ந்ததாயுமிருந்தது. அதனால் அவரது பிரசங்கங்களில் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. அவருக்குப் பிரசங்கங்களை முற்றாக எழுதிப் பிரசங்கிக்கும் பழக்கமிருக்கவில்லை. அவர் முக்கிய விடயங்களை மட்டும் துண்டுப்பிரதிகளில் எழுதி பிரசங்கம் முடிந்ததும் அவற்றைக் கிழித்தெறியும் பழக்கமுடையவராக இருந்தார். சர்வதேச மாநாடுகளில் தேவைகருதி இது விதிவிலக்காயிருந்தது. கடவுளால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கற்பிக்கும் ஆற்றல் கேட்போரின் கவனத்தையும் மனங்களையும் ஈர்ப்பதாக இருந்தது. வேத வசனங்களில் மற்றவர்கள் காணாத விடயங்கள் அவர் கண்களுக்குப் புலப் பட்டன. அவர் பல கிறிஸ்தவ அமைப்புகளில் ஒரே நேரத்திலேயே பல பதவிகளை வகிக்கக்கூடிய கெட்டித்தனம் வாய்ந்த ஒருவராக இருந்தார். புத்திக் கூர்மையுள்ள இந்த நபர் தேவையான நேரங்களில் மிக நகைச்சுவையாகப் பேசும் சுபாவத்தையும் கொண்டிருந்தார்.

கலாநிதி மார்ட்டின் லூதர் கிங் (Jr.) என்பவர் அக் காலத்தில் சிலில் உரிமை இயக்கத்தினை சக்தி வாய்ந்த இயக்கமாக மாற்றியவர். அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து வந்த கறுப்பினத்தவர். இவர் கறுப்பினத்தவரின் விடுதலைக்காக அரும்பாடுபட்டார். 1948ல் ஆரம்பித்த உலக கிறிஸ்தவ ஒன்றியத்தின் (WCC) 4ம் கூட்டத்தொடர் 1968 யூலை 4ம் திகதி உப்சலா, சுவீடனில் நடைபெற இருந்தது. அதன் முதலாம் ஆராதனையில் பிரசங்கிக்குமாறு கலாநிதி கிங் கேட்கப்பட்டிருந்தார். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக ஏப்ரல் 4ம் திகதி நண்பர்களுடன் மெம்பிஸ் என்ற இடத்திலிருந்த லொரேன் யோட்டல் பல்கணியில் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் தலையில் சுடப்பட்டு உயிரிழந்தார். அத்தகைய திறமைவாய்ந்த ஒரு பிரசங்கியை அவரின் இடத்தை நிரப்பத் தேடவேண்டியதாயிற்று. இலங்கையரான D.T. நைல்ஸ் தான் இதைச் செய்யக் கூடியவர் என்று ஏகமனதாக முடிவாயிற்று. இவர் பிரசங்கிக்க வேண்டி இருந்த தலைப்பு யாதெனில் “நானே எல்லாவற்றையும் புதிதாக்குவேன்.”

D.T. இலங்கையின் எதிர்காலமும் அதன் கிறிஸ்தவ ஒருமைப்பாடும் குருத்துவக் கல்லூரியின் தராதரத்திலே தான் தங்கி இருந்தது என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். எனவே குருத்துவக் கல்லூரியின் மீது அவர் கவனம் திரும்பியது. எனவே கல்லூரியின் இயக்குநர் சபையுடன் சேர்ந்த குருமாருக்கும் குருமார் அல்லா தோருக்கும் பயிற்சியளிக்கும் முகமாக ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினார். எனவே கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றோரைக் கொண்டு அத்துறையைத் தரமுயர்த்தி (B.D) வேதாகமப் பட்டங்களை வழங்க முயற்சிகள் எடுத்தார். ஒரு பகுதிநேர விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் முகமாக அருட்கலாநிதி வெஸ்லி அரியராஜாவை அனுமதிக்குமாறு திருச்சபையின் அனுமதியை பெற்றார். பின்னர் அவர் முழுநேர விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்ற அனுமதிக்கப்பட்டார்.

1962ல் அருட்திரு. D. K. வில்சனின் முகாமைத்துவ காலத்தில், கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் அரசாங்கத்திடம் கையளிக்கப்பட்டபோது அவை உன்னத நிலையை அடையும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்த அருட்கலாநிதி D.T. நைல்ஸ், மாறாக ஏமாற்றமடைந்தார். அப்போ அங்கிலிக்கன் திருச்சபையினால் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்ட கண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களைக் கொடுப்பதில் கூட இக்கட்டான நிலையில் இருந்தது. எனவே உலகத் திருச்சபையில் இருந்த அருட்கலாநிதி D.T. நைல்ஸ் தன்னால் திரட்டக்கூடிய நிதியைத் திரட்டி அவர்களுக்கு அனுப்பியது மட்டுமல்ல, வேறு இடங்களிலிருந்தும் நிதியைத் திரட்டி அவர்களுக்கு அனுப்பிப் பாடசாலையைத் தக்கவைக்க ஓரளவு உதவினார். இந்த விபரங்கள் அக்கால பாடசாலைச் சஞ்சிகை ஒன்றில் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்திரு D.T. க்கு பிரசங்கம் செய்வதில் கொள்ளை விருப்பம். அடுத்து அவர் விரும்பியது மாநாடுகளில் வேதப்படிப்புகளை நடத்துவதே. அவர் வேதவாசிப்பில் அதிக நேரங்களைச் செலவிட்டார். அவர் ஜெபிக்கும்போது எப்பொழுதும் “எங்கள் நல்ல கடவுளே” என்று சொல்லியே ஆரம்பிப்பது வழக்கம். அவர் 21 புத்தகங்கள், 14 சிறிய புத்தகங்கள், துண்டுப்பிரதிகள் மற்றும் பல கட்டுரைகள் என்பவற்றை எழுதினார்.

அவர் இலங்கையிலும் அகில உலகிலும் பல பிரசித்தி வாய்ந்த பதவிகளை வகித்தார். அவர் இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையின் தலைவர், உலக கிறிஸ்தவ ஒன்றியத்தின் (WCC) தலைவர்களில் ஒருவர், கிழக்காசிய கிறிஸ்தவ ஒன்றியத் தலைவர் போன்ற பதவிகளை வகித்தார். இங்கிலாந்திலுள்ள மெதடிஸ்த மிஷனரி நிறுவனத்தின் பிரித்தானியரல்லாத முதலாவது ஊழியர் இவர் ஒருவரேயாவார் என்பது எமக்கும் பெருமையளிக்கிறது. 1953ல் அவர் உலக திருச்சபை ஒன்றியத்தின் (WCC) சுவிசேஷத் துறையில் செயலாளராக சேவை புரிந்தார். 1968ல் இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபைத் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டபோது மெதடிஸ்த கல்லூரியான வெஸ்லி கல்லூரியில் (Ex officio Manager) முகாமையாளராகவும் இருந்தார்.

அவருக்கு உலகரீதியாக நிலையான நண்பர் வலையமைப்பு ஒன்று இருந்தது. நெதர்லாந்தின் இளவரசி வில்ஹெல்மினா, XXIII ம் பாப்பரசர் ஜோன், ஆர்ச் பிஷப் வில்லியம் ரெம்பிள் போன்ற உலகத்தலைவர்களால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை அவர்கள் இல்லங்களுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

இறையியலில் 3 கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்ற அருட்கலாநிதி D.T. நைல்ஸ் 1968ல் திருஅவைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது கிழக் காசிய கிறிஸ்தவ நிறுவனத்தின் (CCA) தலைவராயும், உலக கிறிஸ்தவ ஒன்றியத்தின் (WCC) தலைவர்களில் ஒருவராயும் இருந்தார். 30 வருடங்களுக்கு மேல் மாநாடுகளில் பங்குபற்றுகமாக D.T. எப்பொழுதும் பிரயாணம் செய்து கொண்டே இருந்தார். எனவே ஊழியம் செய்யும் இடங்களில் அவரால் பாரம்பரிய சபைச் சந்திப்புகளை நடத்த முடியவில்லை. அவர் தன் உள்ளூர் சபை மக்களை அதிகம் நேசித்தார். அதேபோல் தன் குடும்பத்தினரையும், உறவின ரையும், நண்பர்களையும் கூட நேசித்தார். எனவே சபை சந்திப்பை உதவிக்குரு, சுவிசேஷகர், ஞானமாதர் ஆகியோரிடம் ஒப்படைத்தார். அவர் இப்படிச் செய்ததன் காரணம், அவர் தனக்கென சில உயர்ந்த கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தவரும் நாணயத் தன்மையுள்ளவராயும் இருந்ததே.

அவரது மனைவி டள்சி புத்திக்கூர்மையும், கடவுள் பக்தியும் அமைதியான சுபாவமும் உள்ளவராயிருந்தார். அவர் புத்தகங்களை எழுதுவதிலும் வாசிப் பதிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தனது ஜெபங்களில் தனது கணவரை எப்பொழுதும் தாங்கினார். 1961ல் D.T. தம்பதியினர் தம் திருமண வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடினர். ஒரேதரத்தில் 3 மாதங்களுக்கு மேல் ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்திருக்கவில்லை. அதன்பிரகாரம் D.T. காலமான 3 மாதத்திற்குள் அவரும் ஒக்டோபர் 13ம் திகதி 1970ல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

D.T. எப்பொழுதும் இலங்கையிலேயே, அதிலும் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்திலேயே வாழ வேண்டும் என்ற விருப்பமுள்ளவராக இருந்தார். யாழ்ப்பாணம் வளளாயில் அவர்களது பிரத்தியேக இல்லம் அமைந்திருந்தது. நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அங்கு சென்று குடும்பமாகத் தங்கினர்.

சாதாரண கடிதங்கள் எழுதுவதைப் பொறுத்தவரை, அவர் ஒருபொழுதும் கடிதம் எழுதும் முறையைப் பின்பற்றியதில்லை. அதுவும் இக்கடிதங்கள் 4-5 வரிகளை மட்டுமே கொண்டிருந்தன. இதுதான் D.T.

D.T. க்கு மூக்குத்துவாரங்களுக்கு உள்ளே sinus இல் புற்றுநோய் இருப்பதாக வைத்தியர்களால் 1970ல் கூறப்பட்டது. அவர் இந்தியாவிலுள்ள வேலூர் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்றார். சிறிது காலத்தில் சத்திரசிகிச்சைக்காக மீண்டும் இந்தியாவுக்கு சென்றார். அதைத் தொடர்ந்து பரிசுவாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்டார். 1970 யூலை 17ம் திகதி அன்று மரணம் அவரைத் தழுவினது. தான் இறக்கும் இடத்திலேயே தன்னைப் புதைக்கவேண்டும் என்ற அவரது விருப்பத்திற்கிணங்க வேலூரிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

“அவருக்கு மரணம் ஒருபோதும் ஒரு முடிவாயிருக்கவில்லை. அது இன்னுமொரு பரிமாணத்தின் தொடக்க மாயிருந்தது. அதாவது ஆண்டவருடன் பங்குபற்றும் ஒரு வாழ்வு”. D.T. யின் மறைவு அவர் இலங்கையில் கிறிஸ்தவ ஒருமைப்பாட்டிற்காக அயராது உழைத்த ஒரு காலகட்டத்தின் முடிவு எனலாம். மேலும் இதை அவர் உச்சகட்டமாக தலைமைத்துவம் வகித்த பொற்காலம் எனவும் குறிப்பிடலாம்.

அவர் மரணத்தின்பின், EACC யால் நடாத்தப்பட்டு வந்த “ஜோண் R. மொட்” என்பவரின் நினைவுப் பேருரைகள், “D.T. நைல்ஸ் நினைவுப் பேருரைகள்” என்ற பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டன. இதன் காரணம் அவர் EACC க்கு அளித்த தலைசிறந்த பங்களிப்பே ஆகும்.

இத்தகைய பாண்டித்தியம் வாய்ந்த உலகத்தலைவர், எமது சிறிய பேதுரு திருச்சபையில் உருவாகியது இறைவன் எமக்குக் கொடுத்த ஒரு ஆசீர்வாதமே.

Some Christian Institutions which were run by St. Peter's Methodist Church

Many religious institutions were run by St. Peter's from the time of the missionaries. We had to give up most of these due to the political situation of the country and the ground situation not being conducive to carry out them. Only the nursery is in existence. But we feel as methodists we should all know about them, so that we could revive them with the grace of God if better times come our way.

1. St. Peter's Nursery

St. Peter's Nursery was started around 1960 at 'Vembastan'. This was the first Nursery which was started in Jaffna at that time. Miss M. P. Dore was in charge of the nursery. Miss Christabel Veerakathippillai was the supervisor.

Miss Dore joined the staff of the circuit in 1965 and was in charge of St. Peter's Nursery with a staff of 8 and over 100 children after giving up her teaching career at Vembadi. The nursery was a well run Christian service institution. During that time she conducted Bible correspondence courses. She also led Bible studies and preached. In 1968, she had 4 trained deaconesses under her who helped in 4 village Bible schools. She also rendered selfless service to the Methodist women's fellowship.

In 1973 the church also carried out teacher training courses, caring of destitutes, training the young for a useful future career and nursery work.

With the view of giving importance to education, in 1964, it was further expanded in Percival Hall. Miss Esther Amirthaselvi Kanaganayagam taught there from 1966 - 1968. She was followed by Miss Nirmala Solomon (1968-1977). With the increase of the number on roll in 1968, the 4th classes were shifted to Trimmer Hall.

In 1970, when the Sri Lanka Freedom Party came into power, in keeping with the new policy of the government, the age of admission to grade one was raised from 5 years to 6 years. As such, nursery admissions increased. As the number on roll went up to 230 in 1972, a part of the students were sent to Trimmer Hall. Subsequently, when the United National Party took over power in 1977, the admission age to grade 1 was reverted back to 5 years by the government. As a result, from 1979 onwards the number on roll dropped drastically. Miss Sobithamalar Sinnathamby was appointed supervisor.

In 1981, the former principal of Vembadi Girls' High School, Miss Mabel Thambiah, was appointed supervisor. During her tenure the number on roll increased. In 1988 the number on roll dwindled again on account of the war that broke out. At that time, the supervisor was Mrs. Sugirtham Tharmaratnam. Due to the war in the Jaffna Fort in 1986, the nursery was shifted to the Christ Church Parish hall, down second Cross Street. Due to heavy motor shelling from the Fort, parents feared to send their children to the nursery. So in 1987, the nursery was shifted to Kilner Hall down K. K. S. Road. Subsequently, the number on roll increased. Miss Raththi Packianathan, was supervisor at that time. After the 1987 Indo-Sri Lanka pact, a part of the nursery was shifted back to Percival hall in 1988. Mrs. Chandra Mylvaganam was appointed supervisor of this nursery. There were more than 200 students in both these nurseries.

In 1990, Percival Hall was badly damaged. So, the nursery moved into Trimmer Hall. Then Mrs. Thevi Sathananthan was appointed supervisor. In 1992, Miss Nirmala Moorthy took over as supervisor. She was a good pianist. In 1993 Miss A. Niranjani was appointed as an assistant teacher. After her

Mrs. Siciliya Malar Jeevananthakumar was appointed as an assistant teacher. In 1995, during operation 'Sooriyakathir' the people of Jaffna were evacuated. They moved into Vadamaradchchy and Thenmaradchchy. During this period the nursery did not function.

The displaced people started returning to Jaffna from April 1996 onwards. In June, the nursery at Kilner Hall started functioning once again with Mrs. Shanthi Buvanendra as supervisor. She was a good pianist. But unfortunately she left at the end of the year. Miss Jessie John too taught for a while. Mrs. R. Thangathurai was appointed as supervisor in 1997. The number on roll increased and Kilner Hall was refurbished.

Miss A. Niranjani was appointed supervisor of the nursery which functioned at Trimmer Hall. Miss Chandrika Solomon was an assistant teacher at that time. A new building was erected for the nursery in 2002. Miss Suganthi was appointed as an assistant teacher. Then Miss J. Nixmala was appointed as an assistant teacher.

In 2017 a children's park with play equipment was made. In 2018 one of the past students and a Member of Parliament, Mr. M. A. Sumanthiran from his decentralised financial allocation built a classroom. The plaque of this building was unveiled by Mr. M. A. Sumanthiran himself on January 7th, 2018. Our thanks go to him. Miss A. Niranjani, the supervisor, retired on March 31st, 2021, after faithfully serving the nursery for 28 long years. Mrs. R. Thangathurai who served the Kilner nursery for 25 years retired in 2022. We are very thankful to both of them for their dedicated service.

Among those who served the St. Peter's Nursery were Missess Mani Veerasingham, Sathiaawathy Kanagaratnam, Arasanayaki Cooke, Sugirthavathy Kanagaratnam, Jeganara Cooke, Vimala Tharmalingam, Chandra Everts, Arul Manickam, Vasantha Selvarajah, Kala Thamotharampillai, Vimala Chellathamby, Selvarani Chellathamby, Padmini Veerasingham, Mrs. P. J. Casinader and Mrs. Shanthi Buvanendra.

Special mention should be made that 99.9% of the supervisors and teachers who manned the nursery were either past principals, teachers or students of Vembadi and among the Christian majority, almost 99% belonged to the St. Peter's parish. Our thanks are due to them for their loyal services.

2. Pre-school Training classes and English classes

English classes as well as pre-school teacher training classes too were held by the church. Eminent educationists from St. Peter's conducted these classes with the view of providing adequate training in equipping the teachers better in handling the children entrusted to them.

In 1979, English classes and a Teacher Training Diploma course commenced at Trimmer Hall. Those who successfully completed this Teacher Training Course were awarded certificates, by the then president of the Methodist Conference, Rev. Basil Rajasingham.

The staff who lectured to the nursery teacher trainees and to those who followed the English classes were Mr. L. W. Nalliah, Mr. J. G. Arasaratnam, who had been the principal of the then Nallur Teacher Training College, Mr. G. N. Edwards, the then principal of the Govt. Training College, Palaly, Mr. R. E. J. A. Setukavalar, an English lecturer of the Govt. Training College, Palaly and Mrs. Shanthi Arulanantham (Nee Pooranampillai).

3. Elocution & Spoken English Classes

These classes were started with the view of improving the standard of English among the Jaffna community. These classes were started around 1984 at the Trimmer hall. There were only 3 teachers, then, namely, Mrs. Shanthi Buvanendra, Ms. Grace and Ms. Yoges. During that time, the students who followed the syllabuses of the Institute of western music and speech (IWMS) were sent to Colombo to face the exams. One of our students, Shirley Packianathan, who was the youngest in her grade, was awarded the all island cup.

Later, the classes were shifted to Percival hall. Mrs. R. R. Blanchard was in charge of these classes. Mrs. Atputhamany Kirupairajah and Mrs. Saro Sathiananthan and few others taught in these classes. Elocution and spoken English were taught to the students. The last year the classes were conducted was in 1989. Then 125 students had applied to sit the exams. As the ground situation was not conducive due to the war, classes ceased to be held.

4. The history of 'Vembastan'

Vembastan, which was the residence of the principal of Vembadi Girls' High School became the residence of the Reverend who assisted the superintendent minister of Jaffna from 1962 onwards. Subsequently, it was the abode, of the Deaconesses. In 1973 it was converted into a ladies' hostel for students who attended schools in the vicinity. Accommodating students in the hostel was one of the main services rendered by the Methodist church in the Jaffna town. There were around 40 students who pursued their education being boarded here. Miss Sakuntala Ponniah, served here as warden from 1973 - 2011. She was an honest, patient, kind hearted, God fearing and conscientious person who was a second mother to the children boarded there. She served there till her death in 2011.

Mrs. Chandra Azariah assisted her from 1983-1999. Both of them amicably carried out all the responsibilities entrusted to them. During this period they provided lunch parcels to working people in the surroundings. The racial riots of 1983 led to this hostel being affected by the war. At times there were also working ladies boarded here. Vembastan was affected badly on account of the bomb blast on April 9th, 1984.

During the war around the Jaffna Fort in 1986, Rev. K. P. Govindaraj and family who were residing at Lockwood House which was in close proximity to the Fort were displaced at Vembastan, from where Rev. Govindaraj carried out his ministry. In 1987, on account of the Indian Peace keeping forces'(IPKF) military activities,

he had a narrow escape from death. Miss Arul Sathianesan (Arul Acca), who served as a Deaconess for many years resided at Vembastan.

The Reverends who were in charge of Vembastan were E. S. Nodder, M. A. Ratnarajah, S. W. Ariarajah, H. R. S. Jeyachandran, K. P. Govindaraj, A. W. Jebanesan, S. S. Karunairaj, S. S. Terrance, K. Karunasekara, S. K. Kadirgamar and S. S. Gnanaraj.

Those who served as honorary Treasurers were Mr. Chellathamby (1974-1990) and Mrs. Suseela Pathmaseelan (1991-2000).

5. Diakonia Vocational Training Centre

The Diakonia vocational Training centre building was purchased at a cost of 12 Lakhs by the Methodist church. This building 101, Main Street, Jaffna was brought with the help of the Diakonia organization of Sweden. This building was named 'Thomas Squance' building. A member of our church, Mr. T. D. Slevrajah, was appointed Director of this centre. Sewing, type writing, Radio and T. V. repairing and English were taught at this institution. One of our members, Mrs. Saro Sathiananthan taught English there.

Rev. S. S. Karunairaj, Rev. S. S. Terrence and Rev. K. Karunasekara functioned as managers during their tenure. Mr. Ben Gunaratnam was the treasurer. Certificates were awarded to those who successfully completed the courses. We are happy to mention, that at the 1999 Awards Ceremony, the chief Guest was the Director of the Swedish Diakonia Institution. All the courses provided there were free of charge. Students affected by the war and poor children benefitted through this programme. A computer too was purchased for the Jaffna circuit with funds generated by the Diakonia institution.

In 2015 the Diakonia building was exchanged for the Y. W. C. A. building in the Trimmer hall compound by way of a deed of exchange. At present, this is a working women's hostel run by the Jaffna circuit. Most of the boarders are nurses. Miss Sangeetha Kananathan is the warden of this hostel.

6. The C.L.S. Bookshop

The C.L.S. bookshop was founded in the premises of Vembastan in 1974 by Rev. E. S. Nodder during his tenure. This rendered great service to the Christian community in the Jaffna peninsula. Mr. E. S. Rajaratnam, Mr. Ponniah, Miss Amirtha Sinnathamby and Mrs. Navaratnarajah (nee Muthuvelu) are among those who managed this institution in an exemplary manner.

The C.L.S bookshop catered not only to the Christian community but also to the general

public at large. They sold Bibles, Christian literature, stationary items, stamps, B'day cards, letter pads educational material, gift items etc.

The closure of this bookshop in 2011 was a great loss to the protestant Christians. Following the closure of this bookshop by St. Peter's Methodist Church, it was run by the Christian literature society for a short period of time.

We are proud to mention, that amidst the war and the economic sanctions imposed on the peninsula, this sales centre of the Methodist church rendered remarkable service to the Jaffna community.

பரி. பேதுரு ஆலயத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சில கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள்

பரி. பேதுரு ஆலயத்தினால் அன்றுதொட்டு இற்றைவரை எத்தனையோ கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள் செயல் வடிவம் பெற்றன. ஆனால் காலக்கெதியில் களநிலபரங்கள் ஏற்படையதாக இல்லாதிருந்ததால் நாம் அதில் அநேகமானவற்றைக் கைவிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பாலர் பாடசாலைகள் மாத்திரமே இயங்கி வருகின்றன. ஆயினும், அவை பற்றிய அறிவு மெதடிஸ்தர்களுக்கு இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஏனெனில் வருங்கால முயற்சிகளில் காலமாற்றங்களோடும் கடவுள் கிருபையோடும் நாம் மீண்டும் இவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடியதாக இருக்கலாம்.

1. பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலை (St. Peter's Nursery)

பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலை 1960 ம் ஆண்டளவில் வேம்பஸ்தானில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாலர் பாடசாலையும் ஆகும். செல்வி எம். பி. டோர் பொறுப்பாளராகவும், செல்வி கிறிஸ்ரபெல் வீரகத்திப்பிள்ளை மேற்பார்வையாளராகவும் விளங்கினர்.

செல்வி டோர் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் கடமையாற்றிய காலத்திற்குப் பின் 1965ம் ஆண்டு யாழ். சேகரத்துடன் இணைந்து கொண்டு பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலையில் கடமையாற்றினார். அங்கு அப்போது 8 ஆசிரியர்களும் 100 மாணவர்களும் இருந்தனர். இங்கு அவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் தபால்மூல வேதாகமக் கல்விப்பயிற்சி, வேதாகமப்படிப்புகள் நடாத்துவதோடு பிரசங்கித்தும் வந்தார். 1968ல் 4 ஞானமாதர்களைப் பயிற்றுவித்து அவர்களை 4 கிராமங்களில் வேதாகமப் பாடசாலைகளில் உதவும்படி அனுப்பினார். அத்துடன் சபையின் பெண்கள் சங்கத்திற்கும் அளப்பெரிய சேவையாற்றினார்.

1973ல் பரி. பேதுரு திருச்சபையால் ஆசிரிய பயிற்சி வகுப்புகள், ஆதரவற்றோரைப் பராமரித்தல், பிரயோசனமான பிற்கால தொழில் வாய்ப்புகளுக்காக இளம் பெண்களுக்கு பயிற்சி அளித்தல், பாலர் பாடசாலை வேலை போன்றவை நடாத்தப்பட்டன.

கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் 1964ம் ஆண்டு பாலர் பாடசாலை பேர்சிவல் மண்டபத்தில் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. செல்வி எஸ்தர் அமிர்தசெல்வி கனகநாயகம் 1966 முதல் 1968 வரை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அவரைத் தொடர்ந்து செல்வி நிர்மலா சொலமன் 1968 முதல் 1977 வரை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 1968ம் ஆண்டு பாலர் பாடசாலை மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையினால் ரிம்மர் மண்டபத்திற்கு 4⁺ வயதோனோர் இடம் மாற்றப்பட்டனர்.

1970 ம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசின் புதிய கொள்கையின்படி, ஆண்டு 1 ற்கு சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் வயது 5 இலிருந்து 6 ஆக்கப்பட்டது. இதனால் பாலர் பாடசாலைக்கு செல்லும் மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்தது. பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 230 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டமையால் இதன் ஒரு பகுதியினர் 1972ல் ரிம்மர் மண்டபத்துக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள். 1977 ம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தினால் ஆண்டு 1 ற்கு பாடசாலை செல்லும் மாணவர்களின் வயதெல்லை 5 ஆகக் குறைக்கப்பட்டமையினால் 1979ம் ஆண்டிலிருந்து பாலர் பாடசாலை செல்லும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்தது. செல்வி சோபிதமலர் சின்னத்தம்பி மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1981 ம் ஆண்டு செல்வி மேபிள் தம்பையா (முன்னாள் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி அதிபர்) பாலர் பாடசாலை மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது காலத்தில் மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்தது. 1985ம் ஆண்டு யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையினால் மாணவர்களின் தொகை குறைவடைந்தது. இக் காலத்தில் திருமதி சுகிர்தம் தர்மரட்னம் மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றினார். 1986ம் ஆண்டு கோட்டை யுத்தம் காரணமாக பாலர் பாடசாலை 2ம் குறுக்குத் தெருவிலுள்ள கிறிஸ்துநாதர் ஆலய மண்டபத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. கோட்டையில் உக்கிர எறிகணைத் தாக்குதலினால் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைப் பாலர் பாடசாலைக்கு அனுப்ப அஞ்சினர். 1987ம் ஆண்டு பாலர் பாடசாலை காங்கேசன்துறை வீதியிலுள்ள கில்னர் மண்டபத்திற்கு மாற்றப்பட்டதினால் மாணவர்களின் வரவு அதிகரித்தது. செல்வி ரத்தி பாக்கியநாதன் மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றிய வேளையில் 1987 இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின் பாலர் பாடசாலையின் ஒரு பகுதி 1988ல் பேர்சிவல் மண்டபத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்தப் மேற்பார்வையாளராக திருமதி சந்திரா மயில்வாகனம் நியமிக்கப்பட்டார். இரண்டு பாடசாலைகளிலும் 200 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருந்தனர்.

1990 ம் ஆண்டு பேர்சிவல் மண்டபம் பலத்த சேதம் அடைந்தமையால் பாலர் பாடசாலை ரிம்மர் மண்டபத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அப்போது திருமதி தேவி சதானந்தன் மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். 1992ம் ஆண்டு மேற்பார்வையாளராக செல்வி நிர்மலா மூர்த்தி நியமிக்கப்பட்டார். இவர் நன்கு பியானோ இசைகருவியை வாசிக்கக்கூடியவர். 1993ம் ஆண்டு உதவி ஆசிரியர்களாக செல்வி அ. நிரஞ்சனியும் தொடர்ந்து திருமதி சிசிலியா மலர் ஜீவானந்தகுமாரும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். 1995ம் ஆண்டு "சூரியகதிர்" இராணுவ நடவடிக்கையின் போது மக்கள் வடமராட்சி, தென்மராட்சிக்கு இடம்பெயர்ந்தமையால் பாலர் பாடசாலை இயங்கவில்லை.

இடம்பெயர்வின் பின்னர் 1996 யூனில் கில்னர் மண்டபத்தில் இயங்கிய பாலர் பாடசாலைக்கு திருமதி சாந்தி புவனேந்திரா மேற்பார்வையாளராக அமர்த்தப்பட்டார். பியானோ வாசிப்பதில் வல்லவரான இவர் அன்றைய வருடமே தனது சேவையை நிறுத்திக்கொண்டார். ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு செல்வி ஜெசி ஜோனும் ஆசிரியராக இருந்தார். 1997 ல் திருமதி ஆர். தங்கத்துரை மேற்பார்வையாளரானார். இவரின் காலத்தில் மாணவர்களின் வரவு அதிகரித்தது. கில்னர் மண்டபம் புனரமைக்கப்பட்டது.

ரிம்மர் மண்டபத்தில் இயங்கிய பரி. பேதுரு மெதடிஸ்த பாலர் பாடசாலைக்கு செல்வி அ. நிரஞ்சனி மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். உதவி ஆசிரியராக சந்திரிக்கா சொலமன் நியமிக்கப்பட்டார். 2002ம் ஆண்டு பாலர் பாடசாலைக்கு புதிய கட்டடம் கட்டப்பட்டது. உதவி ஆசிரியராக செல்வி சுகந்தி நியமிக்கப்பட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து செல்வி ஜே. நிக்ஸ்மலா உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

2017ம் ஆண்டு சிறுவர் விளையாட்டு உபகரணங்களுடன் சிறுவர் பூங்கா ஒன்று பாலர் பாடசாலையில் அமைக்கப்பட்டது. 2018 ல் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் பழைய மாணவனுமான திரு. M. A. சுமந்திரன் அவர்களின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் புதிய வகுப்பறை ஒன்று பரி. பேதுரு பாடசாலையில் அமைக்கப்பட்டதுடன் 2018 ஜனவரி 7ந்திகதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் M. A. சுமந்திரன் அவர்களாலேயே பாலர் பாடசாலை நினைவுக்கல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அவருக்கு எங்கள் நன்றிகள் உரித்தாகுக. 2021 மார்ச் 31 ல் மேற்பார்வையாளர் செல்வி அ. நிரஞ்சனி 28 வருட கால சேவையின் பின் ஓய்வுபெற்றார். கில்னர் பாலர் பாடசாலையின் மேற்பார்வையாளரான திருமதி ஆர். தங்கத்துரை 25 வருட சேவையின் பின் 2022ம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார். இவர்கள் இருவரினதும் அளப்பெரிய சேவைக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றியவர்களில் சிலர் செல்வி. மணி வீரசிங்கம் செல்வி அரசநாயகி குக், செல்வி சுகிர்தவதி கனகரட்னம், செல்வி ஜெகநாரா குக், செல்வி விமலா தாமலிங்கம், திருமதி சாந்தி புவனேந்திரா, செல்வி நிர்மலா மூர்த்தி, செல்வி சந்திரா எவேர்ட்ஸ், செல்வி அருள் மாணிக்கம், திருமதி P. J. காசிநாதர், செல்வி வசந்தா செல்வராஜா, செல்வி கலா தாமோதரம்பிள்ளை, செல்வி விமலா செல்லத்தம்பி, செல்வி செல்வராணி செல்லத்தம்பி, செல்வி பத்மினி வீரசிங்கம், செல்வி சத்தியவதி கனகரட்னம் ஆகியோராவர்.

இப் பாலர் பாடசாலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு விடயம் யாதெனில் இப்பாடசாலையின் மேற்பார்வையாளராகவும் ஆசிரியர்களாகவும் கடமையாற்றியோரில் 99.9% மாணார் வேம்படி மகளிர் பாட சாலையின் முன்னைநாள் அதிபர்களாகவோ, ஆசிரியர்களாகவோ அல்லது மாணாக்கர்களாகவோ இருந்தனர் என்பதே.

மேலும், இதிலும் பெரும்பான்மையானோர் கிறிஸ்தவர்களாயும் அதிலும், 99% மானோர் பரி. பேதுரு சபையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர் என்பதே.

2. முன்பள்ளி பயிற்சி வகுப்புகளும் ஆங்கில வகுப்புகளும்.

1979ல் ஆங்கில வகுப்புகளும் பாலர் பாடசாலை ஆசிரிய பயிற்சி நெறியும் (Diploma Training Course) ரிம்மர் மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்த பயிற்சி நெறியினால் பல பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் நன்மையடைந்தனர். இப் பயிற்சி நெறியில் சித்தியடைந்த ஆசிரியர்களுக்கான டிப்ளோமா சான்றிதழ்கள் அன்றைய மெதடிஸ்த திருச்சபையின் திருப்பேரவைத் தலைவர் அருட்திரு. பசில் இராஜசிங்கம் அவர்களினால் வழங்கப்பட்டது.

ரிம்மர் மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பயிற்சி நெறியின் விரிவுரையாளர்களாக திரு. L. W. நல்லையா, திரு. J. G. அரசரட்ணம், திரு. R. E. J. A. சேதுகாவலர், திரு. G. N. எட்வோர்ட்ஸ் ஆகியோர் பணியாற்றினர். இவர்களில் திரு. J. G. அரசரட்ணம் அன்றைய நல்லூர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தவர். திரு. G. N. எட்வோர்ட்ஸ் பலாலி ஆசிரியர் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தார். திரு. R. E. J. A. சேதுகாவலர் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக இருந்தவராவர். திரு. பூரணம்பிள்ளையின் புதல்வியான திருமதி சாந்தி அருளானந்தமும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.

3. ஆங்கில சொல் வன்மை, ஆங்கில பேச்சு திறனுக்கான வகுப்புகள்

யாழ். சமூகத்தினரின் ஆங்கில அறிவை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் இவ் வகுப்புகள் எமது சபையினால் 1984 காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்பம் ரிம்மர் மண்டபமாக இருந்தது. அங்கே செல்விகள் கிறேஸ், யோகேஸ் மற்றும் திருமதி சாந்தி புலனேந்திரா ஆகியோர் வகுப்புகளை நடாத்தி வந்தனர். அக்கால கட்டத்தில் மாணவர்கள் அவர்களுக்குரிய ஆங்கிலப் பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப பயிற்றுவிக்கப்பட்டு பரீட்சைக்குத் தோற்றும்படி கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவர்களுக்கு மேற்கத்தேய இசைக்கும் மொழிக்குமான அமைப்பின் பாடத்திட்டத்திற்கமையவே பரீட்சைகள் (IWMS) நடாத்தப்பட்டன. அகில இலங்கை ரீதியாக ஒரு குறிப்பிட்ட தரத்தில் மிக உயர்ந்த புள்ளிகளைப் பெற்ற வயது குறைந்கு பரிசுக்கிண்ணம் வழங்கப்பட்டு வந்தது. எமது மாணவருள் ஒரு தரத்தில் பயின்ற ஷேர்ளி பாக்கியநாதன் என்ற மாணவி அவரது தரத்தில் அகில இலங்கை ரீதியாக கூடியபுள்ளிகளைப் பெற்று அவ்வருட வெற்றிக் கிண்ணத்தை வென்றெடுத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன்பின்னர் வகுப்புகள் பேர்சிவல் மண்டபத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. திருமதி R. R. பிளாஞ்சாட் அவ் வகுப்பு களுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தார். அவவுடன் கூட திருமதி அற்புதமணி கிருபராஜாவும், திருமதி சரோ சத்தியானந்தனும் வேறு சிலரும் இங்கு ஆசிரியர் களாயிருந்தனர்.

இவ் வகுப்புகள் 1989 வரை நடைபெற்று வந்தன. அப்போது 125 மாணவர்கள் பரீட்சைக்குத் தோற்ற ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டனர். துரதிஷ்டவசமாக யாழ்ப்பாண களநிலைபரங்கள் மோசமடைந்த காரணத்தால் வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

4. “வேம்பஸ்தான்” வரலாறு (The history of “Vembastan”)

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி அதிபரின் வாசஸ்தலமாகவிருந்த “வேம்பஸ்தான்”, 1962ம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாண உதவி மெதடிஸ்த குருவானவரின் வாசஸ்தலமாக விளங்கியது. பின்னர் ஞானமாதாக்களின் (Deaconesses) வாசஸ்தலமாக விளங்கியது. 1973ம் ஆண்டு கல்விகற்கும் மாணவிகள் விடுதியாக விளங்கியது. இவ் விடுதிப்பணியே யாழ். நகரில் மெதடிஸ்த திருச்சபை ஆற்றிய பணிகளில் பிரதானமாக விளங்கியது. இப் பெண்கள் விடுதியில் 40 மாணவிகள் தங்கிக் கல்வி கற்றனர். இவர்களுக்கு விடுதித்தாயாக (warden) செல்வி சகுந்தலா பொன்னையா 1973ம் ஆண்டிலிருந்து 2011 வரை பணியாற்றினார். மிகவும் நேர்மையாகவும், கண்ணியமாகவும் பணியாற்றிய விடுதித்தாய் செல்வி. சகுந்தலா பொன்னையா 2011ம் ஆண்டு வரை வேம்பஸ்தானில் கடமையாற்றி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

1983ம் ஆண்டிலிருந்து 1999 வரை திருமதி சந்திரா அசரியா வேம்பஸ்தானில் உதவியாளராகப் பணியாற்றினார். இருவரும் ஒற்றுமையாக சகல வேலைகளையும் பொறுப்பேற்றுச் செய்தனர். இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் வேம்பஸ்தான் மதிய உணவு விற்பனை செய்த ஸ்தாபனமாகவும் விளங்கியது. 1983ம் ஆண்டு இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் பின்னர் வேம்பஸ்தான், இனக்கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மாணவிகளின் விடுதியாக விளங்கியது. சில சந்தர்ப்பங்களில் வேலை செய்யும் பெண்களும் இங்கு தங்கினர். 1984ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 9ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த குண்டு வெடிப்பின்போது வேம்பஸ்தான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது.

1986ம் ஆண்டு கோட்டை யுத்தத்தின்போது அருட்திரு K.P. கோவிந்தராஜ் “Lock Wood” இல்லத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வேம்பஸ்தானில் குடும்பத்தினருடன் தங்கியிருந்து திருப்பணியாற்றினார். 1987ம் ஆண்டு இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினரின் இராணுவ நடவடிக்கையின்போது அருட்திரு K. P. கோவிந்தராஜ் மயிரிழையில் உயிர் தப்பினார். வேம்பஸ்தானில் தங்கியிருந்து நீண்டகாலம் ஞானமாதாவாக பணியாற்றியவர் செல்வி அருள் சத்தியநேசன் (அருள் அக்கா) ஆவார்.

வேம்பஸ்தானில் முகாமையாளர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் அருட்திரு. E. S. நொடர், அருட்திரு. M. A. இரட்ணராஜா, அருட்திரு. H. R. S. ஜெயசந்திரன், அருட்திரு. K. P. கோவிந்தராஜா, அருட்திரு. A. W. ஜெபநேசன், அருட்திரு. S. S. கருணைராஜ், அருட்திரு. S. S. ரெறன்ஸ், அருட்திரு. K. கருணசேகரா, அருட்திரு. S. K. கதிரகாமர், அருட்திரு S. S. ஞானராஜா என்போராவர். வேம்பஸ்தானில் பொருளாளராக திரு. செல்லத்தம்பி 1974ம் ஆண்டிலிருந்து 1990 வரையும், திருமதி சுசீலா பத்மசீலன் 1991ம் ஆண்டிலிருந்து 2000 வரையும் பணியாற்றினார்கள்.

5. டயகோனியா தொழிற்பயிற்சி நிலையம்

டயக்கோனியா தொழிற்பயிற்சி நிலையம் 1998ம் ஆண்டு, சுவீடன் நாட்டு டயகோனியா நிறுவனத்தின் நிதிஉதவியுடன் 161, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் மெதடிஸ்த திருச்சபையினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. டயகோனியா தொழிற்பயிற்சி நிலையக் கட்டடம் 12 இலட்சம் ரூபாவுக்கு கொள்வனவு செய்யப்பட்டு “தோமஸ் ஸ்குவான்ஸ்” கட்டடம் எனப் பெயரிடப்பட்டது. நிலையப் பணிப்பாளராகப் பரி. பேதுரு ஆலயத்தை சேர்ந்த திரு. T. D. செல்வராஜா நியமிக்கப்பட்டார். இத் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் தையல், தட்டச்சு (Typing), வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி திருத்துதல், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடநெறிகள் கற்பிக்கப்பட்டன. எங்கள் திருச்சபையைச் சேர்ந்த திருமதி சரோ சத்தியானந்தன் அங்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தவராவர். இத் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தின் முகாமையாளர்களாக அருட்திரு. S. S. கருணைராஜ், அருட்திரு. S. S. ரெறன்ஸ், அருட்திரு K. கருணசேகராவும் பொருளாளராக திரு. Ben குணரட்ணமும் பணியாற்றினர். இத் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தின் கல்வி பயின்றவர்களுக்கு பயிற்சியின் பின்னர் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. 1999ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சான்றிதழ் வழங்கும் வைபவத்தில் பிரதம விருந்தினராக சுவீடன் நாட்டு டயகோனியா நிறுவனப் பணிப்பாளர் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பயிற்சி நெறிகள் யாவும் இலவசமாக நடத்தப்பட்டன. இங்கு கல்வி பயின்ற யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் வறிய மாணவர்களுக்கு இப்பயிற்சியினை மிகப் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. மேலும் டயகோனியா நிறுவனத்தின் நிதியுதவியுடன் யாழ். சேகரத்திற்கு ஒரு கணினியும் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

2005ம் ஆண்டு டயகோனியா கட்டடம் ரிம்மர் மண்டப வளாகத்தினுள் உள்ள Y.W.C.A கட்டடத்திற்குப் பதிலாக Deed of Exchange மூலம் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது எமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. தற்போது எமது சபையால் நடாத்தப்படும் இவ் விடுதியில் தொழில்பார்க்கும் பெண்கள் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் கூடுதலானோர் யாழ். யோதனா வைத்தியசாலையைச் சேர்ந்த தாதிகள் ஆவர். செல்வி சங்கீதா கணநாதன் இதன் மேற்பார்வை யாளராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

6. கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம் - புத்தகசாலை (C.L.S. Bookshop)

C.L.S. புத்தகசாலை 1974ம் ஆண்டு அருட்திரு E. S. நொடர் அவர்களினால் வேம்பஸ்தான் வளாகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ். குடாநாட்டு கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு இப்புத்தகசாலை மகத்தான பணியாற்றி வந்தது. இதன் முகாமையாளர்களாகக் கடமையாற்றியவர்களில் திரு. E. S. இராஜரட்ணம், திரு. பொன்னையா, செல்வி அமிர்தா சின்னத்தம்பி, திருமதி. நவரட்ணராஜா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

C.L.S. புத்தகசாலையில் பரிசுத்த வேதாகமங்கள், கிறிஸ்தவ புத்தகங்கள், மற்றும் காகிதாதிகள், முத்திரைகள், கற்றல் உபகரணங்கள், வாழ்த்துமடல்கள், பரிசுப் பொருட்கள் ஆகியன விற்பனை செய்யப்பட்டன.

2011ம் ஆண்டு C.L.S. புத்தகசாலை மூடப்பட்டது யாழ். கிறிஸ்தவ புரட்டஸ்தாந்து மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகும். இந்தப் புத்தகசாலையானது கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தினால் சிறிது காலம் நடாத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

C.L.S. புத்தகசாலை வடமாகாணத்தில் விதிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத்தடை மற்றும் அகோர யுத்தம் நிலவிய காலத்திலும் மகத்தான சேவையை ஆற்றிய மெதடிஸ்த சபையின் விற்பனை நிலையம் என்ற பெருமைக்குரியது.



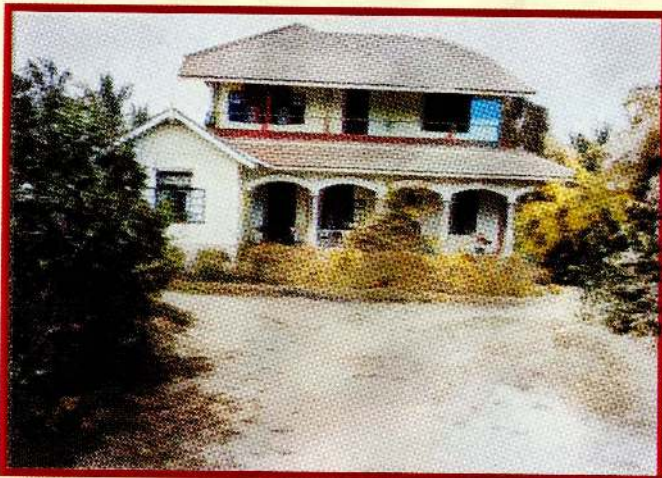
The 'Lockwood House' -
The Superintendent Minister's
residence - லொக்வுட் இல்லம் -
முகாமைக்குருவின் இல்லம்



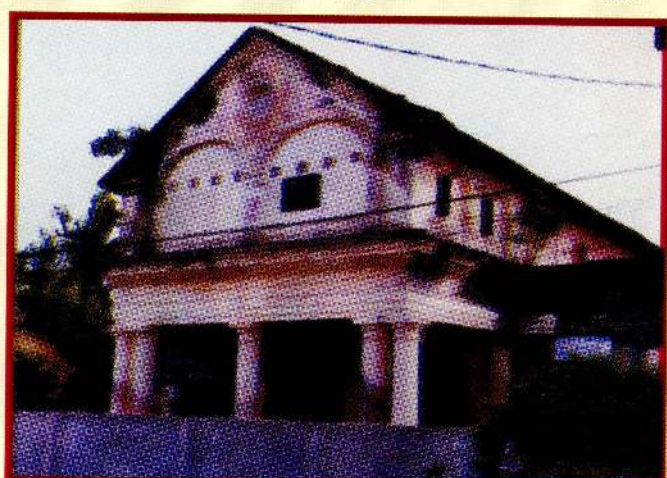
The Trimmer Hall - The early
Wesleyan Missionary House
ரிம்மர் மண்டபம் - முன்னைய
வெஸ்லியன் மிஷன் இல்லம்



The Girls' Hostel in the Trimmer
hall compound
ரிம்மர் மண்டப வளாகத்தினுள்
அமைந்துள்ள பெண்கள் விடுதி



The 'Vembastan' in the late 40's
வேம்பஸ்தான் 1940 களில்



The Kilner Hall
கில்னர் மண்டபம்



The present St. Peter's Nursery with its play equipment
இன்றைய பரி. பேதுரு பாலர் பாடசாலை விளையாட்டு உபகரணங்களுடன்



The CLS Book Shop
அன்றைய கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கப் புத்தகசாலை

The Carol Service 18.02.2022

கரோல் ஆராதனை 18.12.2022





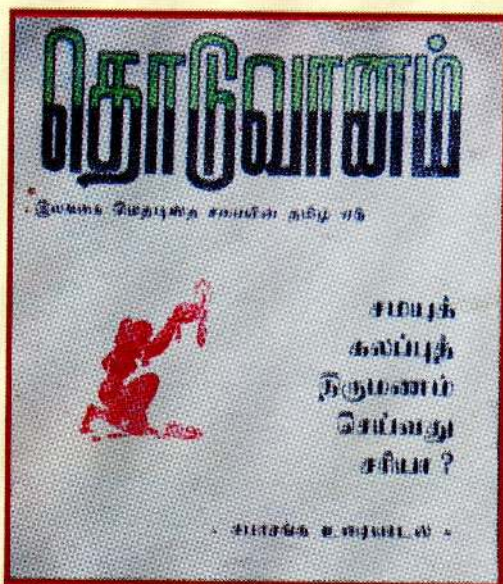
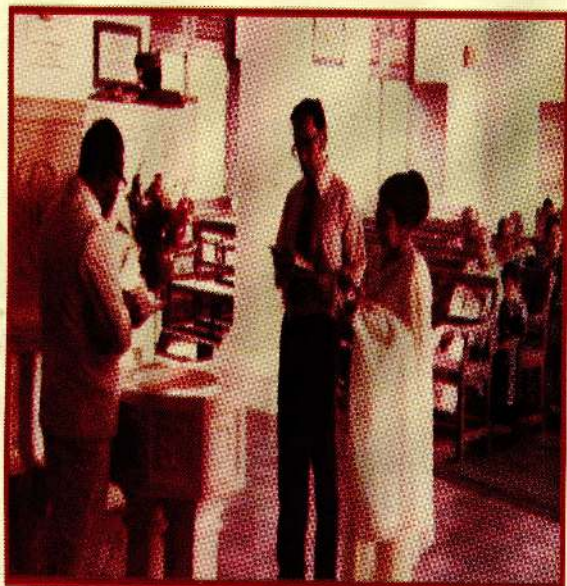
Miss Dore and the St. Peter's
Nursery Staff and kids in 1965
செல்வி டோர், பரி. பேதுரு பாலர்
பாடசாலை ஆசிரியர்களும்
மாணவர்களும் - 1965

(From left to right) இடமிருந்து வலமாக
Ms.Padmimi
Ms.Rajathevi
Mrs.S.Chelliah
Ms. Manimegalai Veerasingam
Ms. Dore
Ms. C.Veerakathipillai
Not Known
Ms.A.Veerakathipillai
Ms. N.Kanagaratnam

The Nursery staff of 1968

Left to Right

Ms. Arul Manikam
Ms. Sathiyavathy Kanagaratnam
Ms. Chandra Evarts
Ms. Selvi Sellathamby
Ms. Jeganara Cooke
Ms. Manimegalai Veerasingam
Ms. Selvi Kanaganayagam
Ms. Nirmala Soloman
Ms. Shanthi Chelliah
Ms. Nirmala Moorthy



Rev. M. A. Ratnarajah conducting a baptism service
at St. Peter's Methodist Church

The first issue of the 'Thoduvaanam' was released
by Rev,S.W.Ariarajah at St. Peter's Church in 1979



The Ordination of Ministers & Commissioning of Evangelists
at St. Peter's on 18.11.2017



The Bicentennial Souvenir Committee - இருநூற்றாண்டு சஞ்சிகைக் குழு
(From L - R) Mr. Dinesh Gunaratnam, Mr. G. Dhayaparan Niles, Mr. N. Sathiakumaaran,
Rev. J. J. Gnanaruban, Mrs. Jayanitha Gnanaruban, Mrs. A. Jeganathan, Ms. Sarah J. Niles,
Mrs. Saro Sathiyananthan (nee Gurupatham), Mr. Vino Gurupatham.

எடுப்பு (பல்லவி)

இருநூற்றாண்டில் எங்களின் ஆலயம்!!

இனிதே பாடுது இறை புகழ்ப்பாயிரம்!!! (2)

தொடுப்பு (அனுபல்லவி)

“புனித பேதுரு” எனும் பெயர் தாங்கி

புத்தெழுச்சிச் சுடரினை ஏந்தி

(இருநூற்றாண்டில்)

முடிப்பு

1. அக்கால மெதடிஸ்த அருட்பணியாளரின்
இறைநெறித்தொண்டும் இடைவிடா உழைப்பும்
முக்காலப் பொழுதும் முழுமையுறப் பேணி
இக்கால வரையில் எழுச்சி நடைபோட்டே

(இருநூற்றாண்டில்)

2. கடவுட் பணியொடு களப்பணி பலவாய்
கல்விப்பணியதும் கனிவாய்ச் செய்தே
பொதுநலம் பேணும் திருச்சபை என்றுயர்
புகழ் ஒளி வீசி புத்துணர்வுடனே

(இருநூற்றாண்டில்)

3. யாழ். நகர் நடுவினில் யாவரும் வழிபடும்
“மாபுகழ் ஆலயம்” எனும் மதிப்போடு
வாழ்ந்திடும் மெதடிஸ்த திருச்சபை சின்னமாய்
வரலாறு போற்றும் கிறிஸ்தவ வண்ணமாய்

(இருநூற்றாண்டில்)

பாடலாசிரியர்: ஜெயராஜசிங்கம் கிறிஸ்டி ஜெயசீலன்

MINISTERS, EVANGELISTS, DEACONESSES, LAY MISSIONARIES, AND ALL OTHERS WHO SERVED AT ST. PETER'S METHODIST CHURCH, JAFFNA

1814 - 1816	Rev. James Lynch	1845	G. Mootukrishna (Catechist)
1814,	Rev. Thomas Squance	1846	Rev. William Williams
1816 - 1820.			John White (Exhorter)
1816	Rev. Daniel Theophilus	1846,	Richard Watson (Catechist)
1816, 1823.	Rev. Robert Carver	1851-1852.	
1817	Rev. Elisha Jackson	1847-1850	Rev. J. E. S. Williams
1819,	Rev. Thomas Osborne	1847-1850	Rev. E. J. Robinson
1821-1823.		1851	John Walton
1819-1821	Rev. Joseph Bott	1852-1854	Richard D. Griffith
1819-1821,	Rev. Joseph Roberts	1853-1859	Rev. William Barber (E.D.)
1821-1822,		1855-1859,	Rev. John Walton
1824-1830.		1880.	
1824-1826	Rev. Abraham Stead	1859-1862	Rev. William Talpot (E.D.)
1822-1823.		1860-1864,	Rev. Dr. John Kilner
1831,	Rev. John Hunter (AM)	1866-1877.	
1838-1840.		1863-1866	Rev. John Mitchill
1823	Solomon Ambrose (on trial)	1864,	Rev. Henry De Silva
	John Philip (ASS)	1867-1869.	
	Charles Arndit (ASS)	1865	Rev. Luke Scott
1825-1831,	Rev. John P. Sanmugam	1865,	Rev. William M. Walton
1833-1834,	- (later Rev. John S. Philips)	1880-1883,	
1838-1839,		1906-1907,	
1853-1855,		1912.	
1862-1863.		1865-1866,	Rev. J. W. Philips
1826-1827,	Rev. John George	1871.	
1829-1834.		1866-1869	Rev. John O. Rhodes (E.D.)
1831-1837,	Rev. Solomon Valupillai	1870, 1885.	Rev. Joseph Benjamin
1880.		1870-1875,	Rev. Daniel Poor Niles
1833-1835,	Rev. John Matthienze	1887-1889.	- (Central School)
1841.		1871-1886,	Rev. Edmund Rigg
1835-1851	Rev. Dr. Peter Percival	1888-1890.	
1835	Samuel Ambrose (ASS)	1873,	Rev. Christian Parinpanayagar
	Justin Edwards (ASS)	1877, 1887.	
1837, 1842.	Rev. John Katts	1874	Rev. Samuel R. Wilkin
1838	Thomas Spencer (ASS)		Rev. Daniel Valupillai
1838-1841	Samuel Ambrose (Catechist)	1875-1877,	Rev. William R. Winsten (E.D.)
1844-1846	Samuel Ambrose (Exhorter)	1886-1887.	
1840	Rev. Solomon Ambrose (AM)	1876, 1879,	Rev. James M. Osborn
1840	Fredrick Mathienz (ASS)	1888-1889.	
1841-1842	David Stoner (Catechist)	1878-1879	Rev. Edward Strutt (E.D.)
1842	George Hole		

1878,	Rev. J. V. Benjamin	1922-1924,	Rev. K. S. Murugesu
1903-1905,		1931-1933,	
1908-1913,		1944.	- (SUP)
1915-1916,		1922-1925,	Rev. Percy T. Cash (JCC)
1916-1938.	- (SUP)	1928-1930,	
1879-1882	Rev. John Brown	1934-1939.	
1879, 1886	Rev. Samuel Niles	1925- 1926	Rev. Daniel S. McLelland
1881-1882	Rev. Frederick Webster (E.D.)	1926	Rev. Percival E. Thorne
1886, 1891	Rev. Arthur E. Restarick	1926	Rev. Robert V. Thambipillai
1888-1889	Rev. Sheldon Knapp (E.D.)	1927-1930,	Rev. N. K. Nalliah
1891-1894	Rev. W. T. Garrett (E.D.)	1934-1936,	
1902.		1946-1952.	
1892-1901,	Rev. G. J. Trimmer	1962-1964	- (SUP)
1903-1908,		1927	Rev. Bernard Holland -
1910-1920.			(Vembadi)
1895	Rev. Gabriel Leese (E.D.)	1928	Rev. James M. Osborn
1899- 1904	Rev. J. T. Appapillai	1931-1933,	Rev. Clarence A. Smith (JCC)
1900-1901	Rev. E. O. Martin (E.D.)	1945-1948,	
1902,	Rev. Edwin M. Weaver	1951-1955.	
1931-1934,		1934, 1935	Rev. C. W. Marriot (JCC)
1936-1940.		1935	Rev. M. I. Newton
1903-1907,	Rev. W.M.P.Wilkes(JCC)	1935	Rev. Robert W. McWeigh
1910-1915.		1935-1936,	Rev. D. T. Niles (JCC)
1905-1906	Rev. T. S. Vethanayagam	1953-1959,	
1906	Rev. W. C. Tucker	1960-1963,	- (JCC)
1907-1916	Rev. Joseph Bee Bee (SUP)	1964-1968	Chairman, ND
1907, 1911	Rev. W. C. Bird	1940, 1942,	Rev. S. J. Jegasothy (JCC)
1908-1909	Rev. H. A. Meek (JCC)	1944.	
1909	Rev. A. Lockwood	1941, 1943,	Rev. Gilbert E. Jessop-
1911-1915	Rev. Daniel P. Niles (SUP)	1946-1947.	(Jaffna Mission)
1914-1915	Rev. C. W. Gnanamuttu	1943,	Miss E. Scowcroft
1916-1917	Rev. E. T. Selby	1944-1946.	-Vembadi GHS
1916-1921	Rev. Harold Bullogh	1944	Rev. T. K. Curtis
1916-1923	Rev. John C. Fletcher- (SUP)	1945	Rev. M. S. Chinniah
1917-1918,	Rev. James S. Mather	1946, 1951	Mrs. E. A. Osborn (D)
1937-1945,		1947, 1949	Miss M. B. Barker
1948-1949.			-VembadiGHS
1917-1918	Rev. J. V. Spencer	1950	A. Osborne (DE)
1919- 1921	Rev. D. V. Thamotheram	1951	Mrs. E. N. Kandiah (D)
1921	Rev. J. A. Barker	1951	Rev. S. B. Saravanamuttu (JCC)
1921	Rev. H. R. Cornish (JCC)	1952-1956	Mrs. L. A. Joshua (D)
1922-1923,	Rev. Arthur Lockwood	1953,	Rev. L. J. Julian (JCC)
1925-1930.		1956-1957.	

1954-1957, Rev. A. S. Veerakathipillai
 1958-1972. -*SUP*
 1954-1978, Miss Arul Sathianesan
 1979-1988. - Active Supernumerary
 1958 Rev. George A. Winslow
 1959-1960, Rev. Donald Barlow (JCC)
 1966-1968.
 1960- 1965 Rev. D. K. Wilson
 1962 Ruth Farmer (E & M)
 1965-1969 Miss Margaret P. Dore (LM)
 1967-1971 *Rev. S. R. Winslow-SUP*
 1968-1969 Sis. Malar Chinniah (LWW)
 1969-1975 Rev. E. S. Nodder
 1972-1977 Sis. A. Vythilingam
 1974 J. Gnanamuthu (D on trial)
 1976-1978 Rev. M. A. Ratnarajah
 1979- 1980 Rev. Dr. S. W. Ariarajah
 1981- 1985 Rev. H.R.S.Jeyachandran
 1986-1992 Rev. K. P. Govindaraj
 1992-1993 Rev. Dr. A.W. Jebanesan
 1994-1998 Rev. S. S. Karunairaj
 1999-2004 Rev. K. Karunasekera
 2003-2005 Rev. Dr. Palmer &
 Sue Palmer

2005-2009 Rev. S. K. Kadirgamar
 2010 Rev. S. S. Gnanarajah
 2010-2011 Rev. R. S. E. Suthagar
 2012-2017 Rev. C. N. Ravishankar
 2018-2020 Rev. Dr. K. J. Arulrajah
 2021- Rev. J. J. Gnanaruban

Note: Dates above are taken from the District Synod Minutes, Calendar and Year Book, An Alphabetical list of the Wesleyan Methodist Ministers and Probationers connected with CPS, A History of the Methodist Church in Ceylon (1814-1964), and the Ceylon Methodist Church Record etc. The sources do not always agree on the dates!

AM - Assistant Missionary
 ASS - Assistant Superintendent of Schools
 D - Deaconess
 DE - District Evangelist
 E & M - Evangelistic and Medical
 E.D. - Education Department
 JCC- - Jaffna Central College
 LM - Lay Missionary
 LWW - Lay Women Worker
 SUP - Supernumerary

Acknowledgement

We acknowledge with thanks the following, where the launching of this souvenir is concerned.

- All those who sent greetings to mark this occasion
- All the donors for their thoughtful donations towards this Bicentennial Celebrations of ours.
- Nithiyajeevan Gurupatham, for designing the cover page
- Mathi colours for the printing of this souvenir within a very short span of time.
- The souvenir committee comprising of the following for their help towards the releasing of this souvenir.

Rev. J. J. Gnanaruaban

Ms. Sarah J. Niles

Mr. Dinesh Gunaratnam

Mr. G. Dhayaparan Niles

Mr. Vino Gurupatham

Mrs. Selvi. Jeganathan

Mr. Nishanthan Karunairaj

Mr. N.Sathiyakumaaran

Please bear with us, for any inadvertent omissions

Mrs. Saro Sathiananthan

(nee Gurupatham)

Editor

References

1. Wesleyan Methodist Magazine 1815
A journal of Dr. Coke's voyage to Asia, with Messrs. Ault, Lynch, Erskine, Harvard, Squance, and Clough.
Brother Clough's account of Dr. Coke
Extract from a joint Letter to the Missionary Committee, signed by the six Brethren who were the companions of his voyage for India
2. A History of the Methodist Church in Ceylon 1814-1964 ed. by W. J. T. Small
4. The Journals and Letters of the Rev Joseph Roberts 1793-1849 Wesleyan Missionary to Ceylon and India edited by Raymond Cook 2000
5. A Narrative of the establishment and progress of the Mission to Ceylon and India by W. M. Harvard
6. The History of the Wesleyan Methodist Mission Vol. V.
7. A Souvenir of Dedication to Rev. Dr. Peter Percival
8. Ceylon and its Methodism by T. Moscrop and Arthur E. Restarick
9. MCSL-175TH Anniversary 1814-1989 Souvenir in English
10. North Ceylon District Reports, Annual Conference Minutes, Ceylon Methodist Church Record etc . . .

*We thank you all
from the bottom of our hearts
for your kind presence and prayers,
and making this celebration of ours
a meaningful one.*

The St. Peter's family



We thank you all

from the bottom of our hearts

for your kind presence and prayers.

and making this celebration of ours

a meaningful one.

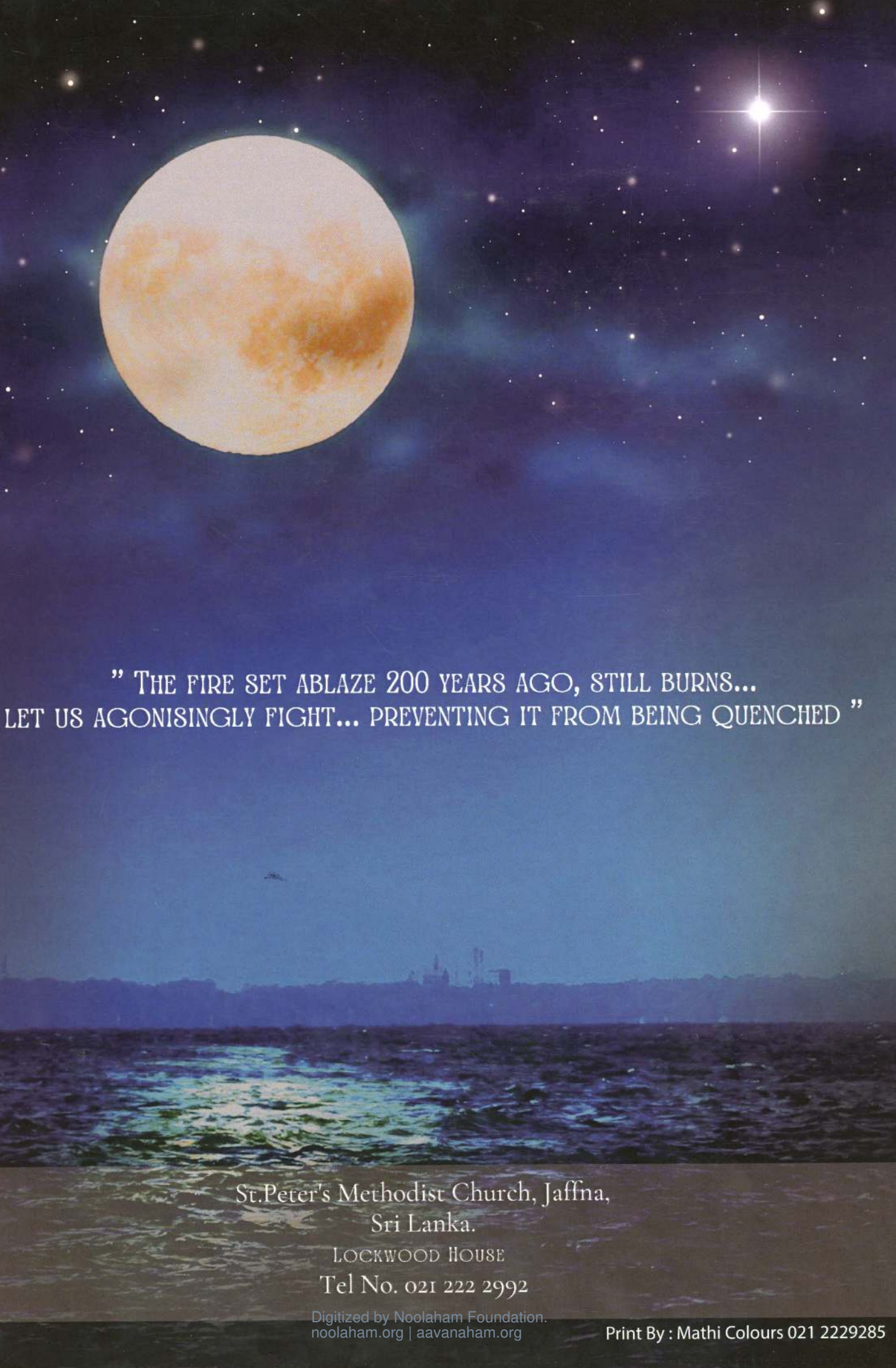
The Sr. Gert's family



[The page contains multiple overlapping diagonal bands of repeating text:]

*St. Peter's Methodist Church Jaffna
Bicentennial Jubilee Souvenir
1823-2023*

*Digitized by Noolaham Foundation.
[noolaham.org](#), [aavanaham.org](#)*



” THE FIRE SET ABLAZE 200 YEARS AGO, STILL BURNS...
LET US AGONISINGLY FIGHT... PREVENTING IT FROM BEING QUENCHED ”

St.Peter's Methodist Church, Jaffna,
Sri Lanka.

LOCKWOOD HOUSE
Tel No. 021 222 2992

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Print By : Mathi Colours 021 2229285